

**POLITICS &
DEMOCRACY
IN AN ERA OF
FATEFUL
TRANSITIONS**

**פוליטיקה
ודמוקרטיה
בעידן של
תמורות
גורליות**

ספר הכנס

23.2.23

האגודה הישראלית למדע המדינה

**בית הספר למדע המדינה, ממשל ויחב"ל
אוניברסיטת תל אביב**

בית הספר למדע המדינה,
ממשל ויחסיים בין לאומיים
הפקולטה למדעי החברה
ע"ש גרשון גורדון
אוניברסיטת תל אביב

האגודה הישראלית למדע המדינה
עמותה ישראלית לחקר הפוליטיקה (ני"ד)

הפקולטה למדעי החברה
ע"ש גרשון גורדון
אוניברסיטת תל אביב

המכון לממשל ולמדיניות ע"ש הרולד הרטון
הפקולטה למדעי החברה ע"ש גרשון גורדון

The Frances Brody Institute for Applied Diplomacy
The School of Political Science, Government and
International Affairs
Gershon H. Gordon Faculty of Social Sciences
Tel Aviv University

נבו
אקדמיה

TAD
The AI and Data Science Center
Tel Aviv University

תוכן העניינים

3	דבר נשיא האגודה
4	חברי/ות הועדה המדעית
4	חברי/ות הועדה המארגנת
5	אודות פרופ' גדעון דורון ז"ל
6	אודות ד"ר נדיר צור ז"ל
6	אודות ד"ר יונתן פיין ז"ל
13-7	רשימת זוכים/ות בפרסי האגודה לשנת 2023
15-14	חברי/ות ועדות הפרסים
16	תכנית הכנס
	סדר היום: מושבים והרצאות
111-17	תקצירי הרצאות

דבר נשיא האגודה הישראלית למדע המדינה

חברות וחברים,

בשמה של האגודה הישראלית למדע המדינה וכנשיא האגודה רצוני לברך אתכם/ן עם בואכם/ן לכנס האגודה לשנת 2023 באוניברסיטת תל אביב. באופן בהחלט רלוונטי לתקופה הסוערת והמשברית משטרית שבפנינו- עוסק הכנס השנתי בהחלטות גורליות העומדות בפני דמוקרטיה ובצמתים פוליטיים הרי גורל. הדיונים והויכוחים הקשים ביותר על המשטר המשפטי והפוליטי בישראל בחודשים האחרונים לרבות פעילות חסרת תקדים של החברה האזרחית מהווים תזכורת משמעותית לחשיבות מדע המדינה והעוסקים/קות בו.

תוכנית הכנס עשירה ביותר בתכניה והיא כוללת כמאה וחמישים מחקרים על בסיס תמציות מחקר, שעברו שיפוטי מקצועי חיצוני כדי להתקבל לכנס. המאמרים שיוצגו בכנס עוסקים במלוא היבטיו של מדע המדינה ובנוסף יודגשו ההשלכות של היבטים דיסציפלינריים מגוונים על המשטר הפוליטי בישראל בתקופה אקוטית זו. כולנו מקווים כי תהנו מאוד מן הכנס.

רצוני להודות מקרב לב ליו"ר הוועדה המדעית של הכנס וליו"ר האקדמי של הכנס ד"ר רונן מנדלקרן שהנהיג את עיצוב הכנס ומבנהו באופן מעולה ואחראי. רונן הפליא לעשות בכישוריו, חוכתו, בטרחתו ותובנותיו. תודה רבה רונן היקר בשם כולנו!!!!

כן מסורות תודתיי העמוקות לגב' הדר דריימן על הארגון הלוגיסטי של הכנס בצוותא עם הסגל המנהלי של בית הספר למדע המדינה, ממשל ויחב"ל: מיכל חוויה-קאולי, אורנה לוי, לימור רחמנוב. בית הספר למדעי המדינה, ממשל ויחב"ל בראשות פרופסור חני לרנר והפקולטה למדעי החברה בראשות פרופסור איתי סנד הם אכסניה מעולה לאירוח הכנס. תודתנו לגופים התומכים בכנס: המכון לממשל ולמדיניות ע"ש הרולד הרטוך, הפקולטה למדעי החברה ע"ש גרשון גורדון, הוצאת הספרים נבו, המרכז לבינה מלאכותית ומדעי הנתונים, אוניברסיטת תל אביב ומכון פרנסס ברודי לדיפלומטיה יישומית, אוניברסיטת תל אביב. רצוני להוסיף ברכות ותודות לסגנית נשיא האגודה פרופסור אסנת עקירב, למזכיר האגודה פרופסור מעוז רוזנטל, ולמנכ"ל וגזברית האגודה מר יוסי גנאל וד"ר אפרת קנולר.

בהצלחה לכולנו!!!!

פרופסור גד ברזילי

נשיא האגודה הישראלית למדע המדינה
הפקולטה למשפטים
דיקן משפטים לשעבר
אוניברסיטת חיפה

יו"ר הכנס:

ד"ר רונן מנדלקרן | אוניברסיטת תל אביב

חברי/ות הוועדה המדעית:

- ד"ר אמית אביגור-אשל | המכללה האקדמית ספיר
פרופ' ג'ניפר אושר | אוניברסיטת בן-גוריון
ד"ר רעות איצקוביץ'-מלכה | האוניברסיטה הפתוחה
פרופ' גל אריאלי | אוניברסיטת בן-גוריון
ד"ר איילת בנאי | אוניברסיטת חיפה
ד"ר נעם גדרון | האוניברסיטה העברית
פרופ' פני יובל | אוניברסיטת בן-גוריון
פרופ' ניסים (נסי) כהן | אוניברסיטת חיפה
ד"ר כרמלה לוטמר | אוניברסיטת חיפה
ד"ר עמיחי מגן | אוניברסיטת רייכמן
ד"ר דבורה מנקין | האוניברסיטה העברית
פרופ' יותם מרגלית | אוניברסיטת תל אביב
פרופ' נחשון פרז | אוניברסיטת בר אילן
פרופ' עופר קניג | המכללה האקדמית אשקלון
פרופ' אריה קרמפף | המכללה האקדמית תל אביב-יפו
פרופ' מיכאל קרן | המכללה האקדמית גליל מערבי
פרופ' דורון שולצינר | המכללה האקדמית הדסה
ד"ר יעל שומר | אוניברסיטת תל אביב
ד"ר אילנה שפייזמן | אוניברסיטת בר אילן

חברי/ות הוועדה המארגנת של הכנס:

- פרופ' גד ברזילי | נשיא האגודה
מר יוסי גנאל | מנכ"ל האגודה
ד"ר רונן מנדלקרן | ראש הוועדה האקדמית של הכנס, אוניברסיטת תל אביב
פרופ' אסנת עקירב | סגנית נשיא האגודה
ד"ר אפרת קנוולר | גזברית האגודה
ד"ר מעוז רוזנטל | מזכיר האגודה
גב' הדר דריימן | רכזת אדמיניסטרטיבית, אוניברסיטת תל אביב

פרס לספר מצטיין יוענק השנה לד"ר יובל פיינשטיין לזכרו של פרופ' גדעון דורון ז"ל

אודות:

פרופסור גדעון דורון נולד בתל-אביב בשנת 1945. בוגר ומוסמך האוניברסיטה העברית בירושלים ובעל תואר דוקטור מאוניברסיטת רוצ'סטר בהדרכתו של ויליאם רייקר, אבי תורת חקר המניפולציה ויישומי תורת המשחקים בחקר הפוליטיקה. ממנהיגי החוג למדע המדינה באוניברסיטת תל אביב, שחינך והדריך דורות של סטודנטים וחוקרים וחוקרות. הוא פרסם 20 ספרים בעברית ובאנגלית ועשרות רבות של מאמרים אקדמיים פורצי דרך בנושאי אסטרטגיה וכלכלה פוליטית, שיטות בחירה, מדיניות ומינהל ציבורי, תקשורת ומניפולציה פוליטית ותורת המשחקים. יזם את הקמת החוג למדיניות ציבורית באוניברסיטת תל אביב והיה יועץ ויו"ר אקדמי למחלקה למינהל ומדיניות ציבורית באוניברסיטת בן-גוריון בשלבי הקמתה.

כמו כן עמד בראש החוג למדע המדינה במכללת עמק יזרעאל, והיה אחד ממייסדי המרכז להעצמת האזרח והדמות האקדמית המרכזית בפעולתו, האחראי האקדמי וממפתחי מדד החוסן הלאומי, הכולל בתוכו את מדד השחיתות, המתפרסם בכל שנה בכנס שדרות, ובנוסף היה פעיל בצוות הבינלאומי המודד את השחיתות הציבורית במדינות העולם. פרופסור דורון מילא שורה של תפקידים ציבוריים ובהם יושב ראש הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, חבר בצוות ההיגוי של ועדת נשיא המדינה לעניין שיטת הממשל בישראל, יועץ לראשי ממשלה ולשרים, חבר הוועדה לבחינת נושא המינויים בשירות הציבורי, חבר הצוות לביטחון לאומי, המועצה הישראלית לקולנוע והוועדה לקביעת גבולות מוניציפאליים. האגודה הישראלית למדע המדינה חברה במידה רבה, את עצם קיומה לגדעון דורון, ממחדשיה של האגודה והיושב ראש שלה לשעבר. בין השאר יזם את הקמת הוצאת הספרים של האגודה ועמד בראש המערכת המדעית שלה, ובשנות התשעים של המאה העשרים היה חבר בהנהלת האגודה הבינלאומית למדע המדינה.

פרס לעבודת דוקטורט מצטיינת יוענק השנה לאופק רימר לזכרו של ד"ר נדיר צור ז"ל

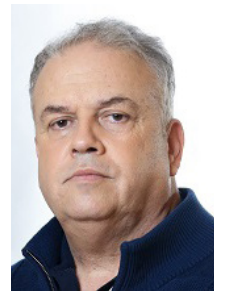
אודות:

ד"ר נדיר צור (1952-2014) איש רדיו שכינה כעורך ומגיש תכניות בגלי צה"ל ובקול ישראל, חוקר מדע המדינה, סופר ומשורר. בוגר במדע המדינה וביחסים בין-לאומיים (בהצטיינות) ותואר מוסמך במדע המדינה (בהצטיינות) מהאוניברסיטה העברית בירושלים, ובשנת 2001 (תשס"ב) קיבל ממנה גם תואר דוקטור. את עבודת הדוקטור "רטוריקה של מנהיגים ישראלים במצבי-לחץ" עיבד לספר "רטוריקה פוליטית: מנהיגים ישראלים במצבי לחץ", שראה אור ב-2004 בהוצאת הקיבוץ המאוחד וזכה בפרס האגודה הישראלית למדע המדינה לספר בעברית לשנת תשס"ה. שימש כחוקר במכון טרומן למען קידום השלום של האוניברסיטה העברית בירושלים; במקביל שימש כחוקר אורח במרכז חיים הרצוג לחקר המזרח-התיכון ודיפלומטיה באוניברסיטת בן-גוריון בנגב, ולאחר מכן חזר לשמש חוקר במרכז לחקר הביטחון הלאומי שבחיפה. תחומי מחקריו היו פסיכולוגיה פוליטית, כלי השפעה של מנהיגים (לרבות רטוריקה), מצבי-לחץ בסכסוך הישראלי-ערבי וממדים רציונליים ואי-רציונליים של ביטחון לאומי. פעילותו העיתונאית התפרסה על פני כלי תקשורת רבים. ב-2005 הוענק לו אות מפעל חיים מטעם המרכז העולמי של בני ברית בעבור "מצוינות בסקירה של העיתונות, הכתובה, המשודרת והמקוונת - על יהדות התפוצות". צור יזם, ייסד ועמד בראש הועדה למנחי מדע המדינה באקדמיה ללשון העברית ובשיתוף האגודה הישראלית למדע המדינה.

פרס לעבודת תזה מצטיינת יוענק השנה לגברת עמית כהן לזכרו של ד"ר יונתן פיין ז"ל

אודות:

ד"ר יונתן פיין, בן 57 במותו, היה מרצה וחבר סגל אהוב בבית ספר לאודר לממשל, דיפלומטיה ואסטרטגיה, במרכז הבינתחומי, הרצליה. יונתן היה חוקר מחונן שהקדיש את זמנו לחקר אידיאולוגיות של ארגוני טרור, אלימות פוליטית דתית השוואתית ומדיניות ארה"ב ואירופה. יונתן, בן למשפחת משוררים - נכדו של המשורר אלכסנדר פן, בנה של המשוררת זרובבלה ששונקין, היה איש אשכולות שחתום גם על ספרי עיון ורומנים שכתב. הוא היה איש שיחה ומרצה מרתק בעל תחומי עניין מגוונים. מעל הכל יונתן היה דמות אהובה ודומיננטית בקרב הסטודנטים בביה"ס לממשל. הוא ראה בתפקידו כיועץ אקדמי שליחות והיה שם בשביל הסטודנטים בכל דבר שביקשו. הוא חסר מאוד לכולנו. יהי זכרו ברוך.

רשימת זוכים/ות בפרסי האגודה לשנת 2023

פרס מפעל חיים

יוענק ל: פרופ' אבנר דה-שליט | האוניברסיטה העברית

פרופ' אבנר דה שליט, פרופ' לדמוקרטיה וזכויות אדם באוניברסיטה העברית ע"ש מקס קמפלמן, הוא פילוסוף פוליטי. עיקר מחקריו דנים בנושאים בוערים על סדר היום הפוליטי-ציבורי הישראלי והעולמי ביניהם פוליטיקה סביבתית ופוליטיקה עירונית, דמוקרטיה וזכויות אדם, ושוויון. פרופ' דה-שליט סיים את לימודי הדוקטורט שלו באוניברסיטת אוקספורד והחל ללמד ולחקור במחלקה למדע המדינה באוניברסיטה העברית בשנת 1991. במהלך השנים כיהן פרופ' דה-שליט כראש המחלקה למדע המדינה, הקים וכיהן כראש תוכנית פכ"מ, דיקאן הפקולטה למדעי החברה, יו"ר האגודה הישראלית למדע המדינה, ויו"ר הועדה האקדמית במדעי החברה של תוכנית חלוגת עזריאלי, ובעוד תפקידים רבים נוספים.

ההישגים האקדמיים של פרופ' דה-שליט רבים. מחקריו התפרסמו בכתבי העת המובילים בדיסציפלינה ובהוצאות הספרים האקדמיות היוקרתיות והנחשבות ביותר. אבנר פרסם מעל 30 מאמרים בכתבי עת מובילים בין היתר ב-European Journal of Political Research, Environmental Politics, Political Studies, Journal of Politics, Oxford University כמו פרסם שמונה ספרים בהוצאות כמו Princeton University Press ו-Princeton University Press. בנוסף ערך אבנר ספרים רבים וכתב כ-20 פרקים בספרים ערוכים. ספרו של אבנר Cities and Immigration, שפורסם בהוצאת Oxford בשנת 2018, בוחן האם וכיצד מאתגרת העיר את תפקיד המדינה המסורתית, ואילו הספר The Environment: Between Theory and Practice שפורסם בשנת 2000 עוסק בתחום המדיניות הסביבתית ודן בין היתר במקומה של כלכלת השוק בהגנה על הסביבה. למעשה מחקריו של דה-שליט בתחום הסביבה היוו אבן פינה בבנייתו והתווייתו של תחום מחקר תיאורטי ואמפירי חדש של מדיניות סביבתית. זכותיו של פרופ' דה-שליט במענקים ופרסים רבים הם עדות נוספת למצוינותו המחקרית. אבנר זכה ביחד עם עשרה חוקרים נוספים במענק היוקרתי של ה-German Research Foundation, בפרס רוטשילד היוקרתי של יד הנדיב בשנת 2014 ובשנת 2019 זכה בפרס א.מ.ת. היוקרתי המוענק על הצטיינות והישגים אקדמיים שיש בהם תרומה מיוחדת לחברה והשפעתם מרחיקת לכת.

אבנר הדריך וחקן עשרות תלמידי דוקטורט, אשר חלקם התברגו במוסדות אקדמיים בארץ ובעולם, הנחה עשרות רבות של מסטרנטים ומהווה מרצה נערץ על הסטודנטים, אשר זיכו אותו באות מרצה מעורר השראה מטעם התאחדות הסטודנטים הארצית.

על כל אלו ועוד רבות החליטה ועדת הפרס להעניק לפרופ' אבנר דה שליט את פרס מפעל חיים של האגודה הישראלית למדע המדינה לשנת 2023.

פרס הוקרה לאיש.ת מדע המדינה על מעורבות אזרחית וקהילתית

מוענק ל: פרופ' יגיל לוי | האוניברסיטה הפתוחה

אנו סבורים כי פעילותו של פרופ' לוי במסגרת האקדמיה ומחוץ לה עולה בקנה אחד עם תפיסתנו את הפרס למעורבות אזרחית וקהילתית של האגודה הישראלית למדע המדינה ומטרותיו. מעורבותו של פרופ' לוי באה לידי ביטוי בשני אופנים מרכזיים: במסגרת האוניברסיטה הפתוחה פיתח פרופ' לוי את בית הספר לשלטון מקומי ששם לו למטרה לשפר את איכות השירות הציבורי ברמה המוניציפלית. בבית ספר זה למדו עד היום אלפי סטודנטים וסטודנטיות שקיבלו הזדמנות לשפר את השכלתם. בכך בית ספר זה שיפר גם את סיכויי החיים של בני משפחותיהם, תוך הפיכת מהלך אקדמי למהלך בעל משמעויות חברתיות רחבות. כלומר, בית הספר לשלטון המקומי שהוקם על ידי פרופ' לוי, מהווה בסיס לשיפור השירות הציבורי בישראל, משפר סיכויי החיים של קבוצות מוחלשות בו ומשפר את רמת החברה הישראלית כחברה משכילה. כל זאת נעשה בשיתוף פעולה רב-מגזרי עם מפעל הפיס והמרכז לשלטון מקומי המממנים פרויקט זה ומהווים בו שותפים חשובים.

היבט שני בפעילותו של פרופ' לוי הוא פעילותו הציבורית כחוקר הבוחן באופן ביקורתי את מערכת היחסים בין צה"ל לחברה בישראל. פרופ' לוי מפרסם מאמרי דעה רבים בנושא, מתראיין תדיר בכלי התקשורת בישראל ומרבה להתבטא בנושא ברשתות החברתיות. מעטים הם אנשי האקדמיה בישראל המעוררים כזו רמה של עניין ותהודה גם בקרב מקבלי החלטות מובילים כמו במקרה זה. פעילות חרוכה וענפה זו מתרחשת כאשר במקביל פיתח יגיל רקורד פרסומי עשיר ומעשיר של מאמרים וספרים שהתפרסמו במיטב הבמות שיש לתחום להציע וזכייה בפרסים רבים על פעילותו המחקרית.

על כל זאת החלטנו להעניק לפרופ' יגיל לוי את פרס האגודה הישראלית למדע המדינה על מעורבות אזרחית וקהילתית לשנת 2023.

פרס הוקרה על שם גדעון דורון של האגודה הישראלית למדע המדינה לספר הטוב ביותר

מוענק לד"ר יובל פיינשטיין

על ספרו:

"Rally 'round the Flag: The Search for National Honor and Respect in Times of Crisis"

שהתפרסם ב Oxford University Press.

ספרו של פיינשטיין עוסק בתופעה מעניינת, חשובה ורלוונטית: תופעת ה'התכנסות סביב הדגל' (rally around the flag) במסגרתה כתוצאה מקונפליקט צבאי בו מעורבת המדינה משנים אזרחים את עמדותיהם כלפי המנהיג המכהן, דבר הגורם לעלייה חדה בשיעורי התמיכה בו. הספר מתמקד בארה"ב ועורך חקירה השוואתית-היסטורית מקיפה של תגובות הציבור לפעולות צבאיות ומשברים ביטחוניים בארה"ב בשנים 1950-2020.

בעוד שמחקרים אחרים התמקדו בעיקר בתהליך מלמעלה למטה (כיצד הממשלה והתקשורת מגייסת בהצלחה אזרחים לטובת המהלך), החידוש התיאורטי של הספר הוא ההתמקדות ברמת האזרח וברמת האירוע עצמו. הספר טוען בצורה משכנעת שתופעת "ההתלכדות סביב הדגל"; היא יחסית נדירה, למרות תשומת הלב המחקרית שהיא מקבלת, ושישנן מספר תנאים שמאפשרים (אך אינם מבטיחים) את ההתלכדות סביב המנהיג: בראשם תחושה של פגיעה בכבוד הלאומי ואמונה שהמהלך הצבאי של המנהיג אכן ישיג את התיקון לכך (ברמת האזרח), ותחושה של לגיטימציה בינלאומית לפעולה (ברמת האירוע). בייחוד כאשר נראה כי נכסים סימבוליים אלו נמצאים בירידה או בסיכון. בהינתן התנאים הללו, המהלכים מלמעלה למטה (הכיסוי התקשורתי האינטנסיבי, זהות האויב, והרטוריקה של המנהיג) יכולים לפעול בהצלחה.

לאחר הצגת המודל התיאורטי הספר בוחן את המודל, כמו גם הסברים מתחרים, על מספר מקרי בוחן בולטים בהיסטוריה האמריקאית מהעת האחרונה. הספר מתמקד בארה"ב מאז שנות החמישים והאופן שבו הציבור הגיב למספר משברים ומבצעים - ביניהם משבר הטילים בקובה, הפלישה לפנמה, והפלישה לעיראק. פרקים אלו עשירים בפרטים ובמקורות ראשוניים ומעבירים בצורה משכנעת את הטענה כי תופעת ההתלכדות אינה מובטחת כלל, אלא במקרים מיוחדים בהם מתקיימים התנאים הנחוצים לכך. בכך הספר סודק מספר מיתוסים רווחים בתחום מחקר זה, ויש לכך השלכות גם על תיאוריות אחרות שעוסקות ב"מלחמות הסחה" ותיאוריות מסגור בתקשורת. למרות המיקוד התיאורטי והאמפירי של הספר בארה"ב, פיינשטיין מתייחס גם ליכולת הכללה והשימות של המודל שמציג גם במדינות אחרות.

חברי הוועדה מצאו כי טיעון זה הנו מקורי, מעניין, יצירתי ומעמיק ותורם תרומה משמעותית לדיסציפלינה של מדעי המדינה. הוא מהווה תרומה מיוחדת להבנת הפוליטיקה של משברים והקשר בין דעת קהל ומדיניות חוץ. בנוסף, הוא אף תורם להבנת התופעה ולראייתה כחלק מהתנהגות אנושית רחבה יותר.

לאור כל אלה חברי הוועדה מוצאים את הספר כמועמד הראוי לפרס הספר הטוב ביותר ע"ש גדעון דורון.

פרס עבודת הדוקטורט (Ph.D) המצטיינת ע"ש נדיר צור

מוענק לד"ר אופק רימר | האוניברסיטה העברית

בעבודתו:

"States' Public Intelligence Disclosure in International Relations: Causes, Uses, and Effects"

בהנחיית פרופ' אורן ברק וד"ר דניאל סובלמן
העבודה בוחנת תופעה הולכת ומתרחבת בתחום היחסים הבינלאומיים: העובדה שמדינות חושפות מידע מודיעיני שברשותן, באופן מכוון, על מנת להשיג מטרות שונות. העבודה כוללת שלושה חיבורים אשר בוחנים אספקטים שונים של התופעה ומתחקים אחר מקורותיה, שימושיה והשלכותיה. בחלק הראשון המחבר טוען כי חשיפת המידע המודיעיני משרתת תכלית "הצגתית" במטרה לחזק השפעה דיפלומטית ולעצב את סדר היום הבינלאומי; אך חשיפת המידע מיועדת גם להשפיע על התנהגותם של יריבים. החיבור השני בוחן את חשיפת המידע המודיעיני כאמצעי כפייה המאפשר לאיים על יריבים ולגרום להם לשנות את תוכניותיהם. החיבור השלישי בוחן את ההשפעה של חשיפת המידע המודיעיני על דעת הקהל; בפרט, אם שינוי זה במדיניות חוץ - לעבר חשיפת מידע - מערער את תחושת הביטחון האונטולוגי של האזרחים. המחבר ממשיג יפה את חשיפת המידע המודיעיני ומציג ניתוח מקיף וחדשני של מושג זה. כל אחד מהחיבורים מציג טיעון תיאורטי עצמאי ומעניין. בעבודה מוצג דיון תיאורטי מרשים במושג הביטחון האונטולוגי וקשירתו לפרקטיקות במדיניות החוץ (החיבור השלישי). העבודה מציגה גם גיוון מתודולוגי מרשים ואיסוף נתונים המראה על השקעה ניכרת. החיבור הראשון נשען על 35 ראיונות עם בכירי מערכת הביטחון, לרבות רמטכ"ל לשעבר וראש המוסד לשעבר, ובכירים בתקשורת הישראלית. החיבור השלישי נשען על סקר ניסויי שאותו ערך המחבר בקרב 600 משתתפים. מגוון המתודולוגיות מאפשר לחשוף ממדים שונים של התופעה הנבחנת ולבחון באופן הולם ואמין את השערות המחקר. העבודה משקפת איכויות גבוהות הן מבחינת השליטה בספרות הקיימת והשימוש בה והן מבחינת רמת הכתיבה. אף שהמושגים הנידונים הם מורכבים, המחבר דן בהם באופן ברור וכתיבתו קולחת ומקצועית. העבודה חדשנית ומהווה תרומה לידע בתחום. אינדיקציה נוספת לאיכות העבודה ולתרומתה טמונה בעובדה ששניים מן החיבורים כבר התפרסמו בכתב עת טוב בתחום היחב"ל בעל impact factor גבוה. לאור כל זאת החליטה ועדת הפרס להעניק לד"ר אופק רימר את פרס האגודה הישראלית למדע המדינה לעבודת הדוקטורט המצטיינת לשנת 2022.

ציון לשבח לעבודת דוקטורט לשנת 2023

מוענק לד"ר ליבי חמן | האוניברסיטה העברית

בעבודתה:

"The Democratic Qualities of Regulatory Agencies and Public Trust"

בהנחיית פרופ' דוד לוי-פאור

עבודת דוקטורט זו עוסקת במספר שאלות אודות איכויות ומנגנונים רגולטוריים מכמה היבטים. לעבודה תרומה תיאורטית נרחבת לספרות המנהל ציבורי בכלל ולספרות אודות הרגולציה בפרט. היא עוסקת בסוגיות בעלות משמעות רבה לממשל דמוקרטי ואפקטיבי, תוך שימת דגש על מיקומו של המינהל הציבורי בחיזוק הדמוקרטיה ובחינת השאלה כיצד להגביר את אמון הציבור בממשלה. שלושת החלקים של העבודה מעלים סוגיות תיאורטיות ופרקטיות הרלוונטיות מאד לזירה הציבורית, בכל הנוגע ליחסי גומלין בין פוליטיקה לביורוקרטיה.

נוסף על כן, שיטת המחקר ייחודית ומעניינת ויש בה כדי לחזק את ההיבטים התיאורטיים והפרקטיים כאחד. בהתאם, תרומת העבודה הנה גם רעיונית וגם מתודולוגית, בהצגת מודד חדשני להערכת ארבעה יסודות דמוקרטיים. המדידה מאפשרת לראשונה להעריך ולהשוות כמותית בין סוכנויות רגולטוריות ולהעריך את המידה שבה סוכנויות אלה מקדמות דמוקרטיה. האמצעים שפיתחה החוקרת מאפשרים איסוף שיטתי של נתונים כדי להשוות ולהעריך את המידה שבה סוכנויות רגולטוריות נעות לקראת צורה פלורליסטית יותר ונכונה יותר להיענות, בתוך סוכנויות ובין סוכנויות. נוסף על כל אלה, העבודה כתובה היטב, באופן בהיר ולוגי. לאור כל זאת החליטה ועדת הפרס להעניק לד"ר ליבי חמן ציון לשבח לעבודת הדוקטורט מטעם האגודה הישראלית למדע המדינה לשנת 2022.

ציון לשבח לעבודת דוקטורט לשנת 2023

מוענק לד"ר שלומי בלבן | אוניברסיטת חיפה

לעבודתו:

"מלאכת הדור" - תהליך מיסודה של הכנסת, 1949-1959

בהנחיית פרופ' אמנון רייכמן וד"ר יאיר שגיא עבודה זו עוסקת במיסודה של הכנסת בעשור הראשון לקיומה (59-1949). בסיסה המחקרי הוא חיבור מרתק ומבוסס היטב בין גישה מקובלת בתיאוריה של המקצועות וזרם חדש בתיאוריה ובהיסטוריה של כינון מוסדות. טענתו המובילה של המחבר היא כי מתוך תפישתם של חברי-הכנסת את עצמם כקבוצת עיסוק מובחנת, הם פעלו לכונן אוטונומיה פרופסיונלית ואגב כך כוננו גם אוטונומיה פרלמנטרית. טענה חשובה זו מציעה דרך חשיבה חדשה ומעניינת לתהליכי מיצובם של מוסדות במערכות שלטון חתפתחות והיא ראויה לכל שבח משום שהיא מציעה כלי מחקר קונקרטיים, מרוסנים וברי תיקוף כחלופה תיאורטית ראויה להכללות העמומות והמופשטות יותר הרווחות בשיח המוסדות המקובל. ניתן להעריך כי טענה דומה לזו המובילה את העבודה הנוכחית תתרום רבות להבנתם של תהליכים היסטוריים בהתפתחותם ומיצובם של מוסדות שלטון אחרים, כגון מערכת השיפוט או משרדי משלה בישראל. כינונה של אוטונומיה מוסדית עשוי אכן להיות מוסבר טוב יותר בתהליכי צמיחה פנימיים של סולידריות פרופסיונלית (המכונה כאן יפה "מעטפת מקצועית") מאשר במאבקי מיצוב חיצוניים ובין-מוסדיים.

צמיחתה של המעטפת המקצועית בתקופתה הפורמטיבית של הכנסת (המחולקת כאן לשתי תקופות משנה) נבחנה בעבודה זו בשלושה תחומים: תנאי עבודתם של חברי הכנסת, חסינותם הפרלמנטרית וכללי האתיקה החלים עליהם. בכל אחד מתחומים אלה מציבה העבודה חופת אקדמי של שקדנות, דיוק וריסון בכל קני המידה המחקריים המקובלים. תיאורם העובדתי של התהליכים הנחקרים הושתת על עבודת איסוף חריגה בהיקפה, ניתוחם של התהליכים נעשה בתבונה ובקפדנות רבה וכתיבתה של העבודה רהוטה וקולחת. נראה כי עבודה זאת מהווה תרומה חשובה למדע המדינה בישראל ועל כן היא ראויה לכל שבח.

פרס עבודת המוסמך (M.A) המצטיינת ע"ש יונתן פיינ

מוענק לעמית כהן | אוניברסיטת חיפה

על עבודתה:

"רכבות מתפוצצות בסתר? ניסוי במשקפי מציאות מדומה על טרור סייבר נגד תשתית ומדיניות מעקב ממשלתית"

בהנחיית פרופסור דפנה קנטי, וד"ר קרן לוי גנני- סניידר עמית כהן פותחת בהצגת שאלת מחקר רחבה וחשובה: כיצד יכולה המדינה הדמוקרטית לאזן בין ההגנה על זכויות הפרט והחירות החשובות כאשר בו בזמן, היא חייבת להגן ולשמור על הביטחון הלאומי של אזרחיה? העבודה בוחנת כיצד חשיפה לטרור סייבר, אשר פוגע בתשתית חיונית, משפיע על תפיסות הסיכון של הפרט ועל מידת תמיכתו במדיניות מעקב ממשלתית פולשנית, מדיניות מעקב. נושא העבודה ותחום המחקר כולו מתקשרים ישירות להתפתחות איומי הסייבר בשנים האחרונות ועל רקע שימוש הולך וגובר באמצעי מעקב ממשלתיים בקרב אוכלוסייה אזרחית.

עמית מציגה ספרות מחקרית עדכנית ורלוונטית, תוך היסמכות על תיאוריות מפסיכולוגיה חברתית ומחקר פוליטי. עמית מציבה מסד מושגי המאפשר להבין את המתח הקיים בחברות דמוקרטיות רבות בכל הקשור למדיניות מעקב - בין הצורך בהגנה מפני טרור (קונבנציונלי וסייבר) ובין הצורך לפרטיות. עמית משתמשת בניסוי חדשני ומקורי אשר מוסבר היטב בעבודה. הניסוי החדשני הוא ניסוי מעבדה בשדה באמצעות שימוש בטכנולוגיית מציאות מדומה, בו נבדקים נחשפו רנדומלית למתקפות טרור שונות (סייבר וקונבנציונלי) על רכבת ישראל. בהמשך נבדקים התבקשו לענות על שאלון עמדות בעניין מדיניות מעקב ומשתנים נוספים.

תוצאות הניסוי לא הראו כי קיים קשר בין החשיפה לטרור הסייבר הקטלני לבין עמדות הציבור בנוגע למדיניות המעקב. אך עם זאת נמצא קשר חיובי בין מידת תפיסת האיום של הנבדק לבין מידת תמיכתו במדיניות מעקב ממשלתית, זאת הן בקרב הנבדקים שנחשפו לטרור הסייבר והן הנבדקים שנחשפו לטרור הקונבנציונלי. ממצא משמעותי זה עולה בקנה אחד עם הטענה המתחזקת בספרות המחקרית כי אין שונה בין טרור סייבר או טרור קונבנציונלי כאשר שניהם מביאים לתוצאות הרסניות דומות. עמית מתייחסת לבעיה המקומית כבעיה אוניברסלית: תוכניות המעקב השונות אמנם מסייעות למדינות לאתר מפגעים פוטנציאליים ולהילחם בטרור, אך הן גם חודרות לפרטיות האזרחים, דבר המעלה לסדר היום סוגיות אתיות שונות ומורכבות בעולם הדמוקרטי. הניסוי של עמית הינו חדשני בשל השימוש במשקפי מציאות מדומה כדי לחשוף בפני הנבדקים את החוויה המציאותית ביותר כדי לקבל את התוצאות האמיתיות ביותר.

תרומה נוספת של התיזה היא בהיבט התיאורטי. העובדה ששיטות המעקב השונות שנוקטות בהן מדינות דמוקרטיות מתפתחות ומתקדמות מדגישה את הצורך המחקרי להעשיר את הספרות המחקרית בנושא אודות מהן עמדותיהם של אזרחים המדינות הדמוקרטיות, במדינות הרווחה, ועל כן תרומתה הרבה של עבודת התיזה של עמית. בכל שלב בעבודה עמית מציגה הסברים מפורטים, כתיבה קוהרנטית וחשיבה מעמיקה על תוצאות המחקר. על כל אלה החליטו חברי.ות הועדה על הצטיינותה של עבודת התיזה.

ועדת פרס מפעל חיים:

יו"ר הוועדה:

ד"ר יעל שומר | אוניברסיטת תל-אביב

חברי הוועדה:

פרופ' ג'ניפר אושר | אוניברסיטת בן גוריון
ד"ר ניצן פלדמן | אוניברסיטת חיפה
ד"ר אילנה שפייזמן | אוניברסיטת בר אילן
ד"ר דבורה מנקין | האוניברסיטה העברית

ועדת פרס הוקרה לאישות מדע המדינה על מעורבות אזרחית וקהילתית:

יו"ר הוועדה:

ד"ר מעוז רוזנטל | אוניברסיטת רייכמן

חברי הוועדה:

פרופ' בקי קוקן | אוניברסיטת בן גוריון
ד"ר גל לוי | האוניברסיטה הפתוחה

ועדת פרס הספר הטוב ביותר:

יו"ר הוועדה:

פרופ' ניסים (נסי) כהן | אוניברסיטת חיפה

חברי הוועדה:

ד"ר רעות איצקוביץ'-מלכה | האוניברסיטה הפתוחה
פרופ' דן חידובניק | האוניברסיטה העברית
פרופ' יותם מרגלית | אוניברסיטת תל אביב
ד"ר עלי ריטיג | אוניברסיטת בר אילן

ועדת פרס עבודת הדוקטורט המצטיינת:

יו"ר הוועדה:

ד"ר רותם מילר-מור אטיאס | אוניברסיטת חיפה

חברי הוועדה:

ד"ר וואיל אבו-עקסה: האוניברסיטה העברית
ד"ר אנה אוסטרן | המכללה האקדמית עמק יזרעאל
פרופ' אסיף אפרת | אוניברסיטת רייכמן
פרופ' גל אריאלין | אוניברסיטת בן גוריון
ד"ר איילת בנאי | אוניברסיטת חיפה
ד"ר לירון לביא | אוניברסיטת בר-אילן
ד"ר אודי ערן | אוניברסיטת חיפה
פרופ' יורם שחר | אוניברסיטת רייכמן

ועדת פרס עבודת המוסמך (M.A) המצטיינת:

יו"ר הוועדה:

פרופ' אסנת עקירבן | מכללת הגליל המערבי

חברי הוועדה:

פרופסור סיגל בן רפאל גלנטיין | המכללה האקדמית בית ברל
פרופסור מיכאל קרן | מכללת הגליל המערבי

רישום והתכנסות - בניין נפתלי					8:00 - 9:00
Advanced Technologies, Competition, & the Changing Intl. Relations Environment חדר 207	צדק אקלימי: בין הבטחה ליישום חדר 206	ממשלות רשויות מבצעות חדר 419	השתייכות פוליטית: אזרחות, מפלגתיות, עמדות חדר 205	Social Media and Politics חדר 208	9:00 - 10:30 רצועת מושבים מקבילים 1
	ניתוח טקסט ממוחשב ולמידת מכונה במחקר חדר 421	יהדות ודמוקרטיה בישראל חדר 527	השלטון המקומי בישראל: התמודדות עם אתגרים מורכבים בעתות שגרה ומשבר חדר 420	ביורוקרטיה ברמת הרחוב חדר 425	
שינויים ותמורות בפוליטיקה של החברה הפלסטינית בישראל חדר 420	סוגיות נורמטיביות ומושגיות בתיאוריה דמוקרטית חדר 207	פוליטיקה השוואתית של דמוקרטיה חדר 419	תקשורת פוליטית וסוציאליזציה פוליטית חדר 205	Voters, Parties, Representation חדר 527	10:45 - 12:15 רצועת מושבים מקבילים 2
	סוגיות אמפיריות ופילוסופיות במחקר פוליטי איכותני חדר 421	משפט ופוליטיקה חדר 208	פוליטיקה של צמיחה כלכלית: מדיניות, אי-שוויון ולגיטימציה חדר 206	מינהל ומדיניות בממשל מקומי חדר 425	
בניין נפתלי תערוכת פוסטרים 13:00 - 13:45			הפסקת צהריים מתחם הסעדה		12:30 - 13:30
תיאוריה פוליטית: ליברליזם, פמיניזם, פופוליזם, דמוקרטיה חדר 425	לאומיות וסכסוכים לאומיים ובינלאומיים חדר 206	Political Economy of Voting חדר 207	התנהגות פוליטית בתנאי סכסוך ומשבר חדר 208	Gender & Politics: Gender Gaps in Attitudes, Behavior & Image חדר 527	13:45 - 15:15 רצועת מושבים מקבילים 3
	מחקר פוליטי מבוסס ניתוח טקסט ממוחשב ולמידת מכונה חדר 421	סוגיות במדיניות ציבורית חדר 205	פוליטיקה מקומית בישראל חדר 419	רגולציה פיננסית: אתגרי הכלכלה הדיגיטלית חדר 420	
התפתחויות אחרונות במחקר על זהויות, רגשות, עמדות והתנהגות בוחרים בישראל חדר 206	פוליטיקה פרלמנטרית, בחירות מפלגות בישראל חדר 425	Political Theory of Economics חדר 420	הוראת נסיגה דמוקרטית חדר 527	סוגיות במינהל ציבורי חדר 205	15:30 - 17:00 רצועת מושבים מקבילים 4
	The Politics of Using AI-based Algorithms חדר 419	סוגיות בשימוש בראיונות במחקר איכותני חדר 421	המערכת העולמית וסדר גלובלי חדר 208	שיטור, משטרה וביטחון חדר 207	
ברכות שולחן עגול: ההמהפכה המשפטית ועתיד המשטר הפוליטי בישראל טקס פרסי האגודה					17:00 - 001 אולם מליאה מרכזית
קבלת פנים חגיגית: שתייה, נשנושים ודיונים					

תקצירי הרצאות

Social Media and Politics

רצועת מושבים
מקבילים
1
10:30 - 9:00

יו"ר:

ג'ניפר אושר | אוניברסיטת בן גוריון

חתיינים:

ערן אמסלם | האוניברסיטה העברית
מיכאל פרידמן | אוניברסיטת חיפה

תקציר המושב:

This panel addresses key aspects of leading research on social media and politics, including social movements, inter-ethnic conflict, incivility, and exposure to political information.

חציגים:

רוני לוי | אוניברסיטת תל אביב
Martin Mattsson | National University of Singapore

The Effects of Social Movements: Evidence from #MeToo

Social movements are associated with large societal changes, but evidence of their causal effects is limited. We study the effect of the MeToo movement on reporting sex crimes to the police. We construct a new dataset of crimes reported in 31 OECD countries and employ a triple-difference strategy between crime types, across countries, and over time. The movement increased the reporting of sex crimes by 10%. Using rich US data, we find that in contrast to a common criticism of the movement, the effect is similar across socioeconomic groups, and that the movement also increased arrests for sexual assault. The increased reporting reflects a higher propensity to report sex crimes and not an increase in crime incidence. The mechanism most consistent with our findings is that victims perceive sexual misconduct to be a more serious problem following the movement. Our results demonstrate that social movements can rapidly and persistently affect high-stakes decisions.

<http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.3496903>

הפקולטה לחינוך החברה
ע"ש גורשן נדרון
אוניברסיטת תל אביב

האוניברסיטה הלאומית לרפואה
האוניברסיטה הלאומית לרפואה

בית הספר למדע המדינה
הממשל והסדר
ע"ש גורשן נדרון
אוניברסיטת תל אביב

נבו
אקדמיה

TAD
The AI and Data Science Center
Tel Aviv University

The Prague Study Institute for Applied Diplomacy
The School of Political Science, Government and
International Affairs
Czechia M. Gordon Faculty of Social Sciences
Tel Aviv University

לילי בוקסמן-שבתאי | האוניברסיטה העברית מורן ירחי | אוניברסיטת רייכמן

The Image War moves to TikTok: Evidence from the May 2021 round of the Israeli- Palestinian conflict

The increasing mediatization of war makes battles over public image evermore prominent. Individual citizens, no longer mediated by traditional gatekeepers, engage in activism, public diplomacy, and citizen-journalism, communicating their opinions and experiences of war directly to the public. TikTok, a highly visual social media platform engineered around mimesis and replication was used extensively by Palestinians and Israelis to mobilize international support during the 2021 Israel-Palestinian war. This paper examines appeals that Israeli and Palestinian TikTok users made to international audiences by comparing 318 posts sampled from two rhetorically equivalent hashtags:

#israelunderattack and #gazaunderattack. A content analysis examined the arguments and rhetorical strategies used by TikTokers. It found that each side emphasized different themes (e.g., victimization on the Israeli side, personal narratives on the Palestinian side). Although pro-Israeli users were more strategic than Palestinians in their use of the platform's features (e.g., expanding reach by cross-referencing Palestinian hashtags), a multi-variate analysis of engagement found that pro-Palestinian activists were more successful in creating engagement, controlling for the higher number of fans of the pro-Palestinian accounts. To further understand the complex and subtle meaning structures encoded into the sampled posts, a subsample of the 50 posts eliciting most engagement within each hashtag will be probed qualitatively. A first study to compare public diplomacy efforts on TikTok across parties, this paper will contribute to knowledge about the ways citizens bear witness from warzones, use platform affordance for storytelling, and engage with the international community.

אלון צויזנר | אוניברסיטת חיפה

Spiral of Toxicity: How Political Group Loyalties Increase Incivility on Social Media

Civil political discourse is a cornerstone of a healthy democracy. Nonetheless, democracies in the digital age face an increase in incivility, with social media discussions becoming more aggressive and vulgar. Moreover, polarization across Western democracies intensifies citizens' reliance on their political identities and group loyalties to interpret political information in ways that favor their ingroup and cast the outgroup in a negative light. Although these trends have received wide scholarly attention, our knowledge of how group loyalties contribute to the

רצועת מושבים
מקבילים
1
10:30 - 9:00

spread of incivility remains limited. The primary objective of this project is to provide a systematic account of the role of group loyalties in citizens' tendencies toward uncivil behavior, as well as their reactions to incivility on social media. It uses two methodological approaches in Israel and the U.S.: computational analyses of Twitter data and survey experiments.

Initial results based on Israeli Twitter users indicate that cross-cutting networks are associated with more uncivil behavior. This contrasts with existing expectations on the potential benefits of cross-cutting exposure for decreasing intergroup hostility. Exploring the causal mechanisms of this dynamic, experimental evidence shows that group loyalties motivate individuals to use incivility as a tool for forming outgroup stereotypes, limiting its freedom of speech, and justifying ingroup uncivil behavior. This contrasts with existing expectations on the potential benefits of cross-cutting exposure for decreasing intergroup hostility. Exploring the causal mechanisms of this dynamic, experimental evidence shows that group loyalties motivate individuals to use incivility as a tool for forming outgroup stereotypes, limiting its freedom of speech, and justifying ingroup uncivil behavior. This contrasts with existing expectations on the potential benefits of cross-cutting exposure for decreasing intergroup hostility. Exploring the causal mechanisms of this dynamic, experimental evidence shows that group loyalties motivate individuals to use incivility as a tool for forming outgroup stereotypes, limiting its freedom of speech, and justifying ingroup uncivil behavior.

אסף שמיר | אוניברסיטת בן גוריון
ג'ניפר אושר | אוניברסיטת בן גוריון
ניר גרינברג | אוניברסיטת בן גוריון

Who is Curating My Feed? Characterizing Political Exposure of Registered U.S. Voters on Twitter

Social media platforms offer people a variety of options to engage with politics, from directly following elected officials to discussing politics with social peers. Despite major advances in recent research on online political exposure through the lens of selective exposure, filter bubbles, and ideological echo chambers, little is known about the fundamental questions of what types of political actors people are exposed to on social media, and how these distinctive types vary across socio-demographic groups. We address this gap in the literature by analyzing a unique panel of more than 600,000 registered U.S. voters on Twitter during the 2020 U.S. Presidential campaign to identify distinct types of political consumers and how they vary in terms of socio-demographics.

Our findings suggest that the bulk of the population has a meaningful share of political content in their feeds, that the majority of this content originates from traditional sources of political information (media

רצועת מושבים
מקבילים
1
10:30 - 9:00

organizations, journalists, and politicians), and that media organizations are the dominant and direct source of political information on Twitter for nearly 20% of the population. These results advance our understanding of the way citizens learn about politics in new media, and pave the way for next-step research to identify the causal effect of exposure to distinct curators of political content on individuals' political attitudes and political behavior.

השתייכות פוליטית: אזרחות, מפלגתיות, עמדות

יו"ר ומתדיין:

ליאור שפר | אוניברסיטת תל אביב

חציגים:

עודד מרום | University of Southern California

Dinner Party Politics: How Associational Culture Fosters Partisanship in the American Libertarian Movement

Existing explanations of rising partisanship in the US point to various structural and personal factors fostering partisan attitudes and behavior in American civic groups.

However, this article argues that cultural, interactional conditions play a pivotal, cumulative role in how structural and personal factors take form in local groups. Based on a four-year ethnographic study and 12 focus group discussions with two culturally distinct civic associations of American libertarians, I show how varying associational styles condition members to make different interpretations and choices, leading to distinct and unexpected partisan outcomes. First, members' varying perceptions of their mutual bonds created, in each association, different criteria for participation in social gatherings, leading to distinct partisan compositions and distinct political meanings of similar social activities. Secondly, political organizers relying on these social scenes to recruit volunteers adopted different recruitment strategies, accordingly. This resulted in meaningful differences in how activist group were assembled, particularly their partisan compositions. Finally, these differences corresponded with activist groups' adoption of distinct forms of political engagement, especially regarding their propensity for bipartisan collaboration and political compromise. Internal comparison within one field- site lends further support to the independent influence of associational style on partisanship and suggests that particular attention should be paid to the effect of community relationships on fostering partisan tolerance.

רצועת מושבים

מקבילים

1

10:30 - 9:00

סער אלון ברקת | אוניברסיטת חיפה
גיא פרידמן

רצועת מושבים
מקבילים
1
10:30 - 9:00

Partisan bias in citizens' satisfaction and trust of public agencies under conditions of high political polarization: Investigating the impact of Israel's 2021 government change on citizens' evaluations of public services"

The questions of how citizens form their evaluations of government services is one of the key issues in contemporary Public Administration research. Recent studies question the ability of citizens to form accurate judgements about public services, while pointing to factors and cognitive mechanisms that may bias citizens' evaluations and undermine their responsiveness to changes in service quality. In particular, works inspired by political psychology motivation reasoning theory suggested that citizens' evaluations may be colored by their partisanship and political ideology, and their partisan match/mismatch with the responsible government in power may influence their judgements. Accordingly, they suggested that individuals' satisfaction with services and trust in public agencies, is influenced by their partisan match/mismatch with the responsible government in power. They further theorized that partisan bias may vary, and is expected to be especially pronounced under conditions of high political polarization and clarity of functional responsibility (i.e. when citizens identify a political principle as directly responsible for the service).

This study would provide an effective test for partisan bias in citizens' evaluations of public services particularly in such conditions of high polarization and centralized public services. To do so, we utilize the case of Israel's national level government change in mid. 2021, following a series of four general elections between 2019-2021. This case provides an effective "lab" for estimating partisan bias under extreme conditions of high political polarization and centralized service provision. Our study will further extend previous research methodologically by using a high-quality dataset for citizens' evaluations – the administrative social survey collected by the Israeli CBS. This survey has several prominent advantages by comparison with regular citizen surveys used in research, contributing to the study's ecological validity, and addressing recent concerns about the declining quality of contemporary citizen surveys resulting in inflated evidence on partisan divide. To account for citizens' partisan affiliation, we combine survey data with neighborhood-level election results. Additionally, we aim to apply a novel computational approach – we train a Machine Learning model for estimating participants' partisanship based on their demographic characteristics, based on pooled survey data, and use it to assess citizens' partisanship.

עומר יעיר | אוניברסיטת רייכמן

חשיבה קונספירטיבית, אמון במוסדות, ויחס למערכת הפוליטית בישראל

תיאוריות קונספירציה שונות, הנוגעות להיבטים חברתיים, פוליטיים, ובריאותיים שונים, נפוצות במדינות רבות בעולם. לאחרונה, חוקרים מצביעים על כך ש"חשיבה קונספירטיבית" (conspiracy thinking), זוהי הנטייה להאמין בתיאוריות קונספירציה ובהשפעה שלילית "מאחורי הקלעים" של כוחות עלומים, הינה נפוצה למדי בדמוקרטיה שונות, והיא מנבאת, בין השאר, חוסר אמון וחשדנות כלפי מוסדות פוליטיים וציבוריים שונים, וכלפי המערכת הפוליטית בכללותה. עם זאת, בישראל נטייה זו כמעט ולא זכתה למחקר אקדמי משמעותי. מחקר זה מציג ממצאים מארבעה סקרים מייצגים שנערכו בישראל ב- 2022, עם למעלה מ-6200 משיבים, בהם נמדדה סקאלה מתוקפת של חשיבה קונספירטיבית. סקרים אלו מעלים מספר ממצאים: ראשית, בישראל ישנה נטייה לא מבוטלת ל"חשיבה קונספירטיבית" ומדובר בנטייה שהיא אף גדולה יותר מאשר בארצות הברית. בנוסף, אין כמעט הבדל בנטייה ל"חשיבה קונספירטיבית" בין קבוצות פוליטיות וחברתיות מרכזיות בישראל, כגון קבוצות על בסיס משתני אידיאולוגיה ימין-שמאל או מידת דתיות. ולבסוף, גם בפיקוח על שורה של משתנים סוציו-דמוגרפיים ופוליטיים, סקאלת החשיבה הקונספירטיבית הינה מתואמת באופן שלילי ומובהק עם אמון בכל אחד מהמוסדות הפוליטיים והציבוריים שנבחנו (הכנסת, המחשלה, בית המשפט העליון, היועצת משפטית לממשלה, התקשורת, המפלגות, הנשיא, המשטרה, פרקליטות המדינה, צה"ל, וראש העיר/מועצה), כמו גם עם מדדים שונים של שביעות רצון מתפקוד הממשלה, תפקוד הדמוקרטיה הישראלית, ותחושה של ייצוג על ידי המערכת הפוליטית. במרבית הניתוחים סקאלה זו היא אף מנבא חזק יותר מאשר משתנים בולטים כמו מידת דתיות, ימין-שמאל אידיאולוגי, או הצבעה מדווחת למפלגות "גוש נתניהו" או "גוש השינוי" ממצאי מחקר זה מצביעים על חשיבות פוליטית וחברתית לא מבוטלת של חשיבה קונספירטיבית בקרב הציבור הישראלי.

רצועת מושבים
מקבילים
1
10:30 - 9:00

רוני צור | University of Essex

The Israeli parties' positions in comparative perspective

The multidimensionality of the Israeli political system is expected given Israel's extreme electoral institutions and cleavage structure. Yet, Israel's multidimensional politics is not unique. Introducing a new dataset and measurement of party positions, we provide evidence that Israel's party system is comparable to other multiparty systems in Europe (CHES-Europe) and Latin America (CHES-LA). We also discuss Israeli-specific issues which structure the Israeli party competition. we argue and provide evidence that the most important dimension in the Israeli party system, similar to other multiparty systems, is the general Left-Right continuum, which combines both economic and cultural policy issues. Yet, unlike other established democracies, this issue is overwhelmed by parties' positions on policies related to the Arab-Israeli conflict. We also demonstrate that

similar to other multiparty systems Israel's parties can be placed on two additional dimensions – a Left-Right economic dimension and a Socio-Cultural dimension.

רצועת מושבים
מקבילים
1
10:30 - 9:00

ממשלות ורשויות מבצעות

יו"ר ומתדיינת:
יעל שומר | אוניברסיטת תל אביב

חציגים:

אריאל קרלינסקי | האוניברסיטה העברית

Governmental Information Manipulation: Evidence from Mortality Data

We propose a measure of governmental information manipulation based on the difference between officially reported Covid mortality and estimated actual mortality. Using data from official and unofficial sources, we estimate misreporting in 126 countries during 2020-21. Between 45%-55% of countries misreported the number of deaths.

The lion's share of misreporting cannot be attributed to a country's capacity to accurately diagnose, count and report deaths. Contrary to some theoretical expectations, there is little evidence of governments exaggerating the severity of the pandemic. Misreporting is best explained by social and institutional constraints on the government's ability to effectively manipulate information. We find less evidence relating it to cultural factors and to economic incentives to underreport. Countries with a communist legacy are particularly prone to manipulate information, even controlling for standard institutional features.

אייל בן שיחול | האוניברסיטה העברית

רשויות מבצעות פרסונליות וקולגיאליות - מבט השוואתי

מוסדות פוליטיים רבים, ממשלתיים ושאינם ממשלתיים (מפלגות לדוגמה), עברו פרסונליזציה פוליטית בעשורים האחרונים. יחסי הכוחות בין הפוליטיקאי הבודד לצוות השחקנים הפוליטיים (כלל חברי הממשלה, לדוגמה) עבר שינוי, והספרות המחקרית איננה מציעה דרך עדכנית ויעילה לבחינתן של רשויות מבצעות לאור חגמה זו. על אף תהליכים רבים שהחלישו במעט את כוחן, הממשלות במדינות הדמוקרטיות נותרו המוסדות בעלי יכולת ההשפעה החזקה ביותר על חייהם של אזרחי המדינות. לכן, במסגרת עבודתי אבקש לבחון את השאלה האם ניתן להשוות ולסווג רשויות מבצעות במדינות דמוקרטיות לפי מידת הפרסונליזם הפוליטי או הקולגיאלי של שלהן? סוגיה זו הינה משמעותית שכן הספרות המחקרית מקיימת דיון ער בכל הקשור לשאלה האם הפרסונליזציה והפרסונליזם הפוליטיים הינם ביטוי של תופעה שלילית או שמא ביטוי

ראוי ל - "רוח הזמן" והתפתחות בריאה של המערכת הפוליטית. כך או אחרת, שאלת הפרסונליזם הפוליטי משמעותית, במיוחד כאשר זו מתמקדת בממשלות להן הסמכות הביצועית לניהול חייהם של אזרחי המדינות הדמוקרטיות. הספרות המחקרית העוסקת בגורמים המשפיעים על הדרך בה ממשלות מתעצבות ופועלות הינה מגוונת וענפה. מצד אחד ישנם חוקרים הבוחנים ממשלות תוך התמקדות בקבינט הממשלתי והדרך בה מתחלקת בו העוצמה הפוליטית בלבד. לעומתם ישנם חוקרים אחרים המתמקדים דווקא במשתנים שונים שהינם "חיזוניים" לממשלות, כמו לחשל המפלגות, הפרלמנט, שיטת הבחירה והבירוקרטיה. על מנת לגשר בין מגמות אלו בספרות, אני מציע מודל השוואתי חדש המכונה בשם - "מודל השמש וכוכבי הלכת". באמצעותו, ניתן לנסח שיטת עבודה אמפירית לבחינתה של טיפולוגיה חדשה שכן הוא מבקש להתייחס גם לפרספקטיבה הפנים ממשלתית ("השמש"), אך יחד עם זאת לכלול גם באמצעות פרספקטיבה רחבה גם את המשתנים החיצוניים ("כוכבי הלכת"). באמצעות מודל זה אני מציע טיפולוגיה המבחינה בין טיפוס אידיאלי של ממשלה קולגיאלי ללחוטין, אל מול טיפוס אידיאלי של ממשלה פרסונלית לחלוטין. את המודל בחנתי באמצעות איסוף מידע ממאגרי מידע קיימים, מקורות חוקתיים ועוד. המידע הנאסף אפשר לי להשוות בין 28 ממשלות דמוקרטיות משלושה סוגי משטר שונים ובאמצעות כך לתקף ולהצדיק את המודל. מודל, שאפשר יצירה של טיפולוגיה חדשה, כמוה טרם נוסחה בספרות וטרם נבחנה באופן אמפירי. מבחינת מתודולוגית, מחקרי מראה כיצד באמצעות אינדיקטורים שונים ניתן לבחון מידה של קולגיאליות ופרסונליזם ברשויות מבצעות. זאת לצד תרומה אמפירית המציגה שונות בכל הקשור לרמת הפרסונליזם אל מול הקולגיאליות דווקא בממשלות המגיעות ממדינות בעלות טיפוס משטר דומים.

אילנה שפייזמן | אוניברסיטת בר אילן

Reassessing the role of junior ministers in coalition governments: Evidence from Israel

Junior ministers in a coalition government are considered important because they help to manage delegation costs by monitoring the ministers and preventing ministerial drift.

This paper questions this argument, arguing that parties appoint rival junior ministers to meet the parties' policy goals. At the same time, other coalition partners agree to appoint junior ministers because it reduces opposition to the government since the JM become the Ministry's and, therefore, the government's representatives. The paper tests these propositions in the Israeli case. Using coalition agreements, interviews with former junior ministers, their calendars, and unique data set on their parliamentary activities, it finds that although JM have access to the needed information to monitor the minister's activities, their primary goal is policymaking. In addition, JM see themselves as the Ministry's agents and act accordingly. These findings have implications for our understanding of the outcome of coalition bargaining and policymaking in coalition governments.

רצועת מושבים
מקבילים
1
10:30 - 9:00

צדק אקלימי - בין הבטחה ליישום

יו"ר ומתדיינות:

נורית השמשוני יפה | האקדמית תל אביב - יפו
הילה סגל קליין | אוניברסיטת חיפה

תקציר המושב:

משבר האקלים מהווה את האתגר הגדול ביותר מולו האנושות ניצבת בעת הנוכחית. השפעתו הרב תחומית של משבר האקלים על כל היבטי הקיום האנושי מחייבת דיון במישור הפוליטי כלכלי וחברתי, הן כדי להבין את ההתנהלות בעת המשבר, לשכלל את יכולת ההתמודדות ולהיטיב למתן את השפעתו.

השאלות שבמרכז השתנו עם השנים, ושאלות של אחריות ונשיאה בנטל, לצד דיון באסטרטגיות התמודדות והישרדות- הן חלק בלתי נפרד מהדיון הפוליטי הער המתפתח לצידו של הדיון המדעי.

הקריאה להשגת צדק אקלימי מדגישה את המימד החלוקתי של הדיון במשבר האקלים, הן על גורמיו והן על תוצאותיו והשלכותיהן. הדיון במשבר מדגיש את היותו בעיה גלובלית, בעוד הכלי המרכזי שבשימוש הוא מדיניות אקלימית ואכיפתה על ידי מדינות.

יעדי הפיתוח העולמיים של האו"ם SDG'S מבטיחים מסגרת אחידה וכוללת להתמודדות שתבטיח עמידה מול האתגרים הצפויים, אך בה בעת מעוררים שאלות בדבר יכולתן של מדינות ליישם חזון זה. (שאלות דומות מלוות גם את העולם העסקי בדיון ב ESG'S). כך גם שאלות בדבר מעורבות קהילות מקומיות בקבלת החלטות והשפעותיהן. סוגיות רבות עלולות מהדיון הפוליטי- חברתי במשבר האקלים ובראשן תודגש חשיבות הדיון הפוליטי במשבר האקלים. הסוגיות שתעמודנה במרכזו של מושב זה (אך לא רק) הן:

האם התפישה הגלובלית כפי שעולה מה SDG'S פניה אל השגת צדק אקלימי ? והאם וכיצד זה מתאפשר בכל שנוגע למדינות העולם המתפתח? האם וכיצד השגת יעד אחד או יעדים בודדים מתיישבת עם האפשרות לקדם תפישות כוללניות? ומה תפקידן של אוכלוסיות מקומיות בדיון הגלובלי? המושב קורא להדגשת התרומה של הדיון הפוליטי במשבר האקלים, ולפיכך מציע דיון במקרי חקר שונים המדגימים היבטים חברתיים שונים של משבר האקלים בישראל, המזרח התיכון והעולם המתפתח.

מציגות:

הילה סגל קליין | אוניברסיטת חיפה
נורית השמשוני יפה | האקדמית תל אביב - יפו

אנרגיה מתחדשת, אוכלוסיה מקומית וצדק אקלימי- הילכו יחדיו?

במרכזו של מחקר זה ניצב מקרה חקר העוסק בפרוייקט תשתית רחב היקף לייצור אנרגיות מתחדשות, הממוקם בצפון קניה (מזרח אפריקה) באזור מדברי ומרוחק מהמרכז הפוליטי והכלכלי של המדינה. חשיבותו המקומית והאזורית של מתקן זה מרובה, אך יתרה מכך המחקר חורג מעבר לגבולות מקרה החקר תוך שהוא בוחן

רצועת מושבים
מקבילים
1
10:30 - 9:00

רצועת מושבים
מקבילים
1
10:30 - 9:00

האם פעולה המבקשת לקדם את יעד הפיתוח העולמי, ה SDG7 יש בכוחה להשיג צדק אקלימי? ובמיוחד, האם התקדמות להשגת יעדי הפיתוח העולמיים מיטיבה עם אוכלוסיות המדינות המתפתחות?

מקרה החקר עוסק ב- Lake Turkana Wind Power- LTWP שהוא מתקן לייצור אנרגית רוח, הממוקם בצפון קניה במזרח אפריקה. הקמתו היא חלק מחזון קניה 2030 והוא שואף למצב את קניה כמדינה מובילה בתחום האנרגיות המתחדשות על ידי יישום SDG7. למיקומו של המתקן השלכות גיאופוליטיות, והוא נשען על הסטוריה רחבה של יחסי תלות היררכיים בין מרכז לפריפריה. המחקר מציג תפישה ביקורתית כלפי יעדי הפיתוח העולמיים, ומדגיש את תפקידן של אוכלוסיות מודרות בשיח הצדק האקלימי.

אורנית אבידר | אוניברסיטת בן גוריון

Water First: Making the case for prioritizing WASH in sub-Saharan Africa
Are all the sustainable development goals (SDGs) important? Of course, they are! Are all the SDGs interlinked? Definitely! However, are some more critical than others? Especially in developing countries? Probably! This presentation takes on the task to make the case for prioritizing water, sanitation and hygiene (WASH) in developing countries, specifically in sub-Saharan Africa (SSA). The article argues that WASH in addition to its ethical argument for human dignity and survival is also fundamental to other SDGs and has a comparatively low-cost requirement making it feasible to attain in the short run. Prioritizing and investing in SDG6.1 and 6.2 can not only reassure meeting the vital goal of “Water for All” in our lifetime but can serve as a catalyst for reducing the challenges of other SDGs. The study presents 27 quantifiable challenges of inadequate WASH in SSA on health, education, gender and economy as well as 42 quantifiable benefits of basic WASH for these challenges.

תמר ברקאי | המכללה האקדמית תל-חי

צדק אקלימי, אג'נדה 2030 וסחר הוגן - הילכו שלושה יחדיו?

החל משנות ה-90 של המאה ה-20 סחר הוגן התפתח והתמסד הן כתנועה חברתית גלובלית הן כשוק מוצרים צומח. חרף העובדה שהשדה הגלובלי של סחר הוגן מאופיין בריבוי שחקנים הנוקטים עמדות ואסטרטגיות פעולה מגוונות ואף מנוגדות, בבסיסו מונחת הבנה משותפת כי שוקי העבודה, הסחורות וההון הגלובליים העכשוויים כרוכים באופן מבני בניצול חמור של עובדות/ים, בהפרה של זכויות אדם, בשעתוק פערים סוציו-אקונומיים, ובתרומה מכרעת ליצירת והחרפת משבר האקלים. לנוכח הבנה זאת, חותרים ארגוני הסחר ההוגן המובילים בעולם להבטיח את רווחתם של יצרנים, עובדות/ים וקהילות מקומיים, בעיקר בדרום הגלובלי. ואולם, החל מסתיו 2015, עם השקת אג'נדה 2030 של האו"ם, החלו ארגוני הסחר ההוגן להדגיש יותר ויותר את הקשר ההדוק והבלתי ניתן להפרדה לתפיסתם בין צדק אקלימי לצדק מסחרי. כך, ב- ספטמבר 2021, לקראת ועידת האקלים ה-26, פרסמו שמונה-עשר ארגוני

Placing fairness at the heart of climate ambitions, שבו הם טענו כי צדק מסחרי, כמו צדק אקלימי, הוא מרכיב הכרחי להשגת יעדי הפיתוח העולמיים. כפועל יוצא מעמדה זאת, מגוון התכניות והקמפיינים של סחר הוגן, ביניהם עיר, בית ספר וקמפוס סחר הוגן, מחוסגרים תדיר כנתיבים ראשיים למיחוש אג'נדה 2030. באמצעות התחקות אחר ההקמה של עמותת סחר הוגן ישראל ותהליך ההטמעה של קמפוס סחר הוגן, פרויקט הדגל של העמותה, במכללה האקדמית תל חי, אבקש בהרצאה זו לעמוד על האתגרים המאפיינים את המאמץ לקדם עקרונות של סחר הוגן ולבחון את הזיקה והמתח שבין התביעות לצדק מסחרי ולצדק אקלימי בהקשר הישראלי.

רצועת מושבים
מקבילים
1
10:30 - 9:00

Advanced Technologies, Competition, and the Changing International Relations Environment

יו"ר ומתדיין:

עמוס זהבי | אוניברסיטת תל אביב

תקציר המושב:

The politics of the global technological race includes a tangled web of motives, interests, and actors working to achieve control and supremacy in various technological dimensions that shape global politics today. This session will deal with the emerging interrelationships between technology and the competitiveness and technological development of countries, companies, and supranational actors and the mutual effects created by their international engagement. The purpose of the session is to present innovative research and comparative perspectives on technology, strategic preferences, harnessing resources, and the role of national data administrations that can explain the nature of the competition that emerges today.

חציגים:

דגנית פייקובסקי | האוניברסיטה העברית

Commercializing dual-use technologies and the dual-use dilemma - a challenge or an opportunity?

Technology is a significant source of national power. Hence, governments strive to harness technology for national purposes. Many technologies have dual usage, meaning they can serve civil and military purposes. Hence, governments are often threatened by technology diffusion, fearing the transformation of technologies from civil to military uses. In this context, governments, especially their defense sector actors, try to control and limit technology diffusion. However, in the aftermath of the Cold War, the US defense sector advanced the commercializing of dual-use technologies.

This article explores the theoretical and empirical aspects of the politics of dual-use technology. The question leading this article is why defense sector actors advance the commercialization of dual-use technologies. The theoretical argument is that under high levels of threat, governments will perceive the dual-use nature of strategic technologies as a national security threat. Therefore, they will prefer to prevent procurement by others and will be eager to control commercialization.

Conversely, under lower levels of threat, governments will not perceive the dual-use nature of strategic technologies as a significant challenge. Hence their interest in blocking technology diffusion will be lower. Furthermore, this article shows that under sufficient technological maturity and interest in advancing technological force buildup, defense sector actors will perceive dual usage as an opportunity. The operative result of this will be promoting technological commercialization. To test this, I investigate the US defense sector's approach to the dual-use nature of space technology and information technology in the decade following the end of the Cold War

ניר חסיד | אוניברסיטת תל אביב

The Global Distribution of Artificial Intelligence Capabilities

Artificial Intelligence (AI) technologies have become the main driver of growth and competitiveness among global actors. Many countries so far, have formulated national AI strategies and policies dedicated to advancing their goals and integration into the global competition. This presentation will deal with the main strategic approaches to utilizing AI among countries. It will explain the four typical AI actors that can be recognized today and the complex interactions they create that sets trends in the competition and reshape the global distribution of power and influence.

אלון ברקמן | אוניברסיטת תל אביב

Big data meets big government - Three national approaches to big data policy: Israel, South Korea, and Sweden

This presentation will deal with the Israeli national data regime that guides and govern the utilization of data in pursuit of important national economic, social, and strategic objectives. The purpose of this presentation is to explain the extent to which the Israeli data regime in its current form is well-suited to capitalize on its preexisting relative advantages. This includes a comparison with the national data regimes of the Kingdom of Sweden and the Republic of Korea, countries of similar size and geopolitical significance that also possess considerable capabilities in the IT field. It will conclude with the broader implications of the study for policymaking in the data-driven age.

רצועת מושבים
מקבילים
1
10:30 - 9:00

ניר חסיד | אוניברסיטת תל אביב

The Global Distribution of Artificial Intelligence Capabilities

Artificial Intelligence (AI) technologies have become the main driver of growth and competitiveness among global actors. Many countries so far, have formulated national AI strategies and policies dedicated to advancing their goals and integration into the global competition. This presentation will deal with the main strategic approaches to utilizing AI among countries. It will explain the four typical AI actors that can be recognized today and the complex interactions they create that sets trends in the competition and reshape the global distribution of power and influence.

אלון ברקמן | אוניברסיטת תל אביב

Big data meets big government - Three national approaches to big data policy: Israel, South Korea, and Sweden

This presentation will deal with the Israeli national data regime that guides and govern the utilization of data in pursuit of important national economic, social, and strategic objectives. The purpose of this presentation is to explain the extent to which the Israeli data regime in its current form is well-suited to capitalize on its preexisting relative advantages. This includes a comparison with the national data regimes of the Kingdom of Sweden and the Republic of Korea, countries of similar size and geopolitical significance that also possess considerable capabilities in the IT field. It will conclude with the broader implications of the study for policymaking in the data-driven age.

בירוקרטיה ברמת הרחוב

יו"ר ומתדיין:

ניסים (נסי) כהן | אוניברסיטת חיפה

חציגים:

ניה גולן נדיר | אוניברסיטת רייכמן

Bureaucratic Inefficiency, Societal Pressure, and External Competition Leading to Street-Level Policy Entrepreneurship: The Case of Kosher Food Inspection in Israel

What is the role of bureaucratic inefficiency, critical public opinion, and external competition in prompting street-level managers to engage in policy

רצועת מושבים
מקבילים
1
10:30 - 9:00

entrepreneurship strategies? What is their goal in using these strategies? In this study, we argue that: (1) bureaucratic inefficiency, leading to (2) societal pressure as expressed by public opinion, as well as (3) pressure from practical solutions offering bottom-up competition, will lead street-level managers to turn to policy entrepreneurship strategies. In addition, we assert that their goal in doing so is to influence public policy to their benefit as much as possible, considering demanded institutional modifications. Using textual analysis, in-depth interviews, existing statistics, and public opinion surveys, we test these claims by analyzing the case of kosher food inspection in Israel. We demonstrate how the Rabbinate's manager's goal of entrepreneurship was to improve the kashrut system while maintaining the rabbinical monopoly on regulating the competing organizations under their auspices.

ניסים (נסי) כהן | אוניברסיטת חיפה

Trust and Street-Level Bureaucrats' Willingness to Risk Their Lives for Others: The Case of Brazilian Law Enforcement

Is there a link between street-level bureaucrats' (SLBs) willingness to endanger their own lives for the public and their trust in their peers, managers, and the institution to which they belong? Using a national survey of 2,733 police officers in Brazil and machine-learning based methods, we found that there is a significant link between their willingness to risk their lives for others and their trust in their peers, managers, and the institution to which they belong. Our findings indicate that, while the SLBs were very willing to risk their lives for certain groups, their willingness declined sharply for others such as LGBTQ+ people and the homeless. In addition, police officers' perceptions about discrimination, police professionalism and organizational commitment and support are linearly linked to their willingness to risk their lives. Our findings demonstrate the important role of trust in understanding public servants' practices in the extreme context of risking their lives for others.

אופק אדרי פאר | אוניברסיטת חיפה

Procedural Justice on the Street-Level and Citizens' Tendency to Act as Vigilantes: an Experimental Study

How does procedural justice on the street-level affect citizens' tendency to act as vigilantes? In this paper, we wish to examine the unintended effects of street-level bureaucrats' (SLBs) implementation of policy on citizens' vigilantism. Specifically, we explore how clients' sense of procedural justice during their interactions with police officers and their sense of the availability of the services they seek affect their perceptions about law

רצועת מושבים
מקבילים
1
10:30 - 9:00

enforcement. Vigilantism is an illegal activity carried out by a private citizen in response to criminal activity committed by another private citizen against that same perpetrator. Research suggests that the factors that lead to vigilantism are correlated with the experiences that crime victims have with law enforcement and the outcomes they receive. In this paper, we argue that citizens' sense of procedural justice throughout their interactions with street-level members of the law enforcement community might lead to their vigilantism. SLBs are a diverse group whose formal task is to improve the welfare of society and help their citizen-clients. They are public employees who interact directly with citizens. Through their discretion in implementing policy, they can have a strong effect on the actual outcomes that citizens experience.

Procedural justice is an element of street-level work. It refers to the degree of fairness in the process of allocating public goods. Processes that seem to lack procedural justice imply that decisions are made based on personal opinions, which signals to people that they will not receive fair treatment. Such perceptions affect citizens' views of the legitimacy and their trust in and satisfaction with public agencies.

Procedural justice is particularly salient in the daily interactions between citizens and SLBs, but there is limited research in public management linking the two. Research from related disciplines addresses these issues, maintaining that SLBs' procedural justice has a direct impact on citizens' perceptions and behavior. These studies reinforce the need to understand SLBs' impact on citizens, especially those involved in enforcing compliance. Regardless of the written policy, how SLBs use procedural justice when implementing policy might affect citizens' behavior. Thus, the role of SLBs is important not only because of their influence on policy outcomes, but also because how they implement policy may prompt citizens to engage in vigilante activities.

To investigate this issue, we will use a quantitative methodology, which includes a between-subjects experimental design using a sample of 500 Israeli citizens. We present our respondents with hypothetical scenarios about various types of interactions with police officers after being victims of a crime. The scenarios are short, concise, and true-to-life. The vignettes vary with regard to two situational factors: (1) procedural justice and (2) service availability. Procedural justice is manipulated through three key components (trustworthiness, respectful treatment, and voice) and will consist of two levels (just or unjust). Service availability is also consist of two levels (low and high), resulting in a 2x2 factorial design. Respondents were randomly allocated to the experimental conditions or to the control group. After reading the scenario, participants were asked questions related to the hypothetical police encounter. Some of these items were used as outcome variables and others for manipulation checks.

We hope to contribute to the literature on public management and

רצועת מושבים
מקבילים
1
10:30 - 9:00

המכון למשפט ולמדיניות ע"ש הרצל בירוק
המקדמה למחקר ולמדיניות
אניברסיטת תל אביב

האוניברסיטה הפתוחה
מחלקת הממשל והמדיניות
מכון המחקר למדיניות
אניברסיטת תל אביב

האוניברסיטה הפתוחה
מחלקת הממשל והמדיניות
מכון המחקר למדיניות
אניברסיטת תל אביב

TAD
The AI and Data Science Center
Tel Aviv University

The Finance Faculty Institute for Applied Diplomacy
The School of Public Administration, Government and
International Affairs
Gordon H. Garton Faculty of Social Sciences
Tel Aviv University

implementation by expanding existing knowledge about the relationship between SLBs' discretion and work routines and the perceptions and behaviors of citizens. By examining the allocation of public goods in the context of policing as a process, we hope to take our analysis one step further and understand the causality of the implications of citizens' interactions with public service providers. We hope to discover what happens after citizens' encounters with SLBs end and how the latter's behavior and role perceptions during these encounters affect people's behavior and possibly lead to illegal activity. We also hope to contribute to the literature on policing by discovering the missing link between police officers' procedural justice and vigilantism. Lastly, our results might have practical implications for developing public policy that meets the needs of citizens and thus reduces the need for vigilantism.

שרון גלעד | האוניברסיטה העברית

Making Sense of Citizens' Self-Presentation Styles in Response to Administrative Burdens

A rapidly expanding body of literature examines how administrative burdens—learning, compliance, and psychological costs—discourage those who are most in need to pursue their rights for state support. Conversely, limited attention has been afforded by this literature to the variation in the coping strategies of those citizens who do pursue their rights. This paper builds upon our prior, empirically grounded conceptualization and operationalization of the rhetorical strategies employed by citizens in pursuit of bureaucratic support and alleviation of administrative burdens. That prior study, employing content analysis of citizens' real-world contacts to a welfare agency, unraveled that citizens differ in their self-presentation styles, involving their assertion of demands (“demanding”), their plead for help (“pleading”), or their espousal of a neutral bureaucratic rhetoric (“neutral”). However, our prior study could not decipher to what extent do citizens' divergent self-presentation styles reflect their innate strategies versus their differential experience of and psychological response to learning and compliance burdens. This study thus involves a pre-registered survey experiment in which we manipulated respondents' exposure to learning and compliance burdens as likely instigators of pleading and demanding (versus neutral) self-presentation styles. As our outcome variable, we content analyzed respondents' self-presentation styles when writing a fictitious letter on behalf of a relative who has been wrongly denied income support benefits. We further measured respondents' demographics and generalized trust in public organizations. Our findings do not support the expectation that citizens' experience of administrative burdens induces their espousal of demanding or pleading (versus neutral) self-presentation styles. Instead, we find that underlying

רצועת מושבים
מקבילים
1
10:30 - 9:00

the variation in respondents' self-presentation styles are gendered norms of permissible argumentation, and citizens' generalized trust in public organizations.

השלטון המקומי בישראל: התמודדות עם אתגרים מורכבים בעתות שגרה ומשבר

יו"ר ומתדיין:

אסף חידני | האקדמית תל אביב - יפו וחבר המל"ג

תקציר המושב:

בשנים האחרונות הרשויות המקומיות בישראל מוצאות את עצמן מכותרות ע"י אילוצים אובייקטיביים כגון לחצים המופעלים עליהן מלמעלה מצד השלטון המרכזי ומלמטה מצד הלקוחות. הן נאלצות להתמודד עם שינויים מהירים, עם מצבי אי-וודאות ועם מחסור בכלים ובסמכויות היוצרים עבורן אתגרים מורכבים במגוון תחומים והמאלצים אותן להתנהל בצורה דינמית, יזמית חדשנית ויצירתית המקדימה לעיתים את הנחיות השלטון המרכזי בכדי לתת מענה אפקטיבי ללקוחותיהן הן בשגרה והן בחירום.

מציגים:

אמיר הורקין נשיא | חוקר עצמאי

שמירה על כתר מקומי בעת שמירה על ביטחון לאומי: השפעת המנהיגות והתפקוד הנתפסים בעת משבר על בחירה-מחדש: המקרה של ראשי הרשויות המקומיות בישראל במבצע שומר החומות 2021.

מודל מאקרו-פוליטי הבוחן את השפעת תפקודם של ראשי רשויות מכהנים על סיכויי בחירתם-מחדש, במצבי משבר, פתח ונבחן בסדרת מחקרים שהחלה ב-2006 בעקבות מלחמת לבנון השנייה. המודל נבחן עד כה בחמישה אירועי משבר, כגון: מצבי מלחמה בעורף-האזרחי בהם: מלחמת לבנון-השנייה, מבצע עמוד-ענן ומבצע צוק-איתן, אסון טבע (שריפות) ומגיפה עולמית. כל המשברים הנ"ל התאפיינו במשך זמן קצר ובפריסה גיאוגרפית לוקלית, למעט האחרון (מגיפת הקורונה) שהתאפיין במשך זמן ארוך ובפריסה גיאוגרפית נרחבת. במחקר הנוכחי נבחן המודל בקונטקסט של מבצע שומר החומות 2021, אירוע משברי קצר מועד מהסוג של מלחמה בעורף-האזרחי. המחקר מציע תרומות ייחודיות בכמה היבטים: מושגי, תיאורטי ומתודולוגי. במחקר נעשה שימוש במתודולוגיה של מחקר תיעודי מלווה (ADR: Accompanying Documentary Research)

(Araji, 2012) שיושמה לראשונה במחקר על תפקוד המכהנים במשבר הקורונה (הורקין נשיא, 2022). במסגרת זו נעשה שימוש במתודולוגיה משולבת. (MRM: Mixed Research Methods)

(איכותנית/כמותית, אינדוקטיבית/דדוקטיבית, סובייקטיבית/אובייקטיבית, רוחב/אורך). בחלק הראשון בוצע מחקר אינדוקטיבי, שכלל ניתוח איכותני של התנהלות ותגובות המכהנים (בערוצי התקשורת) לאירועי המבצע. בחלק השני, בוצע מחקר כמותי בגישה דדוקטיבית, לבחינת המודל הנדון, חלק זה כלל אף הוא שני שלבים.

רצועת מושבים
מקבילים
1
10:30 - 9:00

בשלב הראשון בוצע ניתוח כמותי למודל חלקי על בסיס נתונים סובייקטיביים (לפי סקרי תושבים). בחלק השני הצפוי ב-2023 יבוצע ניתוח כמותי נוסף למודל מלא, לאחר פרסום הביצועי האובייקטיביים של הרשויות המקומיות (לפי דו"ח הלמ"ס) ותוצאות הבחירות המקומיות המתוכננות להתקיים באוקטובר 2023 (לפי משרד בפנים). בעוד שהמודל החלקי הציג את השפעת התפקוד והמנהיגות הנתפסים של המכהן במבצע שומר החומות, על כוונת התמיכה בו (בחירה-מחדש). המודל המלא יציג את השפעות התפקוד והמנהיגות הנתפסים של המכהן במבצע שומר החומות ואת השפעת הביצועים האובייקטיביים של המכהן, על בחירה-מחדש.

חמצאי המודל החלקי מלמדים בשלב זה כי: (א) התנהלות המכהנים במהלך מבצע שומר החומות משקפת סגנון המאפיין מנהיגות-משרתת (ב) לתפקוד המכהן ולמנהיגות המכהן הנתפסים במצב משברי יש השפעה חיובית מובהקת על כוונת הבחירה-מחדש במכהן (ג) הממצאים דלעיל התקבלו בשתי רמות ניתוח ברמת מיקרו (הפרט) וברמת מאקרו (הרשות המקומית) ומאששים פעם נוספת את המודל הנדון.

המחקר מדגים כי תפקודו הכללי של המכהן במהלך המבצע קשור באופן הדוק לאיכות: (א) שיקום מהיר של תשתיות שנפגעו (ב) הטיפול בתושבים שרכושם הפרטי נפגע וניזוק ולסיוע לתושבים שסבלו מפגיעות גוף ונפש (ג) שיתוף הפעולה של הרשות עם גורמי הביטחון וההצלה (ד) המיגון והמקלטים במרחב הציבורי (ה) ההסברה בזמן אמת (ו) האכיפה והשמירה על הסדר במרחב הציבורי. בנוסף המחקר מצביע על קשר הדוק בין מאפיינים של מנהיגות-משרתת לבין תפקוד המכהן ומדגיש במיוחד מאפיינים כמו דוגמא-אישית חיובית, דבקות-במשימה, יוזמה, פרואקטיביות, סולידריות ואמפתיה.

אופיר פז פינס | אוניברסיטת תל אביב

מהפכת החדשנות בשלטון המקומי

בחמשת השנים האחרונות מתקיים אירוע חלוקת פרסי הצטיינות לרשויות מקומיות בתחום החדשנות. כל שנה יוצא קול קורא מטעם ועדת הפרס של המכון לחקר השלטון המקומי באוניברסיטת ת"א (הח"מ משמש יו"ר הוועדה). כ-60-50 רשויות מקומיות ניגשות לקול קורא ומתחרות. מדובר ברשויות מקומיות מכל רחבי הארץ: ערים, חזעצות איזוריות, מהפריפריה ומהמרכז, רשויות ערביות ודרוזיות, ערים מעורבות, רשויות חרדיות ורשויות מיהודה ושומרון. במסגרת הזו מוצגות יוזמות מקוריות, בעיקר בתחום הטכנולוגי של עיר חכמה, אשר נועדו לשפר את השירות של הרשות המקומית לתושב, אבל גם לייעל את דרכי עבודתה של הרשות ולפתח שירותים נוספים, שעד כה היו בלתי אפשריים. החדשנות באה לידי ביטוי בכל התחומים: החברתיים, החינוכיים, שפ"ע, תכנון עירוני, קהילתיות ועוד. בכוונתי להציג בפני משתתפי הכנס את הפרויקטים הזוכים בשנים האחרונות ולשתף אותם בעשייה של השלטון המקומי בתחום זה.

רצועת מושבים
מקבילים
1
10:30 - 9:00

אתי שריג | אוניברסיטת חיפה

חדשנות עירונית ברשויות המקומיות בשגרה ובחירום

חדשנות עירונית באה לידי ביטוי בחשיבה וברעיונות מגוונים, שלהם השפעה משמעותית על פעולות הרשויות המקומיות שעיקרן בהספקת שירותים, פיקוח ורישוי עסקים. בספרות המקצועית קיימות הגדרות שונות למושג חדשנות עירונית ולהן השלכות משמעותיות על התייעלות וחסכון בכל תחומי העשייה, ועל האופן בו הרשות המקומית משנה תהליכים, מבצעת פעולות ומספקת שירותים.

הגדרה כוללת ורחבה של חדשנות עירונית קשורה בעיקר לחשיבה ולרעיונות יצירתיים באופן הארגון והניהול של הרשויות המקומיות. בספרות ובפרקטיקה המקצועית דוגמאות רבות לחדשנות עירונית ההרצאה סוקרת ומסבירה דוגמאות בולטות מחו"ל ומהארץ. כך למשל עיריית בוסטון ארה"ב, פיתחה תהליך מובנה למיקסום ההצלחה של רעיונות יצירתיים וחדשניים. בשלב ראשון של התהליך מועברים רעיונות חדשים לצוות-היגוי הבוחן ומעבד את הרעיון. בשלב שני מועבר רעיון עם פוטנציאל חיובי ליישום במחלקה הרלוונטית. התהליך ממקסם את סיכויי ההצלחה ביישום הרעיון ומפחית את הסיכויים להפסד כספי.

בשנים האחרונות עורך מרכז השלטון המקומי בישראל את וועידת השלטון המקומי השנתית בסימן חדשנות. המתמקדת באימוץ טכנולוגיות וחדשנות עירונית המאפשרת לרשויות המקומיות לשפר את איכות החיים של התושבים במגוון תחומים. ההרצאה תסקור מספר פרויקטים חדשניים בתחומי עסקים מקומיים קטנים, אקולוגיה, סביבה ומחזור, תכנון ניהול ופיקוח בתחום הבנייה, הן בשגרה והם כהיערכות לחצבי משבר, שהוצגו לאחרונה. כך למשל, קניון דיגיטלי עירוני באשדוד, מפעל "מפרידן" למיון פסולות ומחזור שהוקם ע"י איגוד ערים דן לתברואה, צילום ומידול תלת-מימד לשטחים גדולים ברזולוציה גבוהה ביותר של מספר סנטימטרים, המבוסס על תצלומי אוויר. המידול מאפשר לרשויות המקומיות שימוש בכלים חדשניים וייחודיים לתכנון בקרה, פיקוח והצגה של פרויקטים בתחומי הבנייה. הטכנולוגיה החדשנית שפותחה ע"י חברת סימפלוקס, אומצה ע"י כ-60 רשויות מקומיות בישראל, בהן, בין השאר עיריית ירושלים, תל אביב, נתניה, גבעת שמואל ואילת, לצורך קידום פרויקטים של שקיפות ושיתוף הציבור בתוכניות העתידיות של העיר. הפלטפורמה האינטרנטית התלת-מימדית של חברת סימפלוקס, מאפשרת לרשויות המקומיות לייצר שקיפות מול הציבור ולשתף את התושבים בפרויקטים מתוכננים ובאופן השתלבותם בסביבה הקיימת.

"ערי ספוג" הוא פרויקט חדשנות נוסף בו מכשירים בשטחים ציבוריים מערכת לחלחול איטי ואפקטיבי בעצמות נמוכה של מים לקרקע על מנת למנוע הצפות. נחיצותה של חדשנות זו הולכת וגוברת לנוכח משבר האקלים הגלובלי.

גישת ערי-הספוג פועלת במספר מישורים: ניהול משאבי המים העירוניים, תכנון עירוני, פיתוח בר-קיימה לשימור גופי מים עירוניים, אגירת מי גשמים, ושיפור איכות המים. לחדשנות העומדת ביסוד גישת ערי הספוג כמה מטרות עיקריות: בהן: (א) אימוץ ופיתוח פתרונות בעצמות נמוכה המשפרים את השליטה על זרימת הנגר על מנת לאפשר (ב) אגירה זמנית, טיהור ושימוש חוזר במי הגשמים (ג) שדרוג מערכות הנגר העירוניות באמצעות שימוש בכלים עמידים יותר בפני שיטפונות (ד) שיפור ההגנה מפני הצפות וצמצום נזקי השיטפונות באמצעות תשתיות בעצמות נמוכה. בסין

רצועת מושבים
מקבילים
1
10:30 - 9:00

נוסתה לאחרונה גישה זו בכ-15 רשויות מקומיות במסגרת פיילוט לבחינת החדשנות. ניתוח הדוגמאות מלמד שפיתוח החדשנות יכול להתבצע בערוצים מגוונים בהם: (א) שיתוף פעולה בין הסקטור הציבורי (הרשות המקומית) לבין הסקטור הפרטי (חברה טכנולוגית) (ב) שיתוף פעולה בין רשויות מקומיות סמוכות או שכנות במסגרת אגד רשויות (ג) פיתוח עצמי של הרשות מקומית באמצעות יחידה ייעודית לפיתוח חדשנות. בנוסף פיתוח החדשנות נובע מצורך בסיסי של הרשות הן במצבי שגרה והן כהכנה למצבי חירום. למשל החדשנות של "ערי-ספוג" אפקטיבית לא רק לניצול מי נגר בשגרה אלא גם כהיערכות למצבי משבר כרונניים, דוגמת הצפות במרכזי ערים (כמו האסונות שאירעו בשנים האחרונות בתל אביב ובנהריה). משבר הקורונה, היה הקטליזטור הראשי לפיתוח הקניין הדיגיטלי באשדוד. ניתוח מקרי החדשנות מבליט את חשיבותה של חדשנות עירונית לתפקוד יעיל ואפקטיבי יותר של הרשויות המקומיות בשגרה ובחירום.

רצועת מושבים
מקבילים
1
10:30 - 9:00

יהדות ודמוקרטיה בישראל

יו"ר ומתדיין:

דורון נבות | אוניברסיטת חיפה

חציגים:

אמיר פאח'ורי | האקדמיה ע"ש פולונסקי, מכון ון ליר

מי הם בעלי המדינה? משטרי הצדקה שונים בהם משתמשים מתרגמים תרבותיים לכליל הפוליטיקה הערבית בקהילה הפוליטית הישראלית

השאלה האם המפלגות הערביות זכאיות להיות חלק מהשלטון בישראל הפכה בשנים האחרונות לאחת השאלות הציבוריות המרכזיות ביותר בשיח הפוליטי. למעשה, סוגיה זו עוסקת בגבולות הקהילה הפוליטית בישראל, אשר נוסחה בספרות האקדמיות הרלוונטיות, בין השאר, כשאלה: "מי הם הבעלים של המדינה?"

הרצאה זו תעסוק בתיאור משטרי ההצדקה בהם משתמשים מתווכים תרבותיים לשם הצגת האפשרות של צירוף מפלגה ערבית לקואליציה ממשלתית כהתפתחות פוליטית "טבעית", או למצער בלתי מאיימת על הרוב היהודי.

המסגור התרבותי, ובפרט עבודתם של מתווכים תרבותיים במסגרת המאבק על גבולות הקהילה הפוליטית, נעדרים כמעט באופן מוחלט מהספרות האקדמית, ובוודאי מהדין הציבורי והפוליטי. אשר על כן, הרצאתי תתמקד בתיאור והסבר עבודתם של מתווכים תרבותיים, ערבים ויהודים, הפועלים לספק הצדקות לפתיחת הקהילה הפוליטית לכליל הפוליטיקה הערבית בה תוך שימוש ברפרטואר הלאומי הזמין לקבוצותיהם; דהיינו, מבלי לצאת מהקוסמולוגיה הלאומית שלהם. במיוחד, אתמקד במשטרי הצדקה המציעים תרגום או תיווך תרבותי של מצבים דו-לאומיים אובייקטיביים של תלות הדדית, או קשרים יומיומיים קרובים ביותר ברמה המיקרו-אינטראקציונית, כהצדקות לתהליכי כילול כאמור. מדובר לא רק בהשאלתן ותרגומן של טקסונומיות שונות, אלא בתהליכי השאלת הצדקות ותרגום תרבותי מרמת המיקרו לרמת המאקרו במסגרת הקוסמולוגיה הלאומית הזמינה.

בחינה עבודה זו של מתווכים תרבותיים תתרום להבנתה של האפיזודה המדוברת בביוגרפיית מערכת היחסים של שני הלאומים באזרחות הישראלית כמאבק על גבולות הקהילה הפוליטית, להבדיל ממיסגורים רווחים קודמים אשר התמקדו במאבק על הזהות החוקתית של המדינה, במסגור הנרטיבי של נסיבות הקמת המדינה והשלכותיה המבניות והטרנספורמטיביות, או בסטטוס המשפטי של המיעוט הערבי-הפלסטיני בתוך האזרחות הישראלית. הכוונה היא לאפשר הבנה של הישראליות כמבנה כוח, ולא רק כסטטוס משפטי, זהות (במובנה החזק או החלש), או אתר סוציו-לגאלי, והן - וביתר חשיבות - הבנה של הזהות החוקתית של המדינה כפריזמה המייצרת רפרטואר תרבותי של משטרי הצדקה המזין נרטיבים סובייקטיביים של אנשים מן השורה, והמדריך החלטות המעצבות את תהליכי המאקרו הקשורים לגבולות הקהילה הפוליטית.

במבט אשר מעבר למקרה הישראלי, הבחינה המוצעת תאפשר ניתוח תיאורטי ואמפירי של הקשר בין תרבות כרפרטואר של משטרי הצדקות לבין המאבק על דמוקרטיזציה וכלול בקהילה הפוליטית בחברות משוסעות. היא גם טומנת בחובה פוטנציאל תיאורטי ואמפירי להבנת תפקידם של מתווכים תרבותיים בתהליכים אלה, ועל כן עשויה להיות בה תרומה בדמות הצבעה על תאוריות שינוי שיכולות להדריך את פעולתם של סוכני שינוי תרבותיים בתחום זה.

משה הלינגר | אוניברסיטת בר אילן

האם ישראל צועדת ל"קץ הדמוקרטיה"?

בעקבות תוצאות הבחירות האחרונות והרכב הממשלה המסתמן לעבר הממשלה היותר לאומנית שהייתה בישראל מאז הקמתה, רבים סבורים שישראל צועדת לעבר "קץ הדמוקרטיה". ראשית, התחזקו מאוד כוחות לאומניים קיצוניים שנכנסו ל"מין סטרים" הישראלי. מעבר לכך, במהלך החודשים הבאים אמורים לעבור מספר חוקים בכנסת כמו פסקת התגברות ברוב של 61, שתחליש מאוד את יכולתו של בית המשפט העליון לבטל חוקים לא שוויוניים ופוגעים בחירות, חקיקה שתאפשר למי שהורשע באי תשלום מיסים וקיבל עונש של מאסר על תנאי לכהן כשר בכיר, אולי אפילו לפעול לביטול המשפט של ראש הממשלה, לתמיכה לא שוויונית בבחורי כולל, להכשרת מאחזים לא חוקיים, להרחבת התנחלויות בשטחי יהודה ושומרון, לשינוי נוהלי הפתיחה באש שיקלו מאוד על ירי בזרקי אבנים פלסטינים ועוד. רבים סבורים שמגמות אלו יהיו צעדים משמעותיים בדרך להחלשה משמעותית של הדמוקרטיה הישראלית שתתקרב למחוזות המשטר בהונגריה תחת ויקטור אורבן ובפולין ולהתרחק מאוד מהמערב הדמוקרטי ליברלי.

בהרצאה אבחן את התהליכים בחברה הישראלית בשנים האחרונות ואת המגמות שיתפתחו בזמן הממשלה החדשה בחודשים הקרובים ואתיחס למה שקורה בראייה השוואתית במדינות דמוקרטיות אחרות ולאור זה אנסה לענות על השאלה האם אכן יש סיכון ממשי להגעה לקץ הדמוקרטיה בישראל, ואם לא, מה יכול למנוע את המגמה הזו.

רצועת מושבים
מקבילים
1
10:30 - 9:00

גייל טלשיר | האוניברסיטה העברית

יהודוקרטיה: שלטון נתניהו ומשבר הדמוקרטיה הישראלית

"ההישג הגדול ביותר של הועדה לחוק הלאום היה שהצלחנו למנוע את כניסת המושגים "יהודית ודמוקרטית" ומושג השיוויון ללשון החוק". כיצד הפך רעיון ישראל כמדינה "יהודית ודמוקרטית" למוקד מלחמת החורמה של הימין בישראל? ומדוע הועלה על מוקד זה גם מושג השיוויון, גם שיוויון אזרחי אלמנטרי? כדי להבין את שינויי העומק של הפוליטיקה הישראלית דרוש ניתוח של גיווש מחדש (ריאלינימנט) בין הימין והשמאל, בין המחנה הלאומי-שמרני-אמוני למחנה הליברלי-ישראלי. הפרשנויות הן של "יהודית" והן של "דמוקרטית" בשני המחנות מסופרים דרך חמש מערכות הבחירות, התיקו האידיאולוגי והניצחון הגורף של היהודוקרטיה בבחירות 2022. עתידה של הדמוקרטיה בישראל ידון לאור תכנית העבודה של ממשלת נתניהו-בן-גביר.

הטענה התיאורטית הינה שחקר אידיאולוגיה - גם בעידן של פרסונליזציה והבנת הפוליטיקה כמאבק על כוח כסף וכבוד - הוא קריטי כדי להבין תהליכי עומק ושינויים מבניים. ישראל של 9-2015 הייתה שייכת לקבוצת המדינות הדמוקרטיות בהן יש פופוליזם בשלטון (אורבינאטי). ואולם עליית הימין הקיצוני בבחירות 2022 מייצרת מכפיל כוח לממשלת ימין על-מלא של המחנה הלאומי-דתי. האם יש דרך לחזור לישראל יהודית ודמוקרטית כקונצנזוס מאחד או שישראל בדרכה להיות דמוקרטית אילברלית?

גלעד כהן קובץ' | האוניברסיטה העברית

היהדות הישראלית והמסורתיות החדשה: נתיבות לקראת לאומיות, חילוניות ודתיות אחרות

החלוקה של הזהות היהודית לזהות חילונית ולזהות דתית נדמית כיום כחלק מן המובן חאליו וזוכה להתייחסות כזו בשיח הקונצנזוס הציבורי כבדוגמת "נאום השבטים" של הנשיא ריבלין (2015). אולם המחקר ההיסטורי והסוציולוגי בן-זמננו מלמד כי דתיות וחילוניות כקטיגוריות חברתיות וכזהויות מובחנות מקורן בהבניה שצמחה על רקע חברתי-היסטורי אירופאי-נוצרי (Gorski, 2000; Asad, 2003; Klein and Wolharb-), ממנו "יובאה" לחברות אחרות (Josephson, 2013), וכי למדינה ולפרויקט הלאומיות חלק מרכזי בהבניה זו (Cavanaugh, 2009; רז-קרקוצקין, 2019). בישראל הבניה זו קיבלה הכרה בהסכם הסטטוס-קוו (1947) והתמסדה בחוק חינוך ממלכתי (1953) ובדרכים נוספות.

על רקע זה בשלושת העשורים האחרונים מתחוללת בישראל תמורה במה שנתפס כהתנהגויות וזהויות דתיות וחילוניות מקובלות (ראו: יונה וגודמן, 2004; רוזנר ופוקס, 2018, להב, 2021), וזו זכתה בעשור האחרון גם לביטוי ציבורי ופוליטי בבחירתם של חכמים המייצגים זהויות חילוניות ודתיות לא שגרתיות ובעריכת שינויים מסוימים ביחסי דת-מדינה ובהם הקמת המחלקה להתחדשות יהודית במשרד התפוצות בשנת 2022. כחלק מתמורות אלה בשני העשורים האחרונים מתהווים בחברה היהודית בישראל שדות מוסדיים המנסים לשנות "מלמטה" את מערכת היחסים שבין לאומיות, דתיות וחילוניות, ובמסגרת הכנס יוצג חלק מתוך עבודת הדוקטורט העוסק בשדות

רצועת מושבים
מקבילים
1
10:30 - 9:00

המסורתיות-הספרדית החדשה והיהדות הישראלית הדתית-לאומית. המחקר מתבסס על הגישה התרבותית לחקר הדת כשדה פעילות ארגוני (DiMaggio, 1997; Cerulo, 2002; Edgell, 2012) בשילוב עם גישות העוסקות בתהליכי פירוק ויצירה של מסורות (Morris, 1996; Luke, 1996; Campbell, 1996), ובגישות הדנות ביחסים שבין דתיות, חילוניות, לאומיות והמדינה (Casanova, 1994; Hastings, 1997; Brubaker, 2012). מערך המחקר כולל עבודת שדה וראיונות במספר ארגונים חינוכיים למבוגרים צעירים (ישיבות ובתי מדרש) המזוהים עם השדות, לצד ניתוח שיח ציבורי ושיח מומחים אודות השדות, והוא נועד לעמוד על ההביטוס והמוטיבציות של הסוכנים, להבין את האופן בו השדות מנסים לארגן מחדש את היחסים שבין לאומיות, דתיות וחילוניות, ולנתח את יחסי הכוח והיבטי המאבק בתוך השדה ומחוצה לו. ממצאי הביניים מצביעים כי השדות הינם חלק מניסיון התהוות של אליטות תרבותיות (ממוצא ספרדי ואשכנזי) המבקשות לקדם מסורתיות-מודרנית כאורח חיים הטעון ביקורה והון תרבותי, וכי חלק ניכר מהסוכנים עברו סוציאליזציה בבתי-ספר ממלכתיים דתיים ונמצאים כיום בזיקה להביטוס דתי-ליברלי ולאומי-מתון. הניתוח מלמד כי השדות צומחים בין היתר כאלטרנטיבה למה שנתפס כהקצנה של קבוצות דתיות-שמרניות מחד גיסא, ואובדן הקשר אל המסורת והמחויבות לקיום הלאומי של קבוצות חילוניות מאידך גיסא. השדות מאופיינים באימוץ פלורליזם עמוק, ערכים של הכלה והלכי מחשבה פוסטמודרניים ביחס לשדות דתיים אחרים; בניסיון לפתח מודלים קהילתיים שאינם מושתתים על מוסד בית-הכנסת לבדו אגב נכונות גבוהה לערוך שינויים בסטטוס-קוו הדתי-חילוני בספירה הציבורית; ובהתרחקות מנרטיבים דתיים אורתודוקסיים וביקורת על אסטרטגיות של התבדלות מגזרית, במקביל לשימור ופיתוח תודעה לאומית יציבה הנבנית משילוב של מסורות ומורשות תרבותיות.

רצועת מושבים
מקבילים
1
10:30 - 9:00

שולחן עגול - שימוש בניתוח טקסט ממוחשב ולמידת מכונה במחקר במדע המדינה

רצועת מושבים
מקבילים
1
10:30 - 9:00

יו"ר:

אסנת עקירב | המכללה האקדמית גליל מערבי

חציגים:

אמנון כוורי ודניאל רוזנברג | אוניברסיטת רייכמן
מודלים המוחשבים למדידת קיטוב פוליטי בכנסת

אסנת עקירב | המכללה האקדמית גליל מערבי
בדיקת הייצוגיות המרובה של חברי.ות הכנסת הערבים.ות בישראל באמצעות ניתוח topic modeling של דברי הכנסת

ברק צור | אוניברסיטת תל אביב
בניית קורפוס כתבות בתחום מדיניות ספציפי - איך לבור את הבר מן התבן

ניר גרינברג | אוניברסיטת בן גוריון
זיהוי של תוכן פוליטי על פני הזמן באמצעות למידת מכונה פעילה ועם חסמי איכות וכיסוי

Voters, Parties and Representation

יו"ר ומתדיינת:

רעות איצקוביץ מלכה | האוניברסיטה הפתוחה

תקציר המושב:

Voters in modern democracies employ various considerations when making their choice at the ballot. How do they balance between ideological and affective inclinations? Do they feel represented by parties they did not vote for? Which electoral system best accommodates their vote choice? The papers in this panel address these questions and assess their implications for political polarization, representation, and support for democracy.

חציגים:

יאיר אחיטי | האוניברסיטה העברית

Caught in the Middle: Voters Who Face Cross-Pressures Between Their Ideological and Affective Preferences

What happens when voters' policy preferences point them to one party and their emotional attachment to another? This paper deals with the electoral behavior of voters who face cross-pressures between their ideological and affective preferences. After surveying the scope and distribution of this new type of cross-pressured voters, I examine whether they tend to prioritize their ideological or affective inclinations.

Drawing on the Comparative Study of Electoral Systems, I find that cross-pressured voters tend to hold moderate positions, have low affective polarization levels, and are more common in countries with proportional representation. Electorally, cross-pressured voters tend to prioritize affective over ideological considerations. This tendency increases as cross-pressured voters' affective polarization levels rise. Cross-pressured voters' electoral behavior might help us understand mechanisms of elite ideological polarization, as moderate voters tend to follow their emotional preferences and develop consistent voting patterns that diminish the rate of floating voters.

רם הרדי | אוניברסיטת תל אביב

How Well Do Different Counting Methods Represent Social Choice?

The question at hand is in the field of electoral systems. In the democratic world, there are dozens of different electoral systems. Scientists have been debating which one is the best. Each electoral system has advantages and

רצועת מושבים

מקבילים

2

12:15 - 10:45

disadvantages. Which is the best electoral system that best represents the social choice? This research focuses on how votes are being counted. When only two options are up for election, there is a large consensus that majority rule is the right method to express the social choice correctly. When three or more options are present, there's no unanimity. Some may argue that the Condorcet winner is the most accurate representation of social choice. Some may say that generally it is true, but there are better methods in specific cases. Some may propose totally different general methods. This research looks at counting methods of ordinal voting ballots to see to what extent they represent the social choice by means of math, logic, and computer simulation using six criteria – compatibility with Condorcet winner, simplicity, non-ambiguity, majority, consistency, and strategicness, to evaluate six counting methods – First Pass the Post, Condorcet, Condorcet's Maximal Agreement, Condorcet's Practical Method, Borda and Alternative Vote.

רצועת מושבים
מקבילים
2
12:15 - 10:45

לירון לביא | אוניברסיטת בר אילן
לירן הרסגור | אוניברסיטת חיפה

Surrogate Representation by Parties: A Cross-National Perspective

Parties are the main carriers of political representation in many advanced industrial democracies. However, the vast majority of representation studies and theories have focused on the dyadic relationship between an elected individual representative and her constituency. The collective aspects of representation by institutions have caught the attention of political theorists in recent years. Most prominently, Mansbridge has put forward the concept of surrogate representation “by a representative with whom one has no electoral relationship.” Inspired by- and conceived within the American political context, the concept of surrogate representation draws from collective representation but continues the long line of representation scholarship that focuses on the individual representative. This study puts forward party surrogation by a party one did not vote for. Utilizing CSES module 3 (2006-2011), we establish cross-country variation in party surrogation, examine the effect of electoral systems on this representation, and its role in citizens' support for democracy. Our findings show that party surrogation is more common in systems that are prone to non-sincere voting (i.e., FPTP), that it compensates citizens' support for democracy when electoral representation is in deficit, and that it adds to this support when electoral representation does exist.

אילן שדה | אוניברסיטת תל אביב
גל ביטון | אוניברסיטת תל אביב

רצועת מושבים
מקבילים
2
12:15 - 10:45

Aiming at Compromise or Compromising the Aims: Do Voters Reward Eurosceptic Governments?

Ample literature studies bargaining in the Council of the European Union (EU), and how it is driven by electoral politics and responsiveness to voters' preferences. Much less attention was given to studying the reverse causal link, i.e. whether voters respond to their country's share in the benefits of European integration. The lack of theory about how voters respond to the record of Eurosceptic governments in office is an important gap in our understanding of the dynamics of Eurosceptic politics. If Eurosceptic parties cannot systematically use government positions to increase their power, they will struggle to succeed in institutionalizing European integration as the dominant domestic issue-alignment, and the Eurosceptic movement would remain marginal to the process of European integration. We argue that progress in European integration and aggregate-national benefits from it increase voters' support for mainstream government parties, but decrease voters' support for Eurosceptic government parties, especially voters with Eurosceptic views. Voters with pro-EU attitudes appreciate both greater European integration and the gains from it, while for voters with Eurosceptic attitudes such gains conflict with their desire to frustrate European integration. Voters will not reward Eurosceptic government parties for the benefits of integration if they are deemed as a signal that the government has compromised over its Eurosceptic agenda. We test our arguments using linear regression analysis, multiple imputations, and conjoint survey experimental design (the latter awaits permission from our institution's ethics committee). Based on data on all parties and national elections in all of the EU member states from 1979 to 2018, we find that voters reward mainstream government parties that increase net fiscal funding from the EU (their votes increase by 11 percent for an increase in net transfers worth one percent of GDP) but punish Eurosceptic incumbent parties (votes falls by 29 percent). High-profile EU-events hurt mainstream government parties (losing 18 percent of the votes for a rise of one percent in the events index), but especially Eurosceptic incumbent parties (perhaps losing twice as much). Large Eurosceptic incumbent parties in particular lose 24 percent of their votes when the de jure integration index (EU treaties and legislation) rises by one percent. Though further studies are warranted to cement stronger assertions, these initial results document how difficult it is for Eurosceptic parties to sustain power.

תקשורת פוליטית וסוציאליזציה פוליטית

יו"ר ומתדיין:

גילעד גרינוולד | אוניברסיטת בר אילן

חציגים:

דורון שולצינר | המחלקה האקדמית הדסה

רצועת מושבים

מקבילים

2

12:15 - 10:45

The Rise of Journalistic Activism: Scope, Causes and Perceptions

This research aims to answer key questions concerning journalists' perspectives of "journalistic activism", its scope, their normative evaluations of its manifestations, and their motivations to engage in it. Answers to these questions advance our understanding of the factors leading to journalistic activism and the mechanisms by which it occurs. The research also sheds light on changes that are occurring in the profession and practices of journalism in today's polarizing media markets and the effects of online social networks.

This research employs mix methods that are applied to two sources of data. The first part analyzes data from the Worlds of Journalism (WOJ) surveys of 2007-2011 and 2012-2016. This rich source of data includes detailed role perceptions of thousands of journalists from around the world. Several WOJ's categories pertain to interventionist practices and role perceptions concerning deviations from the hard-news paradigm. The two survey waves allow time comparisons of journalistic activism parameters. The second part of the analysis is based on interviews with journalists. Discourse with journalists allows to observe how they define (and redefine) their professional roles, legitimize new practices and deviation from established norms, and articulate and justify normative roles that are not under consensus and perhaps publicly contentious (Hanitzsch and Vos, 2018: 151; Harlow, 2022: 6). The author(s) carried in-depth interviews with leading Israeli journalists working in professional news organizations. Journalists were selected from a list of all active journalists which is produced annually by the Ifat media company.

The findings suggest that journalistic activism is spreading. The comparisons of role perceptions in the WOJ surveys illustrate that this is indeed a widening phenomenon which is not restricted to economically developing countries, as previously argued (Hanitzsch et al. 2019).

The findings also suggest that journalistic activism is not confined to a specific and tiny group of obsessive-activist journalists (Ginosar and Reich, 2022). It characterizes the norms and behavior of other groups of journalists, including many reporters and news presenters.

שרה שאל כהן | אוניברסיטת בר אילן אודי לבל | אוניברסיטת בר אילן

סקרי בחירות סלולריים: הזרקת עמדה כסיקור דעה - מחקר חלוץ על "סקרים
חופשיים"

המחקר מציע לתפוס סקרי דעת קהל כ- 'אירועי שיח' ("Discourse Events") רב חמדיים (Pêcheux, 2014). אירועים שבחלכם מתרחשת תקשורת דו כיוונית: לא רק הליך ניטור ושיקוף (Mirroring) עמדתו הפוליטית של המשיב על הסקר (שדר של המשיב לסוקר), אלא הליך הפצת חידע ועיצוב דעת קהל (שדר מאת "הסוקר" למשיב/קורא/ת הסקר). באופן קונקרטי, המחקר עוקב אחר סקרים פוליטיים סלולאריים ומתייחס למדיום ייחודי זה. תיאורטית, אנו מציעים להבדיל בין תהליכי Discourse Injection (CDI) (Communal Discourse Injection) הננקטים על-ידי קהילות שיח (Communities) וקהילות מדיניות (Lebel and Ben-) (Opinion Leaders), (Hador, 2019) ומטעמם באופן קונקרטי על ידי מנהיגי דעה (Opinion Leaders), (Lebel, 2014), לבין המקרה הנבחן על ידנו, שבו מתרחש תהליך לא מודע, רגעי וחד פעמי של חן שניציע לכנות כ- (IDI) (Individual Discourse Injection). במסגרת תהליך זה, הפרט נחשף, במכשיר הסלולרי, לסקר (על פי רוב "מחופש") ועובר הליך של חשיפה פתאומית למידע שהסקר 'שותל' בתודעתו. על פי רוב, כפי שהממצאים האמפיריים מעידים, מדובר במידע כוזב, או כזה שלא ניתן להביא לידיעתו במדיה אחרים, בשל עיתוי הפצתו (עיתוי שיש בו עברה על חוקי התעמולה).

אם כך - הסקר הפוליטי הסלולארי הנו אמצעי אנונימי אפקטיבי לעקוף הגנות: הן מערכתיות-מוסדיות והן עצמיות-קוגניטיביות ולעצב התנהגות פוליטית בזמנים מואצים. ההרצאה תבהיר את יעילותו של הכלי בכל הקשור לשימוש בו במכשיר הסלולרי, תמחיש את שימושו במערכות הבחירות האחרונות, ותעמוד על האתגרים האתיים-משפטיים שהוא מציב לסוכני ההסדרה והרגולציה.

חידוש המחקר אם כן כפול: ראשית, עד כה ההתבוננות על פרסום המתבצע במדיום הסלולרי הנו אודות פרסום גלוי שניתן לזהות בנקל שהנו מיועד לשם הנעת בוחרים (Dale & Strauss, 2009; Malhotra et al., 2011; Bhatti et al., 2014) או לטובת קידום אקטיביזם פוליטי (Griffin et al., 2006; Evangelopoulos & Visinescu, 2012; Shaul-Cohen and Lev-On, 2020), בעוד מחקר זה עוסק בפרסום לטנטי, "מחופש", המתחזה לסקר. שנית, מחקרים רבים עוסקים כאמור, בסקרים סלולאריים, המיועדים לנטר ולשקף דעת קהל, בעוד מחקר זה לא עוסק בפן זה (מה גם שרובם ככולם מתבררים כמזויפים) אלא בפונקציה האינפורמטיבית-תודעתית שבהם, התופסת אותם אינסטרומנטאלית ככלי להחדרת חידע לתודעת הנחשף אליהם. שלל תובנות אלו תומחשנה באמצעות דוגמאות לסקרים סלולריים מחמשת מערכות הבחירות האחרונות בישראל.

עידית מנוסביץ | המכללה האקדמית כנרת

Promoting Deliberative Citizenship Orientations in Higher Education Curriculum

In the backdrop of the challenging political realities worldwide, deliberative pedagogy (DP) courses are designed to cultivate attitudes and skills that support deliberative citizenship engagement. Scholarship provides solid theoretical support for the role of DP in academia. But empirical data on the effects of DP, and specifically the extent to which DP courses achieve their attributed goals, is limited. This study contributes to the field by providing a quantitative empirical analysis of the effects of a DP course on students' political orientations and behaviors associated with deliberative citizenship engagement. A quasi-experiment was conducted using a sample comprised of three different groups of communication students who underwent the same DP course process during three separate years of implementation (2016, 2017, 2019). Findings reveal that DP promoted students' deliberative faith, political efficacy, political interest, and political talk, and affected their perceptions about the desired type of government in ways that align with the idea of deliberative governance. Notably, effects found were linear, namely, deliberative attitudes and behaviors were enhanced for all students, regardless of their initial starting levels. Directions for further research and the study's contribution to the field of DP are discussed.

שרון חלבה-עמיר | אוניברסיטת בר אילן
חן סבג בן-פורת | אוניברסיטת אריאל

ספאם פוליטי - אשפה או מכרה זהב?

מערכת הבחירות החמישית בפרק זמן של 40 חודשים תמה זה עתה. לאורך כל מערכות הבחירות האחרונות אנו בוחנות את המסרים הפוליטיים 'הסמויים' המועברים אלינו באמצעות הטלפונים החכמים. או במילים אחרות: את הודעות הטקסט הנוחתות, היישר בתיקיית הספאם בטלפון. הודעות טקסט אלו אשר הפכו זה מכבר לחלק מובנה ממערכות הבחירות, כמעט ולא זכו להתייחסות מחקרית. מחקר אינטרדיסציפלינרי חלוץ זה, מבקש למפות, לנתח ולאפיין את הודעות הטקסט הללו במגוון דרכים.

חוק הבחירות (דרכי תעמולה), תשי"ט - 1959, חייב לפרסם על כל מודעת בחירות את שמו של האדם האחראי להזמנתה ושמו של האדם שהוא פועל מטעמו. אולם במשך שנים רבות נמנע המחוקק מתיקון החוק כך שיחול גם על המרחב המקוון ולא בכדי, מכיוון שהדבר איפשר לפוליטיקאים לעשות ככל העולה על רוחם בקמפיין האינטרנטי. במערכת הבחירות הראשונה בסבב, פירסם יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת דאז, השופט חנן מלצר, החלטה תקדימית שהחילה את חוק התעמולה באופן מפורש ולא במשתמע על האינטרנט ואסר על פרסום תכנים אוניברסיטתיים מטעם קמפיינים ברשתות החברתיות, במנועי החיפוש, ובהודעות טקסט. אך על אף ההחלטה, הודעות

רצועת מושבים
מקבילים
2
12:15 - 10:45

אנונימיות/ מתויגות בשמות שקריים או מזויפים הוסיפו להישלח לטלפונים החכמים של הבוחרים. הודעות אלו מילאו תפקיד חשוב בהפצת דיסאינפורמציה, הטיה בלתי חוקית של המציאות הפוליטית באמצעות סקרים מזויפים, השמצת מועמדים והורדת סיכויי הבחירה של מפלגות יריבות. אקט זה הצביע על חוסר רצון גובר של גורמים פוליטיים לציית לחוק, כמו גם על חוסר היכולת המעשית של ועדת הבחירות לשלוט בעולם המקוון האלקטורלי (Haleva-Amir, 2022). לפני מערכת הבחירות האחרונה הפכה ההנחיה לחקיקה מחייבת. סעיף 2א לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), תשי"ט - 1959 קובע כי פרסום מודעת בחירות (ברשתות החברתיות ובכלל) חייב לגלות את זהות המפרסם וזהות האדם או המפלגה שהוא פועל מטעמו כך גם לגבי תוכן בתשלום. כאמור במחקר מתהווה זה, אנו עושות שימוש בניחוחי תוכן מטא-דאטה טקסטואליים וחזותיים, על מנת לבחון מגוון פרקטיקות בהודעות הספאם הפוליטיות: תוכן ההודעות תוך חלוקה שלהן למגוון סוגי תכנים כגון: סקרים, הודעות שכנוע, הודעת השמחה, גיוס ועוד; שם המועד; אופן הטירגוט על פי מקבל ההודעה; ההבדלים בין מערכות הבחירות השונות על פי העולה מן התוכן הגלוי או הסמוי בהודעות וכן דרכי אפיון ועיצוב המסר.

פוליטיקה השוואתית של דמוקרטיה

יו"ר ומתדיין:

משה הלינגר | אוניברסיטת בר אילן

חציגים:

סיגל בן-רפאל גלנטי | בית ברל

יפתח הרגיל | Heidelberg University

Between Two Democracies: The Divergent Development of Populism in Japan and Israel

Democratization processes and the maintenance of democratic regimes have never been easy tasks. In particular, populism has always cast a shadow upon democratic developments, though not always a severe threat. In recent decades, democracies around the world have faced a major challenge in the new wave of rightist nationalist populism (to be called here "New Nationalist Populism", or NNP), gaining significant influence. Our study shows how Israel has become subject to flourishing NNP, while Japan still has mechanisms that avoid such extreme developments. Most of all, in Israel there grew a basic distrust in the authorities, whereas in the Japanese context a number of conditions still prevent extreme feelings of alienation from the leading elites. Japan, seems to suggest a democratic model that succeeds to preserve its infrastructure. This does not mean that the Japanese political model is constantly favorable compared to other democracies. What we claim is that at this point in time, Japan has more tools to cope with the NNP challenge and it may be of an inspiration to striving to reassure the enduring of Israel's democratic foundations.

גל אריאלי | אוניברסיטת בן גוריון

מדדים בין לאומיים, סטטיסטיקה רשמית ופרדיגמת המדינה האחת

מדדים בין לאומיים רבים, כמו גם הסטטיסטיקה הרשמית של מדינת ישראל והרשות הפלסטינית, מבוססים על ההבחנה בין יחידה ישראלית ויחידה פלסטינית. הבחנה זאת עולה בקנה אחד עם הדרך בה נעשה שימוש במדדים בין לאומיים גם במקרים אחרים אשר גבולותיהם שנויים במחלוקת. עם זאת, מידת התוקף של עצם ההבחנה בין יחידות מדינה נפרדות במקרה של ישראל/פלסטין ובמקרים אחרים לא זכתה לדיון מקיף. מטרת המחקר היא לדון בהבחנה בין יחידות מדינה נפרדות לאור טיעונו של איאן לוסטיק בדבר המעבר מפרדיגמת שתי המדינות לפרדיגמת המדינה האחת, מעבר שמקבל משנה תוקף בימים אלו. לדיון בהבחנה יש ממד מתודולוגי, הבוחן את השאלה באיזו מידה תיאור המציאות באמצעות המדדים הינו תיאור תקף תוך הערכת הנחות היסוד של תחומי הדעת השונים ביחס לנפרדות של יחידות המדינה. הממד הפוליטי דן בהקשר של שימור המובחנות של יחידות המדינה ובהשלכות אפשריות של שימור המובחנות ככל שפרדיגמת המדינה האחת תלך ותתבסס.

ח'דר סואעד | האוניברסיטה העברית

בין שתי מדינות: השפעת המדינתיות על התבססות הדמוקרטיה בתוניסיה ומצרים לאחר האביב הערבי

"האביב הערבי" של 2011 הביא להתחלת מעבר לדמוקרטיה בתוניסיה ומצרים, שתי מדינות ערביות עם הרבה קווי דמיון שאחד מהם הוא רמה גבוהה של מדינתיות (מערכת מדינתית מתפקדת). למרות הדמיון ביניהן, רק תוניסיה המשיכה לעבר קונסולידציה דמוקרטית (התבססות הדמוקרטיה כשיטה הבלעדית לניהול ענייני המדינה והתמודדות עם אתגריה), בעוד מצרים חזרה בקיץ 2013 למשטר אוטוריטרי. ספרות המחקר על דמוקרטיזציה מצביעה על "מדינתיות" כתנאי ראשוני הכרחי להצלחת תהליכי דמוקרטיזציה וקונסולידציה דמוקרטית. החידה במוקד המחקר הנוכחי היא: מדוע מדינות דומות הלכו בדרכים שונות למרות שחוו התפתחויות פוליטיות דומות (קולוניאליזם אירופי, עצמאות, משטר רפובליקני, שלטון אוטוריטרי, יציבות פוליטית במשך עשורים, נפילת השליט האוטוריטרי בתחילת 2011 כמעט ללא שפיכות דמים, ותחילת תהליך דמוקרטיזציה בסוף 2011)?

מטרת המחקר היא לבחון את השפעת המדינתיות על הקונסולידציה בתוניסיה ובמצרים תוך ניסיון להראות שונות במשתנה הבלתי תלוי (המדינתיות) ואת השלכותיה על השונות במשתנה התלוי (הקונסולידציה) - והאופן בו היא מסבירה את הצלחת הקונסולידציה בתוניסיה לעומת כישלון המהיר של הקונסולידציה במצרים. מכאן, שאלת המחקר המרכזית היא: כיצד השפיעה המדינתיות על הקונסולידציה הדמוקרטית במצרים ותוניסיה לאחר האביב הערבי?

מחקרי דמוקרטיה במזרח התיכון התמקדו לרוב בהסברת תופעת הגירעון הדמוקרטי, ומקצתם עסקו בתיאור וניתוח תהליכי דמוקרטיזציה חלקיים ותופעת המשטרים ההיברידיים באזור. נוכח המצב הפוליטי במרחב הערבי, המחקרים על דמוקרטיזציה לא זכו להתפתח לחקר תהליכי מעבר לדמוקרטיה, על אחת כמה וכמה לחקר קונסולידציה דמוקרטית. המחקר הנוכחי מהווה ניסיון ראשוני ללכת שני צעדים

רצועת מושבים
מקבילים
2
12:15 - 10:45

קדימה ולנסות להשוות בין שני תהליכי קונסולידציה שונים במשך ובתוצאות שלהן בשתי מדינות עם קווי דמיון רבים, שתי מדינות ערביות, מוסלמיות, מזרח תיכוניות. עד לפני כמה שנים - מחקר כזה לא יכול להתבצע. בנוסף, מחקר זה בוחן לעומק לאורך עשור שלם את תהליך המעבר לדמוקרטיה והתבססותה בתוניסיה - המדינה הערבית הראשונה אשר חוותה קונסולידציה דמוקרטית, למרות כל אתגריה בשנתיים האחרונות.

פוליטיקה של צמיחה כלכלית: מדיניות, אי-שוויון ולגיטימציה

יו"ר ומתדיין:

ארז מגור | האוניברסיטה העברית

תקציר המושב:

בעקבות המשבר הכלכלי העולמי של העשור הקודם והמיתון המתמשך גדל העניין באופנים שבהן צומחות כלכלות קפיטליסטיות - דבר שהומשג ע"י חוקרים שונים בתור מודלים של צמיחה. מטרתו של הפאנל היא לעסוק במגוון היבטים של הפוליטיקה של הצמיחה. כל ההרצאות נוגעות בקשר האינהרנטי בין חלוקת העושר בחברה לבין יצירתו והגדלתו של העושר ומראות כיצד הוא רווי בפוליטיקה. יותר מכך, התרחשותם של תהליכים אלה בתוך מסגרת של דמוקרטיה קפיטליסטית יוצרת בהם מתחים חברתיים מובנים, שיידונו בהרצאות השונות.

מציגים:

תמי אורן | האוניברסיטה הפתוחה

Levelling Up the UK: New Plans, Second Hand Ideas, and 'Old' Distribution

Over the last decade, a series of centralized interventions launched by Conservative-led governments strove to level-up 'left behind' sectors, regions and communities. Based on the ideas of 'trickle down' economics and devolution, all of these plans worked on a low government budget and generous incentives for private sector investment. The paper analyses the ways by which these ideational-led plans made local left-behind communities worse-off, while benefiting better-off newcomers through processes of regeneration, gentrification and house-price inflation. I conclude that instead of reducing regional divides, government's initiatives increased in-regional inequality and further marginalized those whom they were meant to 'level-up'.

רצועת מושבים
מקבילים
2
12:15 - 10:45

אריה קרמפף | האקדמית תל אביב - יפו

מדוע מדינות מאמצות מודל צמיחה חוטה ייצוא? דיון מנקודת מבט פוסט-קיינסיאנית

בעשורים האחרונים מדינות רבות נוקטות במדיניות צמיחה חוטת ייצוא. מגמה זו, שתוארה גם כמדיניות ניאו-מרקנטליסטית נתקלה בביקורת מצד כלכלנים פוליטיים מן הזרם הפוסט-קיינסיאני ואסכולת הרגולציה, על כך שהיא גורמת לפגיעה בשכר ובטווח הארוך גם פוגעת בצמיחה ומגדילה את האי-שוויון. מנגד, מודלים פוסט-קיינסיאניים אחרים גורסים כי בטווח הארוך צמיחה חוטת-ייצוא תורמת לצמיחה ומשפרת את הפיריון של הכלכלה כולה, וכך גם מביאה לעלייה כוללת בשכר וברווחיות העסקים. בהרצאתי אדון במודלים השונים, ובאמצעותם אדון במודלים של צמיחה חוטת-ייצוא של מספר מדינות.

אמית אביגור-אשל | המכללה האקדמית ספיר דני פילק | אוניברסיטת בן גוריון

צמיחה כלכלית ולגיטימציה: המקרה של ישראל 2002-2015

על אף שמודלים של צמיחה מומשגים בספרות כפוליטיים מיסודם, שאלת הלגיטימציה של מדיניות כלכלית-חברתית תומכת צמיחה לא זכתה לעיסוק מחקרי משמעותי עד כה. בהרצאה זו נטען שמדיניות, שמטרתה לעודד צמיחה במסגרת מודל צמיחה מסוים, כוללת בתוכה גם מרכיבים לטיפול הלגיטימציה של מודל הצמיחה. מרכיבים אלה הם מאמצים מתמשכים ומשמעותיים לשפר את רווחתם החומרית של חלקים ניכרים באוכלוסייה - ללא קשר לקידום של צמיחה. נדגים זאת בעזרת המקרה הישראלי: בעקבות קשיי הלגיטימציה של מודל הצמיחה חוטה הייצוא, שהגיעו לשיאם במחאת קיץ 2011, פעלה המחשלה כדי לחזק את הלגיטימציה למודל זה על-ידי הגדלה של הנגישות לאשראי צרכני ועל-ידי הוזלת היבוא של מוצרי צריכה.

אסף יקיר | אוניברסיטת חיפה

משיח אנטי פופוליסטי למדיניות אנטי פופוליסטית

עם התגברות כוחן של מפלגות פופוליסטיות במדינות רבות בעשורים האחרונים, גם שיח אנטי-פופוליסטי הפך נפוץ יותר בקרב מפלגות ופוליטיקאים מימין ומשמאל שמתמודדים עם אתגרים פופוליסטיים. מאמרי בוחן את השלכות של אימוץ שיח ואידיאולוגיה אנטי-פופוליסטית על מדיניות וממשליות כלכלית תוך התמקדות במחשלה האנטי-פופוליסטית בישראל, "מחשלת השינוי" שקמה כקואליציה אנטי פופוליסטית רחבה של התנגדות לבנימין נתניהו והקואליציה הפופוליסטית בהובלתו. בחלק הראשון המאמר סוקר את הספרות הקיימת על אנטי פופוליסטיות והשלכותיו האפשריות. החלק השני מציג את התקציב והרפורמות הכלכליות המרכזיות שהעבירה המחשלה תוך מיקוד בשלושה תחומי מדיניות עיקריים: פנסיות וגיל הפרישה, תחבורה ואקלים. בחלק השלישי והאחרון המאמר דן בקווי הדמיון בין התחומים השונים ובהשלכותיהם. בכל התחומים הנדונים עולים דפוסים של מדיניות פיסקאלית שמרנית בצירוף מדיניות מונעת תמריצים, המוצדקת בעזרת שיח פרוגרסיבי והגיון הנשען על

רצועת מושבים
מקבילים
2
12:15 - 10:45

חודלים מיקרו כלכליים. האג'נדה הכלכלית הזו הוצאה לפועל בעזרת שינוי מחשלי שנשען על "מקצועניות" ומוסדות לא נבחרים, תוך הרחבה של ההגיון האנטי-פופוליסטי אל תחום עיצוב ויישום המדיניות. מהממצאים עולה שאימוץ שיח אנטי-פופוליסטי יכול לדחוף מפלגות עם אידיאולוגיה כלכלית מוצהרת מגוונת לאמץ פרקטיקה כלכלית דומה, המבוססת על שילוב של עקרונות כלכליים שמרניים ופתרונות "מקצועניים" וכלכלניים לבעיות שעקרונות אלו מייצרים.

סוגיות נורמטיביות ומושגיות בתיאוריה דמוקרטית

יו"ר ומתדיין:

בנימין שוורץ | האוניברסיטה העברית

מציגים:

יורם גת | האוניברסיטה הפתוחה

מדדי הדמוקרטיה אל מול "משבר הדמוקרטיה": הערכות נורמטיביות סותרות של מחשלות המערב

מדדי הדמוקרטיה הן טבלאות הערכה של מידת הדמוקרטיה של מדינות העולם. המופקות מדי שנה על ידי מכוני מחקר אקדמיים, אקדמיים-למחצה, או מסחריים. טבלאות אלו התבססו בעשורים האחרונים כחלק מהשיח המדעי-פוליטי והן משמשות ככלי סטנדרטי במחקר האקדמי הכמותי וכן מופיעות בשיח הפוליטי בתקשורת ההמונים ובחוגי ממשל. אחד הממצאים הברורים והיציבים של מדדי הדמוקרטיה לאורך השנים הוא כי מחשלות העולם המערבי הן מודל נורמטיבי חיובי של משטר דמוקרטי. הערכה חיובית זו עומדת בסתירה לשורה ארוכה של ממצאי סקרי דעת קהל המגלים כי אזרחים רבים הציבור במדינות העולם המערבי אינם נותנים אמון בממשלותיהם. כיצד ניתן להבין את קיומן הבו-זמני של שתי הערכות נורמטיביות סותרות אלו לגבי משטרי המערב?

המחקר המוצע בוחן שתי תשובות אפשריות לשאלה זו. תשובה אפשרית אחת היא כי מאחורי ההערכות הסותרות עומדים קריטריונים שונים להערכה. ניתן לטעון כי מדדי הדמוקרטיה מגלמים תפיסה פורמלית-מוסדית-פרוצדורלית של הדמוקרטיה, ואילו הציבור הרחב מעריך את מחשלותיו לפי מבחן התוצאה: ביטחון אישי, רווחה כלכלית, יציבות תרבותית וכדומה. על פי תשובה זו, מחשלות המערב הן מודל מוצלח עבור מערכת מתפקדת היטב מבחינה פורמלית, אך בו זמנית, אינן מספקות לאזרחיהן את התוצאות שלהם הם מצפים וכך זוכות להערכה שלילית מצידם.

תשובה אפשרית אחרת היא כי ההבדל בהערכה הנורמטיבית נובע משוני בהערכה פוזיטיבית של המצב. על פי תשובה זו הקריטריונים שעליהם מבוססות ההערכות הנורמטיביות של מחברי מדדי הדמוקרטיה ושל האזרחים המשיבים לשאלות הסקרים הם דומים בעיקרם, אך ההערכות שונות משום שתפישותיהם של מחברי המדדים לגבי העובדות הן שונות משמעותית מאלו של הציבור הרחב.

כל אחת משתי התשובות הללו מעוררת קשיים. התשובה הראשונה מעלה שאלות בדבר המשגת הדמוקרטיה. אילו משתי מערכות הקריטריונים להערכת המחשלות הן

רצועת מושבים
מקבילים
2
12:15 - 10:45

תקפות ובעלות רלוונטיות פוליטית? האם ייתכן ששתי המערכות הן תקפות בו זמנית? מה ערכה של מערכת העומדת בקריטריונים פורמליים כלשהם אם אלו אינם מבטיחים תוצאות מספקות? האם ייתכן שמערכת בעלת מבנה "לא דמוקרטי" תספק תוצאות מוצלחות יותר מבחינת הערכתם של האזרחים?

מנגד, התשובה השנייה מעלה שאלות אפיסטמיות-מתודולוגיות. אם השוני בין מערכות מחברי המדדים לבין אלו של האזרחים נובע משוני בתפיסת המציאות שלהם, נראה כי אלו או אלו הם בעלי תפיסת מציאות מעוותת. תחת הנחה זו יש לבחור בין האפשרות שהציבור הרחב אינו מבין לאשורה את המציאות שבה הוא חי, לבין האפשרות שהמתודולוגיה עליה מתבססים המדדים היא פגומה באופן משמעותי.

בחינת ההסברים האפשריים לסתירה שבין מערכות המומחים להערכות האזרחים לגבי משטרי המערב מובילה אם כן לחשיבה מחודשת, מושגית ומתודולוגית, לגבי מהותה של הדמוקרטיה והדרכים להערכתה. חשיבה כזו היא רלוונטית במיוחד לאור האתגרים אל מולם ניצבות המערכות הפוליטיות - חברתיות הקיימות.

איתי שניר | המכללה האקדמית עמק יזרעאל

ביטול מגבלת הגיל על זכות ההצבעה: דיון תיאורטי ביקורתי

בשנים האחרונות אנו עדים להשתתפות גוברת והולכת של צעירות וצעירים בשדה הפוליטי, שהגיעה לשיאה במחאות החברתיות של שנת 2011 וכמובן במאבק נגד משבר האקלים. בניגוד לטענות רווחות בשיח האקדמי והציבורי, מעורבות זו לא נוגעת רק לנושאים שעניינם העתיד הרחוק, שבו יש לצעירים עניין מיוחד כמי שיחוו אותו על בשרם, אלא היא מורגשת במגוון רחב של מאבקים - כמו ההתנגדות לגירוש מבקשי מקלט ולאכילת מוצרים מן החי. ואולם, רבים סבורים עדיין שהפוליטיקה אינה עניין לילדים, ורואים בהם מטרד או לכל היותר גימיק. על רקע זה, הרצאתי מפנה את המבט לדרישות הנשמעות במקומות שונים בעולם להורדה משמעותית ואף לביטול גורף של מגבלת הגיל על זכות ההצבעה בבחירות. מטרת ההרצאה היא להעריך באופן ביקורתי את הנימוקים בעד דרישות אלה, ולהצביע על חשיבותן ועל מגבלותיהן. המחקר שעליו מתבססת ההרצאה נשען על שני מקורות עיקריים: הראשון הוא טקסטים אקדמיים ותיאורטיים בעד ונגד ביטול מגבלת הגיל על זכות ההצבעה, והשני הוא מאבקים פוליטיים קונקרטיים המתנהלים במקומות שונים בעולם סביב סוגיה זו.

בחלק הראשון של דברי אציג ניתוח של השיח הקיים בנושא, ואבחין שין שני טיפוסים טיעונים, שלילי וחיובי. טיפוס הטיעון השלילי מסתמך על אנלוגיה מבנית בין המאבק לחטן זכות ההצבעה לצעירים לבין מאבקים קודמים להרחבת זכות זו - למשל לעניים, לשחורים ולנשים. לפי דפוס טיעון זה זכות בחירה אוניברסלית אינה יכולה להפלות לרעה אף קבוצת אוכלוסייה, ואין הבדל אם המדובר בגיל או במגדר וצבע עור. דפוס הטיעון החיובי, לעומת זאת, מציג את התועלת שבהענקת זכות בחירה לצעירים, ומתמודד עם הטענות שהענקת זכות בחירה לצעירים הוא אבסורדי ומסוכן באמצעות הצבעה על היתרונות שעשויים לצחוח לדמוקרטיה משילוב נקודות המבט של הצעירים.

בחלק השני של ההרצאה אפתח טיעון ביקורתי, שלפיו התביעה לביטול מגבלת הגיל על זכות ההצבעה אינה מספיקה כשלעצמה, והיא חייבת להיות חלק ממהלך תרבותי, פוליטי וחינוכי רחב, שאת קווי המתאר שלו אני מאמץ מהמסגרת התיאורטית הנקראת

childism. אטען כי שילוב משמעותי של הילדים בפוליטיקה - הן בזו הממוסדת, שמתבטאת בזכות לבחור ולהיבחר והן בפוליטיקה האזרחית במובן הרחב - יכולה לקרוא תיגר על הנחות יסוד חשובות של השיח הפוליטי המודרני ולשחרר אותו מדעות קדומות שהשלכותיהן רלוונטיות לא רק לצעירות וצעירים אלא לחברה הדמוקרטית כולה.

צבי הדר | אוניברסיטת בן גוריון

מעמדה של אשת מנהיג פוליטי באספקלריה של התיאוריה הדמוקרטית. המקרה של הגברת הראשונה של ארה"ב

הפער המגדרי בפוליטיקה הוא אחד מנושאי המחקר הנפוצים במדע המדינה. מחקרים אלה מתייחסים אך ורק לשיעור הנמוך של נשים המתמודדות והנבחרות לתפקידים פוליטיים. הכוח הפוליטי של נשות מנהיגים פוליטיים כמעט ולא זכה לתשומת לב מחקרית נורמטיבית או אמפירית, ככל הנראה מתוך הנחה שכך זה אינו משמעותי, או שהפעלתו על ידי מי שלא נבחרה על ידי הציבור אינו לגיטימי. החריג העיקרי הוא מוסד הגברת הראשונה של ארה"ב; אשר נחקר על ידי חוקרים ממבחר דיסציפלינות. לפיכך נבחר מוסד זה כמקרה בוחן לבחינת השאלה נשוא המחקר הנוכחי: עד כמה (אם בכלל) לגיטימית מבחינתה של התאוריה הדמוקרטית מעורבותה של אשת מנהיג פוליטי נבחר בעיצובה של מדיניות ציבורית?

לאשת נשיא ארה"ב אין כל מעמד בחוקה, אך אין מחלוקת שבפועל יש לה השפעה פוליטית רבה. שאלות קונסטיטוציוניות בקשר למעמדה של אשת הנשיא התעוררו בעקבות מסע הבחירות של ביל קלינטון ב-1992 שהתנהל תחת הסיסמה "שניים במחיר אחד", ובעיקר כתוצאה מעורבותה הגלויה של הילרי קלינטון בקביעת מדיניות בנושא ליבה שנוי במחלוקת פוליטית- רפורמת הבריאות בארה"ב. הביקורת על הילרי קלינטון התמקדה בטענות של היעדר הלגיטימיות והעדר האחראיות של אשת הנשיא, הנובעים מכך שלא היא נבחרה על ידי העם האמריקני (אלא בעלה). ביקורת זו השפיעה רבות על עיצוב מוסד אשת הנשיא בשנים שלאחר מכן, למרות שהנחות היסוד שעמדו בבסיס הביקורת לא נבחנו על ידי חוקרים מתחום התיאוריה הדמוקרטית. בפער זה עוסק המחקר הנוכחי.

הטענה העומדת במרכז מחקר זה היא, שבחירות אינן הבסיס הבלעדי (ואפילו לא העיקרי) ללגיטימיות ואחראיות של המחזיקים בכוח פוליטי. קיימות דוגמאות רבות למוסדות בעלי כוח והשפעה פוליטית גדולים שאינם נבחרים על ידי הציבור (unelected) (כגון בנקים מרכזיים), שקיומם אינו נתפס כגורם לגרעון בדמוקרטיה, אלא לעיתים כמחזק את הדמוקרטיה ואפילו מגן עליה. כשם שהלגיטימציה של גופים אלה ומנגנוני האחראיות להם הם כפופים אינם מבוססים על מנגנון הבחירות, כך גם הלגיטימציה של מוסד הגברת הראשונה ומנגנוני האחראיות להם היא כפופה מבוססים על אינטרסים ציבוריים וערכים החיוניים לקיומה של דמוקרטיה כגון שוויון ושקיפות. לחיזוק הטענה יובאו דוגמאות למוסדות הדומים בתפקודם למוסד הגברת הראשונה, ואשר אין כל מחלוקת בקשר ללגיטימיות או לאחראיות של גופים אלה.

רצעת מושבים
מקבילים
2
12:15 - 10:45

איה שושן | אוניברסיטת בן גוריון ג'ניפר אושר | אוניברסיטת בן גוריון

Mapping citations and conceptual terms central to the study of organizing and democracy

How can political science researchers use citation mapping tools to refine the development of research on complex theoretical concepts? While citation mapping is commonly used in the natural sciences and in some fields of social science, this powerful research tool is not yet commonly used in political science. In this study we argue for the usefulness of citation mapping for investigating complex theoretical topics in political science, and provide an illustrative example by using several methods to develop citation maps of the term “organizing” in relation to democratic processes and structures. The study begins by providing a brief review of the term “organizing” in the social science literature to contextualize the importance of contemporary scholarship on this topic, and to clarify the challenges of conducting citation mapping for complex theoretical concepts that can be described using a variety of linguistic terms. We then detail the multi-step methodological approach we implement to obtain the citation maps presented in the study, including author-year documents as nodes with connectors as citations, and conceptual terms as nodes with connectors as co-occurrence citations.

We conclude by reflecting on the theoretical and substantive insights yielded for the study of the concept of organizing by conducting citation mapping, and the implications for applying these tools to advance research on complex theoretical concepts in political science.

מינהל ומדיניות בממשל מקומי שולחן עגול לזכרו של פרופ' דוד (דייב) נחמיאס

יו"ר ומתדיין:

ניסים (נסי) כהן | אוניברסיטת חיפה

חציגים:

מרגריטה ברר | אוניברסיטת בן גוריון

Transparency in Local Government: Exploring the Citizens' Beliefs and Attitudes Toward Transparency through a Systematic Review of the Literature

Democratic countries recognize transparency as an essential aspect of governmental accountability. Accordingly, members of the Organization

רצועת מושבים
מקבילים
2
12:15 - 10:45

for Economic Co-operation and Development (OECD) have adopted regulations or legislation to promote transparency. However, though transparency is very popular in public discussions, research of transparency in the municipal area is limited and incomplete. This study qualitatively explores the citizens' beliefs and attitudes toward local government transparency through a Systematic Review of the Literature (SLR) methodology. The research focuses on identifying, analyzing, and categorizing citizens' beliefs toward transparency using data collected and thus determines the variables that influence the citizens' demands for transparency in local government based on previous studies.

The PRISMA method was employed for case selection in the SLR research process, and following this for the synthesis of results the Conventional Content Analysis methodology was applied. The PRISMA method yielded 49 records included in the systematic review. The records were published between 2005 and 2020. There are 43 journal articles, two book chapters, three proceedings papers, and one conference paper. The records were published in 30 peer-reviewed international journals. The majority of the records were found in more generic public administration journals and journals that combine informational science and public administration. Most of the research was conducted in the USA (24%), Spain (20%), China (14%), and South Korea (12%).

Through the conventional content analysis, ten core categories and 43 subcategories emerged. The first seven core categories relate to citizens' beliefs and attitudes toward local government transparency. The last three core categories are variables that influence citizens' demand for local government transparency.

The core categories that emerge are (1) Expectations of citizens from the local government and themselves; (2) Instrumental transparency; (3) Relationships with government; (4) Advantages and disadvantages in increasing transparency (Possible consequences of increasing transparency); (5) Digital age perception; (6) Transparency as a human right; (7) Dominant transparency domains; (8) Citizens' characteristics; (9) Citizens' behaviors, and (10) Citizens' environment.

Finally, the results and the discussion section are still in progress as these are preliminary results only.

עירית פורת | אוניברסיטת בן גוריון

The Public Values of commercial streets: Discretion and Adaptation in municipal Inspection Styles and Regulatory Actions

Considering that regulatory constraints shape the pattern of street usage (Valverde, 2009), the purpose of this paper is to explore how organizational resources, personal capabilities & perceptions as-well-as situational

רצועת מושבים
מקבילים
2
12:15 - 10:45

conditions shape municipal inspectors' discretionary decisions. Being street-level bureaucrats (Lipsky, 2010 [1980]) they engage with residents, users, and business owners of main commercial streets, and discretion enables them to adjust the inspection style (deBoer, 2019; May & Winter, 2000; May & Wood, 2003) to the dynamics of the place-shaping continuum (Carmona, 2014) and keep the central commercial streets accessible to all and the policies responsive to the dynamics of change. The analysis of city inspector's perceptions about the public value of central urban streets and their role in upholding it is analysed within the context of major domains of urban policies; parking and accessibility, nuisance abatement, signage, business licensing, and maintaining order in public space.

Two qualitative methods were used for a systematic data collection: a total of fifty-two semi-structured interviews in eleven cities and eleven hours of walking observations alongside inspectors during their shifts in three typical street segments in three of the cities. Interviews were recorded and transcribed, and pictures and field notes were taken during the walking observations. The data was analysed thematically focusing on street life, routines, and dilemmas inspectors and their managers face daily. The findings how variations in discretionary decisions are used as a mechanism for coping with policy alienation (Tummers, 2017), and with lacking resource allocation.

אנה אוסטר | המכללה האקדמית עמק יזרעאל
חדווה וינרסקי-פרץ | המכללה האקדמית עמק יזרעאל

The Role Of CEOs' Perceived Managerial Autonomy In Fostering Organizational Performance Among Municipally Owned Corporations

This study aims to examine such contextual factors as the managerial and political to explore the research questions whether and to what extent CEOs' perceptions of mayoral political-managerial involvement facilitates or restricts municipally owned corporations' (MOCs') organizational performance. To this end, this paper utilizes Politicization Theory of public services and agencies (Peters & Pierre, 2004; Rouban 2007, 2015; Van den Meer et al., 2015), together with the multifaceted concept of bureaucratic autonomy (Verhoest et al., 2004). Politicization theory holds that certain economic and political motives for the establishment of MOC's (such as the political appointment of public servants or other stakeholders, ideological affinity, the desire to win the support of interest groups like unions or industry) evince a particular interest in specific forms of public service delivery (Bel & Fageda, 2010; Taveres & Camoes, 2010; Van Genugten et al., 2020).

Our research derives from the interactional-interpretive approach (Putnam & Banghart, 2017), which focuses on an individual's experiences

רצועת מושבים
מקבילים
2
12:15 - 10:45

in his or her environment The study includes in-depth interviews with CEOs of a municipal corporation from 10 local authorities in Israel. The preliminary findings demonstrate that managers disapprove of the impact of the experience of politicization on the organization's performance. The interviewees described experiences in which there are clear patterns of political involvement of different intensities, but they did not attribute this to an influence on the parameters of the organization's performance. On the other hand, differing degrees of autonomy do appear to affect the achievement of organizational goals.

The research findings are essential to an understanding of the degree to which politicization among managers influences their experience of the promotion of economic, social, and civil goals in their respective governing bodies.

שינויים ותמורות בפוליטיקה של החברה הפלסטינית בישראל

יו"ר ומתדיינת:

בקי קוק | אוניברסיטת בן גוריון

תקציר המושב:

בשנים האחרונות החברה הפלסטינית בישראל עוברת שינויים עמוקים ברובד הפוליטי, כלכלי, וחברתי. שינויים אלה באים לביטוי גם בקשר המורכב בין המדינה והחברה הפלסטינית, ובתהליכי שילוב/הדרה בכלכלה, במוסדות השכלה וגם במערכת הפוליטית. מטרת הפאנל הוא לדון בחלק מהשינויים המשמעותיים הללו, שיש להם פאן דורי ומגדרי משמעותי. הפאנל ידון בשינויים במודעות פוליטית, בשייכות דתית, בדפוסי ההשתלבות הכלכלים ובשינוי השיח הלאומי.

מציגים:

מרות אבו הדובה פריח | אוניברסיטת בן גוריון

מודעות פוליטית בקרב הצעירים הערבים בנגב

המחקר הנוכחי בוחן את המודעות וההשתתפות הפוליטית של החברה הערבית הבדואית בנגב, בתוך התמקדות באוכלוסייה הצעירה. בעשור האחרון אנו עדים לתופעה מעניינת מאוד בקרב צעירי הנגב הערבים: הצעירים מעורבים בחיים הפוליטיים בהיקף רחב יותר ממה שהיה לפני הסכמי אוסלו ב־1993, מביעים דעה פוליטית, משתתפים, מתארגנים פוליטית ופעילים בארגוני החברה האזרחית בהיקף רחב יותר ובצורה אפקטיבית יותר. תופעה זו בלטה במיוחד באירועי "פראוור" ב־2013 והמשיכה באירועי אום אלחיראן.

המחקר הנוכחי שואף להעמיק את הדיון סביב התופעה ולנתח את הגורמים לעלייה בהשתתפות הפוליטית בקרב הצעירים. המחקר טוען לקשר עמוק בין מודעות פוליטית והשתתפות מתוך ניתוח של מקרה הבוחן של ההתארגנות של הצעירים בנגב.

רצועת מושבים
מקבילים
2
12:15 - 10:45

דורי גלבוט | אוניברסיטת בן גוריון

השתלבות והדרה בשוק העבודה של החברה הערבית-פלסטינית בישראל

שני העשורים האחרונים אופיינו בתהליכי השתלבות של החברה הערבית-פלסטינית בישראל בכלכלה הישראלית לצד המשך מגמות הדרה פוליטיות. תהליכי השתלבות אלו, אשר השורשים שלהם נטועים הן בתוכניות ממשלה נרחבות והן בתהליכים סוציולוגיים פנימיים, מהווים פרק נוסף בטרנספורמציה ההיסטורית של המיעוט הערבי-פלסטיני ומייצרים נדבך נוסף במערכת היחסים הסבוכה עם השלטון היהודי אשר עדיין תופס אותה כמיעוט מסוכן ופועל להדרתו הפוליטית. תהליכי ההשתלבות הכלכלית של החברה הערבית-פלסטינית בישראל דורשים מחקר מעמיק, ההשתלבות אינה אחידה בקרב הקבוצות אשר מרכיבות אותה; קצב ההשתלבות אינו ליניארי, היקף ההשתלבות בתחומי הכלכלה הישראלית השונים אינו זהה; אף על פי כן, מדובר בשינוי דרמטי בו ניתן לראות ניצנים של תופעה חדשה - לחברה הערבית-פלסטינית בישראל מותר לשגשג כלכלית לא רק בתנאי שזה כפוף ומועיל לאינטרסים יהודים-ישראלים.

המחקר שלי מתמקד בראיונות עומק עם עובדים ועובדות במגזר הבריאות וההייטק במטרה להבין את הניואנסים של תהליכי השתלבות אלו ולראות באיזו מידה ותחת אילו תנאים יכולה להתקיים השתלבות כלכלית לצד הדרה פוליטית.

איברהים הינדי | אוניברסיטת חיפה

השינויים בשיח הפוליטי של הערבים בישראל - המקרה של בל"ד

בצל השינויים בשיח הפוליטי של הערבים בישראל בשנים האחרונות, המעבר משיח "המיעוט הלאומי" פוסט אוסלו, לשיח ההשתלבות והקמת הרשימה המשותפת, ולבסוף השיח המקוטב העכשווי על רקע פירוק הרשימה המשותפת, המחקר עוסק ביכולתם של הפוליטיקאים הערבים לנסח ולעצב זהות לאומית במציאות הנתונה בישראל.

המחקר מתמקד בבל"ד, הקטנה והלאומית שבמפלגות הערביות, שלמרות ההתגייסות והתמיכה לה זכתה ערב הבחירות נותרה מחוץ לכנסת, ובסאמי אבו שחאדה, ומציג כיצד ניתן לעצב זהות לאומית מלבד התארגנות בצורה של עימות ישיר מול קבוצת הרוב היהודית.

כיום, וכיוון שאין למאבק הלאומי הפלסטיני (המתאים יותר לצעירים נעדרי מחויבות מלמבוגרים, ועלול להתדרדר לאינפנטיליות) דרך להתמודד עם אופיה היהודי של המדינה ועם הכיבוש, הוא עלול לגלוש לאלימות, שלא תטיב עמו, תצמצם את התמיכה בו, ותביא למעצרים ולמאסרים. המחקר מציג את תפקידה ההיסטורי ומאבקה הלאומיים של בל"ד כ"משמרת ומטפחת הזהות הלאומית הפלסטינית", ושמירתה להכין את הערבים לשלב בו ניתן לפעול באופן לאומי, כקולקטיב, נגד הכיבוש ולשנות את אופי המדינה.

רצועת מושבים
מקבילים
2
12:15 - 10:45

עבד אלאה מעלאוני | אוניברסיטת בן גוריון

התנועה האיסלמית בישראל

התנועה האסלאמית בישראל מהווה תנועה פוליטית חשובה במרחב הפוליטי הערבי בישראל. מאז הקמתה ועד היום היא הפכה לגורם פוליטי משפיע הן על הפוליטיקה הערבית בישראל, והן על הפוליטיקה הישראלית, כאשר הדבר בא לידי ביטוי בהשתתפות רע"ם בקואליציה הממשלתית בראשות בנט-לפיד בפעם הראשונה בתולדות הפוליטיקה הערבית.

מאז היווסדה בשנות השבעים, עברה התנועה האסלאמית תהליך התמסדות מואץ בכל התחומים, לרבות התחום הפוליטי. התמסדותה הניב לה משאבים חומריים וסמליים, שתרם לכוחה הפוליטי, והשפעתה על החברה הערבית, בתחום השלטון המקומי, ועדת המעקב וועד ראשי הרשויות, מעורבותה במחאה הפוליטית בסוגייה הפלסטינית, יישוב סכסוכים וסולחה, החברה האזרחית וכו'.

בשנת 1996 התפלגה התנועה לשני פלגים, כאשר הפלג בראשות ראאד צלאח (הצפוני) חיזק את הפוליטיקה של הזהות לשיאים חדשים, והפלג השני בראשות עבדאללה נימר דרוויש (הדרומי) חיזק את הפוליטיקה של ההכרה, שהגיעה לשיא שלה עם השתתפות רע"ם בממשלת בנט-לפיד.

בהרצאה אסביר את התמורות הפוליטיות והחברתיות שהביאו לפילוג מצד אחד בשנת 1996, וכניסת רע"ם לממשלה מצד שני, כחלק מהתפתחות האסלאם הפוליטי בישראל.

משפט ופוליטיקה

יו"ר ומתדיין:

גד ברזילי | אוניברסיטת חיפה

מציגים:

ד"ר תמר מגידו | המרכז האקדמי למשפט ולעסקים רמת גן

Crowdwashing Surveillance; Crowdsourcing Domination

Governments regularly rely on citizens' cooperation in exercising their authority, including the enforcement of rules. This is not only common, but also a necessary practice in a legal system. Technology makes such reliance easier, facilitating increased enforcement of law at little cost. Emergency provides an added legitimizing logic, encouraging citizens' cooperation and leading them to uncritically follow the government's lead to reduce the risk to the nation and to themselves.

This article considers governments' crowdsourcing citizens to monitor and surveil other citizens. One central concern this practice raises is that it allows governments to circumvent the limits of their legitimate authority

רצועת מושבים

מקבילים

2

12:15 - 10:45

and to augment their power while also obscuring the actor responsible for the surveillance and enforcement action.

Consequently, accountability and public oversight over the government are diminished. Where does conventional enlisting of cooperation from law-abiding citizens end, and crowdsourcing totalitarian mass mobilization of citizens against fellow citizens begin?

The article's principal claim is that a bright line should be drawn where governments' crowdsourcing of information from citizens serves as a means to circumvent democratic checks on their power to collect information, while also disguising the actor responsible for the surveillance. Such practice severely erodes social trust between citizens, jeopardizing their ability to organize and collaborate as engaged citizens and thus serve as a check on government. It further grants excessive power to some citizens over others, endangering the latter's freedom, especially where the information gathered is used to symbolically or actually excluding certain individuals from the political community.

רצועת מושבים
מקבילים
2
12:15 - 10:45

ליאור וינשטיין | האוניברסיטה העברית

למי הצדק ובאיזה מעבר? לקראת הכרה בצדק מעברי בפסיקה הישראלית

עניין שייח' ג'ראח גרר תגובה ציבורית ענפה ומתחים אלימים בנושא שממשיכים עד היום. לאחר הפסיקה השנויה במחלוקת בעניין שייח' ג'ראח, שיצרה פתרון ביניים בסוגייה, אבקש להתמקד בהתפתחות מעניינת מאוד, שלא נידונה לאשורה עד כה - ההכרה בשיקולי צדק מעברי בסכסוכי קניין בהקשרים פלסטיניים-ישראליים. טענתי בהרצאה זו היא השימוש בפסק הדין במונח צדק מעברי לא עונה בקנה אחד עם האופן שבו המונח מוכר מהמשפט הבינלאומי ומתהליכים בינלאומיים, ומניח מסד בעייתי להמשך הפסיקה בנושא. לשאלה זו ישנן השלכות חברתיות רחבות מאוד, ברמה הפוליטית, המשפטית וכן על אפשרויות בפתרון של הסכסוך בעתיד.

באופן ספציפי, בעניין שייח' ג'ראח, הכירה השופטת ברק-ארז בשינוי השלטון ההיסטורי בין השלטון הירדני לבין הישראלי ככזה שמצדיק הליכי צדק מעברי. כלומר, בעת השלטון הירדני הייתה הפרת זכויות אדם המונית, שהמשטר הקנייני הישראלי צריך להכיר בה על מנת 'לרפא' את עוולות העבר בתחום הקניין, באופן ספציפי טוענת השופטת שאלו עוולות שנעשו לאוכלוסייה היהודית באותה העת.

השופטת משתמשת בצדק מעברי באופן כפול - הן ככלי דסקרפטיבי והן ככלי נורמטיבי, לפרשנות וליצירת משטר משפטי חדש בכל הנוגע לסכסוכי קרקע בהקשרים אלו. צדק מעברי, כידוע, הם תהליכים מוסדיים שמובילים לריפוי ואיחוי חברתי בין הקהילות. עם זאת, ההגדרה שבה משתמשת השופטת עלולה להיות בעייתית בהקשרים נוספים שבהם היא יכולה להיות רלוונטית. על מנת להראות זאת, אדון בשאלה האם ניתן להכיר בשיקולי צדק מעברי בסכסוכי קרקע בגדה המערבית, ואציע מודל שבו ניתן אמנם להכיר בצדק מעברי, אך באופן שיעלה בקנה אחד עם המטרות שמוכרות באופן בינלאומי של התהליך, תוך יצירת הרמוניזציה עם הדין הבינלאומי החל בגדה המערבית, תוך סקירה השוואתית של הליכים בינלאומיים של השבת קרקע לאחר

מלחמה, משתי פריזמות: משפט בינלאומי וצדק מעברי. סקירות אלו יובילו ליצירת תמונה מדויקת יותר, שתאפשר ליישם את ההכרה החשובה שנעשתה בפסיקה באופן צודק ונכון יותר.

לטם פרי-חזן | אוניברסיטת חיפה
גיל נחמני | אוניברסיטת חיפה
נטע ברק-קורן | האוניברסיטה העברית

אי ציות למשפט כשימור מוסדי: בחינה אמפירית של החלטות בתי ספר חרדיים לבני גלבי תכנית הליבה

בתי ספר הם זירה מרכזית בה מדינות ליברליות וקהילות מובלעת דתיות נאבקות על עליונות נורמטיבית אך כמעט ואין ידע אמפירי על תפקידה של רגולציה במאבקים אלו. בישראל, אף על פי שהמאבקים בין המדינה לבין הקהילה החרדית על לימודי הליבה עמדו במרכז השיח הציבורי בעשורים האחרונים, אין מידע מערכתי על ציות בתי הספר החרדיים לתכנית הליבה ועל תהליכי קבלת ההחלטות שלהם לגבי לימודי החול. המחקר הנוכחי בוחן סוגיות אלו על בסיס מאגר נתונים רחב ומייצג הכולל איסוף מסמכים וראיונות חצי מובנים עם 82 מנהלים ומורים חרדים ב-62 בתי ספר חרדיים לבנים בכיתות א'-ח' בהם לומדים כ-18,000 תלמידים וכן עם 6 מפקחים של משרד החינוך אשר אחראים על עשרות בתי ספר.

סקירת הספרות למחקר וניתוח הממצאים מבוססים על תיאוריה מוסדית. ממצאי המחקר חושפים מבנים איזומורפיים של ציות ואי ציות לתכנית הליבה. מהשוואה בין בתי הספר עולה כי מידת הציות שלהם לתכנית הליבה משתנה בהתאם למעמד המשפטי, למיקומם הגיאוגרפי ולהשתייכותם הפנים קהילתית.

כמו כן, הממצאים ממפים את תפקידם של הכללים המתווים את תכנית הליבה ושל המפקחים האחראים על אכיפתם בין גורמים אחרים המשפיעים על קבלת ההחלטות בבתי הספר, ובהם הרבנים, רשתות החינוך, מודלים של בתי ספר אחרים, יועצים חיצוניים, הורים, משאבים מוסדיים ועמדות המנהלים.

מסקנות המחקר עומדות על המתח שבין תפקידם המרכזי של הכללים המשפטיים בקבלת ההחלטות בבתי הספר לבין אכיפתם החסרה. תפקידם המרכזי של הכללים ניכר בממצאים שהראו כי בתי ספר המחויבים לדרישות גבוהות יותר ומקבלים מימון ממשלתי גדול יותר מצייתים יותר מבתי ספר הכפופים לדרישות נמוכות יותר ומקבלים פחות מימון. ממצא זה עלה גם מהתייחסותם של המנהלים לאשכולות המקצועות בתכנית הליבה כמסגרת לקבלת ההחלטות בבתי הספר. יחד עם זאת, הנתונים הצביעו על פערים גדולים בין הדרישות המחייבות את בתי הספר לבין יישומן וחשפו כי למפקחי משרד החינוך תפקיד שולי בצמצום הפערים הללו. המאמר ממשיג את השפעת הכללים המשפטיים על המסגרת הכללית של קבלת ההחלטות לצד העדר אכיפתם כשימור מוסדי, במסגרתו פועלים בתי הספר לשמר את הנורמות המבנות את הקשר שלהם עם המדינה. במחקר הארגוני ציות לרגולציה מהווה שימור מוסדי. לעומת זאת, במחקר הנוכחי השימור המוסדי משקף מתח בין ההשתלבות הגוברת של החרדים בספירות הציבוריות, המחייבת עמידה בכללים, לבין העדר הציות שמאפיין את מערכות היחסים של הקהילה החרדית והמדינה.

רצועת מושבים
מקבילים
2
12:15 - 10:45

גונן אילן | אוניברסיטת בר אילן

רשימות מועמדים משותפות אליה וקוץ בה

רצועת מושבים
מקבילים
2
12:15 - 10:45

סבבי הבחירות 2019-2022 במדינת ישראל העלו על נס את תופעת "רשימות המועמדים המשותפות" כזירה משפטית ופוליטית. תופעה זו איננה חדשה בנוף הפוליטי הישראלי, אך טרם זכתה להתייחסות מקיפה מצד הקהילה האקדמית ובייחוד להתייחסות כלפי היחס שבין "רשימת המועמדים המשותפת" לבין התכליות שבקביעת אחוז החסימה. בהרצאה, שמבוססת על עבודת המוסמך אותה כתבתי במסגרת לימודי, אטען כי לצד היתרונות המגולמים ברשימות מועמדים משותפות בסביבה החוקית והחוקתית בישראל, חסרונותיה של תופעה זו עולים על יתרונותיה עד כדי פגיעה בהשגת התכלית המגולמת בקביעת אחוז החסימה וביציבות השלטון ויעילותו בישראל. בעקבות זאת נפגעים גם רצון הבחור והייצוג שלו בכנסת. היות שאלו פני הדברים, אציע בהרצאתי מספר הסדרים חקיקתיים וחוקתיים למען הסדרת פעילותן של רשימות מועמדים משותפות - החל ממועד ההכרזה על בחירות לכנסת ואף במהלך "חיי השותפות" - כדי לצמצם את מידת הפגיעה ברצון הבוחרים ולהגיע ליציבות בשלטון, שהיא התכלית של אחוז החסימה.

יניב רוזנאי | אוניברסיטת רייכמן

Post-Populist Populism

In the last few years, Israel has been experiencing a process of democratic erosion, fostered by a populist government led by Prime Minister Netanyahu and supported by radical right-wing groups. However, a new government was recently formed, by a unique coalition of parties that range from the Muslim Arab Party and left-wing parties, to right-wing parties. Facing an unprecedented political crisis, during which Israelis went to the polls four times in two years, these parties formed an anti-populist coalition, that caused the downfall of Netanyahu. Such anti-populist coalitions seem to be forming in other countries too, such as in Turkey and in Hungary.

At first blush the Israeli story is that of an anti-populist party's success at blocking a populist movement. A more careful look, however, reveals that this new coalition is not quick to opt for consensual politics and the reconstruction of a pluralistic public sphere.

Our main claim is that when anti-populist coalitions achieve power, they adopt many of the characteristics of the previous populist regimes. Hence, they could rightfully be defined as post-populist populisms. Focusing on the Israeli experience of the anti-populist coalition we claim that there are three main reasons to worry that populism is here to stay:

First, once the "populist toolbox" is available for politicians, the temptation to use it is simply too strong to ignore. If one can control the media, gatekeepers, courts, etc', and through that to govern 'more effectively', why

not do so (from his/her perspectives)? The various tools of governing that populist used in recent years – such as ad hoc constitutional reforms for narrow political interests - are still available, and the urge to use them is enormous.

Second, the glue that holds the anti-populist coalition is the existence of the populist camp, and the threat it will return to power. In order to survive politically, the anti- populist must use the same Schmittian enemy-friend rhetoric and style of governing that characterized the previous regime.

Third, the social, economic, and national divides that were at the root of the rise of the populist movement have not vanished. They go deeper than any momentary political movement. And without solving the deep problems and tensions, the fears, insecurity and other feelings upon which populism flourishes, post-populist movements will fail in ending populism. In order to do this, democracy must evolve and adopt new institutions and forms of governing.

שולחן עגול - סוגיות אמפיריות ופילוסופיות במחקר פוליטי איכותני

יו"ר ומתדיינת:

אילנה שפייזמן | אוניברסיטת בר אילן

משתתפים:

שרון גלעד | האוניברסיטה העברית

הנרייט דהאן קלב | אוניברסיטת בן גוריון

דורון נבות | אוניברסיטת חיפה

אילנה שפייזמן | אוניברסיטת בר אילן

רצועת מושבים

מקבילים

2

12:15 - 10:45

Gender and Politics: Gender Gaps in Attitudes, Behavior and Image

רצועת מושבים
מקבילים
3
15:15 - 13:45

יו"ר:

רעות איצקוביץ'-מלכה | האוניברסיטה הפתוחה

חתיינות:

נעמי חזן | האוניברסיטה העברית
אודליה אושרי | האוניברסיטה העברית

תקציר המושב:

This panel joins the ongoing debate on gender and politics, focusing mainly on the dynamic between gender, electoral politics and party politics. One of the most significant changes that political parties have adapted to in the past three decades is the feminization of politics – that is, the political integration of women and women's policy concerns. Most papers in this panel explore the effect of this change on various aspects of political life. By doing so they widen our knowledge about the ways by which incorporating women in parties – as candidates, MPs, or party leaders – changes the political arena. Two studies in the suggested panel quarry whether and how the representation of women in political parties changes the image of parties in the eyes of voters, whereas a third paper probes into the media coverage of female candidates.

The paper by Adams et al. suggests that parties with a greater women's presence within the party are perceived by the public as more left wing, whereas the paper by Hirsch et al. suggests that citizens demonstrate greater acceptance of anti-democratic policies when those policies are advocated by female politicians. The paper by Lachover and Haytin focuses on the way media outlets cover feminist politics and examines whether and how feminist ideas have become news values in the context of political media. The next paper, by Itzkovitch-Malka and Oshri, asks a slightly different question and explores the parliamentary behavior of female legislators. The paper explores the conditions under which female legislators will be more likely to initiate gender-based legislation and the role institutional marginalization plays in this process. Finally, the paper by Harsgor and Asaf compliments the panel as it takes on a different perspective, exploring gender gaps in conflict attitudes. Taken together this panel contributes to the understanding of the complex ties between the growing presence of women in formal politics and the array of consequences of this presence.

חציגים.ות:

לירן הרסגור | אוניברסיטת חיפה
יערה אסף | אוניברסיטת חיפה

רצועת מושבים
מקבילים
3
15:15 - 13:45

Risky War, Risky Peace: Revisiting the Gender Gap in Conflict Attitudes

Risky War, Risky Peace: Revisiting the Gender Gap in Conflict Attitudes The idea that women are more peaceful than men, and its practical implications for national and international politics, has received considerable attention by both academia and political organizations, despite of the lack of clear evidence for this theory over the years. While the common wisdom is that women are more peaceful than men (“The Women and Peace Hypothesis”), the evidence for conflict zones is particularly mixed, suggesting no relationship between gender and peacefulness at the individual level, or counterintuitive findings of lower levels of “peaceful” attitudes among women compared to men.

Therefore, we still lack theoretical framework to explain why such gaps might (or might not) exist. The paper focuses on the role played by the psychological mechanism of risk aversion in shaping individual's attitudes toward war and peace under conflicts, and in particular on the varying levels of risk aversion that lead to gender gap(s) in security preferences. The common assumption that women choose to avoid the necessary costs of war and tend to prefer the less “costly” peaceful solution, ignores the not-so-small potential risks deriving from any peace plan. The consequences of failed peace negotiations can be a deterioration of the situation into a violent episode that would not have occurred had the status-quo remained. Since women are known to be more risk averse than men, and tend to perceive higher levels of risk, they are consequently inclined to avoid the risk of peace resolution just as they avoid the risk of war. We study this hypothesis within the context of the Israeli-Palestinian conflict, in which attitudes toward military actions and peace plans constitute a major part of public opinion and everyday life. This allows studying concrete attitudes toward both war and peace within the same context. We use observational data to examine the association between gender, psychological risk aversion, and attitudes towards conflict resolution and military actions. To better test the mechanism, we use an experimental design which manipulates the level of risk attached to each outcome in order to assess the effect of level-of-risk on women and men’s support for conflict resolution and military actions. Preliminary results support our mechanism. The paper contributes new insights to the study of the gender gap in popular support in peace and war under existing conflicts.

ענת לחובר | המחללה האקדמית ספיר | Sofia Haytin

Is Feminism an Asset or a Burden? Media Coverage of a Feminist Political Woman Leader

In the context of the current high visibility of feminist discourse, this study focuses on the media coverage of Merav Michaeli, a female Israeli politician heading the Labor party who conducted a feminist campaign during the 2021 parliamentary elections. The study examines whether and how feminist ideas have become news values in the context of political media. The study is based on a quantitative and interpretative analysis of Michaeli's media coverage in the 2021 election.

The quantitative analysis suggests that issues of feminism featured prominently in the coverage and, moreover, that the overall positive sentiment of the coverage was mostly evident in items on feminist issues. The interpretive analysis indicates that Michaeli's newsworthiness derived from her being the only female party leader: this itself became a feminist issue. Additionally, Michaeli's newsworthiness was based on her being a known feminist, and her feminist campaign was represented as a political asset. The media represented her as a strong female political player, showing her feminism as a main component of her political strength. However, the media's representation of Michaeli also straddled the line between masculinity and femininity by portraying her as strong but pleasant, demonstrating the double bind that many female politicians find themselves in.

נעם גדרון | האוניברסיטה העברית

James Adams, David Bracken, Noam Gidron, Will Horne, Seonghui Lee, Diana Z. O'Brien, Phillip Santoso, Kaitlin Senk, Randolph T. Stevenson

Women's Presence in Parties Shifts their Images Leftward: Observational and Experimental Evidence Do citizens make assumptions about political party ideology based on women's representation? We posit that citizens use a gender-based heuristic when judging party positions and then analyze whether they infer parties' left-right positions from women's presence within parties as leaders, MPs, and rank-and-file party supporters, as well as from parties' decisions to adopt gender quotas that ensure women's representation in their slate of candidates. We present observational analyses of election survey data across 20 western publics, which show that citizens generally perceive parties with a greater women's presence within the party as more left-wing, and that the cumulative perceptual impact of these factors is substantial. We next report experiments across four western publics to substantiate that these are causal effects. Our findings have implications for parties' election strategies and mass-elite linkages.

רצועת מושבים
מקבילים
3
15:15 - 13:45

רעות איצקוביץ'-מלכה | האוניברסיטה הפתוחה אודליה אושרי | האוניברסיטה העברית

Institutional Marginalization and the Substantive Representation of Women: Between Strategy and Opportunity

Research on the substantive representation of women in parliaments has shown that descriptive representation enhances the substantive representation of women's interests in national assemblies. Yet, much uncertainty remains about the structural and positional conditions under which this descriptive-substantive link is kept.

Conceptualizing parliaments as gendered environments disadvantageous toward women, we argue that female legislators' marginal status incentivizes them to engage in gender-related parliamentary activity more so, compared to situations in which they are less marginal. Our theory suggests that such behavior is the result of a strategic choice made by female legislators in order to achieve political goals, based on the range of opportunities available to them. We base our interrogation on a unique dataset documenting the parliamentary behavior of Israeli legislators over the course of 11 parliamentary terms, between the years 1977-2015. Analyzing over 15,000 Private Member Bills (PMBs), we thematically classify those which address gender-related policy issues and use a varied spectrum of marginality indicators to sustain a causal connection between marginality and the substantive representation of women.

Preliminary findings suggest that a marginal status contributes to the initiation of more gender-related PMBs among female legislators, but not among male legislators. Female legislators who are less tenured or less safe on their party lists are more likely to initiate gender-related PMBs. As they become less marginal, their likelihood to engage in such policy issues decreases. The paper contributes to the ongoing debate on the links between descriptive and substantive representation of disadvantaged groups. It suggests a nuanced approach to understanding this link, which takes into account institutional and partisan arrangements and the strategic choices individual legislators make given such arrangements.

סיון הירש הפלר | אוניברסיטת רייכמן
זיליה אלעד שטרנגר | אוניברסיטת בר אילן
ליהי בן שטרית |

Mainstreaming Democratic Backsliding: Gender and the Radical Right

Recent years have witnessed a rise in influence of authoritarian, illiberal parties and agendas in many Western democracies, amounting to a trend of democratic backsliding. Hailing from the radical-right, contemporary democratic backsliders tend to display distinct gender politics. Historically,

רצועת מושבים
מקבילים
3
15:15 - 13:45

they have been known as Männerparteien – men’s parties - representing men and represented by men. Yet, women have recently become increasingly prominent as political leaders in such parties. We argue that a gender lens could help explain some of the recent success of such parties to move from the extreme margins to more central positions in national politics. We propose a “Gender Mainstreaming Model (GMM) of democratic backsliding”, which can help explain growing public acceptance of anti-democratic agendas. More specifically, citizens demonstrate greater acceptance of anti-democratic policies, and of the politician and party promoting them, when those policies are advocated by a woman politician rather than by a man politician. This mainstreaming effect, we hypothesize, is explained by the attribution of feminine stereotypes to the woman politician, which softens the masculine stereotypes voters hold about radical right parties and their anti- democratic policy agendas. We test this model using original series of experiments across Israel, Germany, and the U.S. In all three contexts, we find support for this model among those segments of the public (women and left-wing citizens) who are particularly apprehensive about the radical right and its “masculine” image.

רצועת מושבים
מקבילים
3
15:15 - 13:45

התנהגות פוליטית בתנאים של סכסוך ומשבר

יו"ר ומתדיינת:

דבורה מנקין | האוניברסיטה העברית

מציגים:

נעמה ריבלין אנגרט | אוניברסיטת תל אביב

Who is the Enemy Here? Political Delegitimization: Definition, Sources, and Analysis

Despite the central role of discursive delegitimization in the political debate over supremacy, little is known about the processes through which social agents attempt to de-establish legitimacy for contested political camps. The use of delegitimization to de- establish the legitimacy of the political rival is present, even in societies with high democratic norms. This paper starts by presenting a new development of the concept of political delegitimization based on Huddy’s (2001) four factors for identity formation. Subsequently, it investigates these processes of political delegitimization in the context of the Israeli political govern crises of 2019-2021 using a novel computational algorithm that successfully identifies and measures delegitimization from approximately 900,000 Hebrew mass-media articles and social media posts. The paper emphasizes the

destructive potential of political delegitimization discourse, which may create a sense of shame and repudiates political identities. The endpoint of these processes can be the eradication of certain ideas from the democratic discourse and preventing any ideological objection. This means the end of the pluralistic discourse, which is an absolute necessity for a functional democracy. By examining political delegitimization discourse, this paper allows for a better knowledge of these processes and raise awareness of their various influences.

אלון יקטר | אוניברסיטת תל אביב
לירן הרסגור | אוניברסיטת חיפה

Do Prospective Expectations in Conflicts Shape Popular Willingness to Compromise, or Vice Versa? Evidence From Israel

In violent conflicts, can forward-looking expectations about resolution with the adversary change the public's ideological willingness to compromise, or do ideological positions predetermine these expectations? This question reflects a broader debate about the causal direction between prospective beliefs and partisan preferences. We test this complex relationship empirically using rich survey data of Israeli-Jewish attitudes regarding the Israeli-Palestinian conflict. Leveraging aggregate monthly time series spanning two full decades and two historical moments with exogenous shocks to expectations, we find that changes in forward-looking beliefs do shift popular willingness to negotiate a compromise across ideological camps. We do not find evidence of the opposite causal relationship. The findings contribute to our understanding of the interrelations between prospective expectations and ideological preferences and carry important implications for conflict resolution strategies.

יפית נחמיה | אוניברסיטת חיפה
דפנה קאנטי | אוניברסיטת חיפה
קרן לוי גנאי סניידר | אוניברסיטת חיפה ואוניברסיטת רייכמן

The Sound of Silence: COVID, Cyber and Surveillance Policy in the US, UK, and Israel

Previous research argues that countries that are influenced by threats and violence, often introduce digital and physical surveillance practices. Does exposure to sudden crisis situations (e.g., COVID/plague, lethal cyber terror attacks) prompt support for surveillance policies? Both COVID and cyber terror attacks are sudden crisis situations, random in their nature, sources are unknown, as well as embedded fear and uncertainty. We argue that threat perceptions are key to understanding the differences in which people respond to either COVID or cyber terror attacks in terms

רצועת מושבים
מקבילים
3
15:15 - 13:45

of embracing surveillance policies. To address this question, we have designed two original experiment surveys in three countries; the UK, the US, and Israel. We tested the effect of exposure to lethal cyber terror attacks (N=300; Study 1) and lethal COVID incidents (N=475; Study 2) on support for surveillance policies. In study 1 (February 2020) we used vivid, professionally produced television reports on major attacks on derailed trains. Respondents were assigned to one of two conditions: lethal cyber terror attack or non-lethal cyber terror attacks; lethal or non-lethal conventional terror. In study 2 (May 2020), in the pre-vaccine era, we used vignettes describing different COVID dangerous implications resulting from massive infection while using trains. Respondents were assigned to either lethal or economic damage conditions. Initial findings indicate a) Higher trends for surveillance policies in Israel b) Compared to COVID-19, exposure to security threats (cyber terror-attacks) is a stronger predictor than exposure to health incidents in supporting digital surveillance c) Highest levels of threat in the US compared to the UK and Israel.

רצועת מושבים
מקבילים
3
15:15 - 13:45

- ליהיא להט | המכללה האקדמית ספיר
- אמית אביגור-אשל | המכללה האקדמית ספיר
- אורי לב | המכללה האקדמית ספיר
- יולי אברהם | המכללה האקדמית ספיר
- חן שרוני | אוניברסיטת בן גוריון

השפעה של ערכים, אמון ותפיסת סיכון על תמיכה בכלי מדיניות בתחום של חיסונים לקורונה: מחקר השוואתי

רציונל: תקופת הקורונה הביאה איתה אתגרים רבים לתחום המדיניות הציבורית. מדינות שונות בחרו בכלי מדיניות שונים להתמודד עם המגיפה: הגבלות תנועה, ריחוק חברתי, הפצת מידע ועוד. כלי מדיניות אלה זכו לרמות שונות של תמיכה ציבורית. מטרות: המחקר הנוכחי שואף לבדוק מה הם הגורמים המשפיעים על תמיכה בכלי מדיניות שונים בנוגע לחיסונים לקורונה. הגורמים שנבחנו הם ערכים, אמון ותפיסת סיכון.

רקע מדעי: מחקרים קודמים מצאו כי ערכים משפיעים על נכונות להתחסן וכן על תמיכה במדיניות חיסון חובה, אך הדיון בסוגים שונים של ערכים הוא מועט בהקשר של חיסונים. המחקר הנוכחי מסתמך על *moral foundation theory* אשר עוסקת בערכים כמו חופש, שוויון, סולידריות והוגנות. אמון בין אנשים ואמון בממשלה נמצאו במחקרים קודמים כגורמים שמשפיעים על תפקוד החברה, וגם על רמת הנכונות של הציבור לקבל תוכניות מדיניות שונות ועל נכונות להתחסן. גם תפיסת סיכון צפויה להשפיע. כלומר, אנשים שחוששים להידיבק בקורונה עשויים להראות יותר נכונות להתחסן ולתמוך בכלי מדיניות המבטאים כפייה רבה יותר מצד המדינה.

שיטת המחקר: המחקר הוא מחקר השוואתי בין בריטניה לישראל המתבסס על סקר. מדינות אלה נבחרו מכיוון שהן שונות בערכים החברתיים שלהן. בישראל תפיסת

הציבור יותר קולקטיביסטיות ובבריטניה יותר אינדיבידואליסטיות. לעומת זאת, שתי המדינות יישמו מדיניות דומה להתמודדות עם הקורונה, ובשתיהן יש רמות אמון דומות ומשטר רווחה דומה. המחקר נערך באמצעות שאלונים שהועברו לכ-900 נשאלים בישראל ובבריטניה (יחדיו) אשר בחנו את הערכים, האמון ותפיסת הסיכון ואת התמיכה בכלי מדיניות שונים. טרם התקבלו תוצאות מבריטניה.

ממצאים ראשוניים מישראל: הערכים שנמצאו חשובים יותר לישראלים הם הגינות ודאגה לחלשים. נמצא כי לישראלים אמון נמוך במיוחד במוסדות הממשל (מלבד באנשי מדע). לגבי תפיסת סיכון, נראה כי יש חשש נמוך מהקורונה עצמה, אבל יש חשש גבוה מההשלכות הכלכליות שלה. באופן כללי נמצאה תמיכה נמוכה בכלי מדיניות ובמיוחד בכלי מדיניות כופים.

המלצות: המחקר יסייע למעצבי מדיניות ללמוד על הגורמים המעצבים את התמיכה של הציבור בכלי מדיניות וכך עשוי לחזק את בסיס הלגיטימציה של הציבור במדיניות.

Political economy of voting

יו"ר ומתדיין:

רועי לוי | אוניברסיטת תל אביב

מציגים:

פאבלו באלאן | אוניברסיטת תל אביב

Kin in the Game: How Family Ties Help Firms Overcome Campaign Finance Regulation

Can campaign finance regulation curb the political influence of economic actors? In this article, we identify a new factor that may hinder its effectiveness---the social structure of organizations. We argue that such regulation creates cooperation dilemmas in firms' leadership and propose that a specific feature of organizations---family ties---help solve such problems. We evaluate this argument by studying a Supreme Court ban on corporate contributions in Brazil. Using a difference-in-differences design and data on family ties in Brazilian public companies, we show that, after the ban, members of firms' controlling families substitute individual for corporate contributions. Further, we document the presence of peer effects in the contribution behavior of family members, suggesting that family ties transmit influence. These bifurcated effects illustrate how organizational structure can be a source of de facto power by limiting the effectiveness of programmatic reforms, and thus contain a cautionary tale for policymakers.

רצועת מושבים
מקבילים
3
15:15 - 13:45

יותם מרגלית | אוניברסיטת תל אביב
עומר סולדון | אוניברסיטת תל אביב

רצועת מושבים
מקבילים
3
15:15 - 13:45

Electoral Responses to Economic Crises

How do voters respond to economic crises: do they turn against the incumbent, systematically reward a certain political camp, polarize to the extremes, or perhaps continue to vote much like before? Analyzing extensive data on elections held in 22 countries for over half a century, we document a systematic pattern whereby economic crises tend to disproportionately favor the right. Three main forces underlie this pattern. First, voters tend to decrease support for the party heading the government when the crisis erupts. Second, after crises voters tend to grow more nationalistic and assign greater importance to law and order, issues typically owned by the right. This shift also corresponds with a higher turnout among right-leaning voters. Third, when center-right parties preside over a crisis, their voters often drift further rightward to nationalist parties, helping the right keep its disaffected supporters within the voting bloc.

תיאוריה פוליטית: ליברליזם, פמיניזם, פופוליזם, דמוקרטיה

יו"ר ומתדיין:

אוריאל אבולוף | אוניברסיטת תל אביב

חציגים:

עמיחי חגן | אוניברסיטת רייכמן

Liberal Orders: An Evolutionary Theory

Custodians of Liberal Orders (domestic, regional, and international) are once again compelled to ask fundamental questions about the nature and prospects of "good order" (or Eunomia). This paper sets out an evolutionary theory of liberal political orders. The paper makes four main claims. First, liberal orders should be understood as a species in the broader taxonomic category of political orders. As such liberal orders must fulfill a quaternary set of organizing principles which any viable political order must satisfy to survive over time.

Second, the paper contends that liberal orders are defined by an essential striving for the creation, adaptation, and protection of the conditions necessary for human beings to live lives that are free from fear so as to maximize each individual's unique potential for human flourishing.

Contemporary liberal order outlines an evolutionary understanding of Eunomia, whereby contemporary liberal orders represent the cumulative outcome of three sets of elite-selected “wins” over illiberal ones. To survive and thrive in the twenty-first century liberalism must once again contest and defeat rival orders, the paper argues thirdly, are the cumulative outcome of three historical sets of “wins” in which it was liberal solution-structures that struggled with, and eventually “defeated” their illiberal/anti-liberal competitors. Political order, in other words, are subject to an evolutionary logic where superior solution-structures are adopted by elites and eventually emulated. Finally, understanding the evolutionary logic of liberal orders provides us with valuable insights for 21st century liberal order construction. To survive and thrive in the 21st century liberal orders must once again compete and outperform their competitors, particularly in terms of physical and ontological security.

רצועת מושבים
מקבילים
3
15:15 - 13:45

הנרייט דהאן כלב | אוניברסיטת בן גוריון יעל חסון | אוניברסיטת בן גוריון

נוכחות נפקדות בפוליטיקה של הכלכלה

מדוע מתקשה עולם הכלכלה להיפתח לחשיבה מגדרית וכיצד הדבר משפיע על עיצוב מדיניות כלכלית ברמת המדינה? מטרת ההרצאה היא לעמוד על המתחים השוררים בין כלכלה ובין מגדר ופמיניזם כשני שדות של ידע ופעולה. נעמוד על שלוש טענות: ראשית, כי מתחים אלו צפים ועולים כבר ברמת התיאוריות של שדות אלו. נעמוד על הכשלים החוצצים בין ההגות הפמיניסטית הביקורתית ובין התיאוריות והפרקטיקות הכלכליות. שנית, כי כלכלת הטיפול מצויה עדיין בשולי החשיבה והמדיניות של הזרם המרכזי בכלכלה הפוליטית. שלישית, נעמוד על חלופה לכלכלה נאו-ליברלית שנושאת עימה הבטחה לחשיבה שיש בכוחה להציע שינוי של מבנים כלכליים מסורתיים פטריארכליים. בהרצאתנו נתייחס גם למשבר הקורונה ושלוכותיו על כלכלת הטיפול ועל נשים בפרט. המשבר, אנו טוענות חיזק את הצורך לערוך שינויים בתהליכי עיצוב המדיניות הכלכלית וממילא בצימצום אי-השוויון בין גברים לנשים.

עמרי כהן | אוניברסיטת בן גוריון

Transformative Populism

The proposed lecture explores links between two phenomena that are rarely analyzed together. The first, transformative democratic politics, recognizes political projects that work to expand democratic life, against minimalist democracy, both on the grassroots level and via state institutions. Populism, a far more studied phenomenon, rests on the basic premise of a dichotomy between the people and the elites and branches out to multiple, sometimes contradictory theories.

In this lecture, I intend to present theoretical developments about transformation “from above” and transformation “from below” in the existing literature and then turn to several theories of populism to assess their potential links with the transformative project. Then, I turn to the case of the Bernie Sanders movement and presidential campaigns and present my findings regarding the employment of certain populist features to pursue democratically transformative ends. The illustrative Sanders example demonstrates how some populist features can have strong links with the transformative democratic project, both pushing for transformation and developing transformative strategies. My analysis is demonstrated by a review of the scant literature on transformative politics, a critical reading of some theories about populist style, strategy, and ideology, and attention to aspects of the Sanders phenomenon that reveal links between populism and the transformative politics.

In general, research about current left-wing populist projects stresses its democratic nature and maintains that such populism is compatible with liberal democracy (often arguing against claims that populism is illiberal in essence). In this lecture, I propose to go a step further and claim that some forms of populism are not only congruent with liberal democracy, but also that some types of populism may exhibit further, vital democratizing aims and effects with structural and discursive implications. Finally, the term “transformative populism” is presented to suggest a new theoretical framework and is followed by a discussion on further potential developments of the concept.

לאומיות וסכסוכים לאומיים ובינלאומיים

יו"ר ומתדיין:

אמיר לופוביץ | אוניברסיטת תל אביב

חציגים:

אריאל רייכרד | Department of security studies & Herzl center for israel studies, Charles University, Prague

אור הוניג | האוניברסיטה הבינלאומית של טוקיו

Can Israel escape the "more security- less democracy" trap? an initial exploration of crucial mechanisms

Scholars of democracy and national security have long held that there is an inherent tension between maintaining liberal-democratic ideals and providing security in times of conflict. To win a protracted conflict, goes the conventional argument, democracies must either give up the fight or lose some of their liberal principles in the name of providing security

רצועת מושבים
מקבילים
3
15:15 - 13:45

(becoming a little more authoritarian as time goes by). It is this tension that led many scholars to claim that democracies make less capable counter-insurgents. The empirical record seems to corroborate both claims (e.g., 1970's Argentina and Greece, 2000's Sri Lanka). So far, Israel has always been considered the exception to this rule as it was considered the only true democracy in an otherwise undemocratic region. Yet recent developments in the Israeli political landscape (e.g., rise of right-wing, hyper-nationalist parties and proposed legislation limiting the power of the supreme courts) have brought many to question this view.

Given the renewed debate about Israel's democratic character, this study proposes to investigate the mechanisms through which democracies turn to illiberalism and to take a closer look at what extent the Israeli experience is unique in this regard. Even if we accept the claim that Israel is on the verge of becoming undemocratic, theoretically we must still: (a) verify that the security-related mechanisms at play in Israel are responsible for this process; and that (2) they are similar to those which brought down other democracies. Likewise, and considering that other democracies fell much quicker after the eruption of social unrest/conflict, we must ask what mechanisms slowed down anti-democratic forces in Israel and allowed democracy to persevere this long. Could the same mechanisms help other countries avoid the same fate? I find that unlike other places, successive Israeli governments fared much better in convincing society of its army's ability to fight effectively without resorting to excessive human rights violations, and that for various reasons the Israeli public's threshold of tolerance to military failures is much higher. I test these propositions using a controlled comparison of Israel with other cases and discuss its implication for understanding Israeli democracy's future trajectory.

בני חילר | אוניברסיטת חיפה

Nationalism and Conflict: How do Variations of Nationalism affect Variations in Domestic and International Conflict?

This paper aims to provide a novel theoretical framework for explaining the effects of nationalism on conflict. Yet, nationalism is not monolithic or even dichotomous. I go beyond that to distinguish among five types of nationalism (liberal; stateless; consolidating; irredentist; and populist). The variations in the type of nationalism explain variations in peace and conflict in different parts of the world. The variations of types of nationalism, in turn, reflect the combined effect of variations in two independent variables: state capacity and national congruence. National congruence refers to the correspondence between national identities and borders. The general theoretical argument advanced in the paper provides an explanation for the recent rise of nationalist-populism (and the related domestic polarization) in the West and in other democracies in a

רצועת מושבים
מקבילים
3
15:15 - 13:45

comparative perspective with other types of nationalism and the conflicts they generate. There are also trans-border linkages between variations in national identity. Thus, the absence of a common national identity in weak states produces failed states, which, in turn, affect the reinforcement of populism in the West by exporting (not necessarily by design) migration and terrorism. Thus, paradoxically, some of the weakest states in the international system affect a major transformation in some of the highest-capacity states in the world by reinforcing the rise of populism. Such a rise of populism—as well as of revisionism and failed states—poses severe challenges to the liberal international order.

איירין ליטבק צור | University of Essex

What You Give is What You Get: External Support for Rebels and Civil Conflict Recurrence

Empirical evidence suggests that external support to rebel groups has a significant effect on civil conflict duration and outcomes, yet the role of external supporters in conflict recurrence is not clear, although a significant number of rebels continue to receive external support after conflict termination. In this paper I ask how external support after conflict termination affects conflict recurrence. To answer this question, I distinguish between political and military types of support. I argue that while any type of support may endanger peace, a variation of military types of support are threat-inducing. When rebel groups receive military types of external support, they signal the government that they are not only willing to resume the conflict, but also capable of doing so. Political types of support, on the other hand, can send mixed signals and do not necessarily threaten peace. Therefore, I argue that increase in military type of external support to rebels after civil conflict termination is associated with shorter periods of peace and a greater likelihood of civil conflict recurrence. I estimate a series of Cox proportional hazard models to test my argument. I find empirical support to the theoretical argument that military external support shortens peaceful episodes between and after civil conflict termination. This theoretical argument and empirical evidence expand our knowledge on the effects of external support of rebels in post-conflict environments, provide important information to policymakers and foreign policy professionals and have critical implications for effective peacebuilding.

רצועת מושבים
מקבילים
3
15:15 - 13:45

יואב קפשווק | המכללה האקדמית כנרת

Principles for designing peace processes: What predicts reaching comprehensive peace agreement?

There is a lot of quantitative research on the design of peace agreements and how or which elements should be included in them in order to reach a stable peace agreement. There is not much quantitative research on peace process design: from the first to the last agreement signed. Part of the question of designing peace processes is related to the time or the order of the issues that come up for negotiation. There are approaches that claim that it is better to start with the difficult issues first, and there are approaches that favor at the beginning the issues that are not at the heart of the dispute. This article provides some insights into principles for designing peace processes. By using the PAX peace agreement database, analyzing the data and examining peace processes as a unit of analysis, we focused on the phase of discussions on partial agreements in peace processes. Statistical analysis allowed us to check if there is a certain structure or certain components that are found in partial agreements and may predict the subsequent arrival of comprehensive agreements. The findings show that when certain elements are agreed upon in the early stages of a peace process, the chance of reaching a comprehensive agreement increases. On the other hand, there are elements for which agreement in early stages does not predict reaching a comprehensive peace agreement.

עומרי שמיר | המכללה האקדמית אשקלון

לשתות או להחרים? גבולות ישראל, תנועת ה-BDS והמקרה של סודהסטרם

מאז הקמת של מדינת ישראל ב-1948 נושא ההתנחלויות ביהודה ושומרון מפלג את החברה הישראלית. מחקר זה מבקש להציב זרקור על החיבור בין הפן הפוליטי לפן הכלכלי של הנושא השנוי במחלוקת הזה. אנו מנתחים את קמפיין תנועת ה-BDS (Boycott, Divestment and Sanctions) ביחס ליצרנית העולמית המובילה בעולם של מכוונות סודה ביתיות, חברת סודהסטרם הישראלית שהקימה מפעל מעבר ל"קו הירוק". באמצעות ספרות הנשענת על תיאוריות של צרכנות פוליטית, ניתוח של כתבות ומסמכים וראיונות שנערכו עם בכירים בחברה מבקש המחקר לנתח את הטקטיקות של תנועת ה-BDS ביחס לסודהסטרם ואת תגובתה של החברה לקמפיין זה. הממצאים שלנו ממחישים כיצד אסטרטגיית התגובה של סודהסטרם השתנתה במהלך יותר מעשור של קמפיין אגרסיבי. כמו כן, נדגים כיצד סודהסטרם הפכה למודל של שיתוף פעולה ישראלי-פלסטיני והמקדם דו-שיח חברתי המועילה הן לכלכלת ישראל והן לכלכלה הפלסטינית. יתרה מכך, המחקר שלנו גם מצביע על העובדה כי לא שקמפיין ה-BDS איננו מצליח לסייע לפלסטינים ולא מקדם דו-קיום לשלום, אלא למעשה מגביר את הקיטוב הישראלי-פלסטיני.

רצועת מושבים

מקבילים

3

15:15 - 13:45

סוגיות במדיניות ציבורית

יו"ר ומתדיינת:

רעות מרציאנו | University of Toronto

חציגים:

שרון ידין | המכללה האקדמית עמק יזרעאל

רצועת מושבים
מקבילים
3
15:15 - 13:45

Governmental Regulation by Climate-Shaming Firms

This book contends that government regulators can and should shame companies into climate-responsible behavior by publicizing information on corporate contribution to climate change. Drawing on regulatory shaming theory and climate regulation, governance and policy scholarship, the book introduces a "regulatory climate shaming" framework, which utilizes corporate reputational sensitivities and the willingness of private stakeholders to hold firms accountable for their actions in the climate-crisis context. The book explores the developing landscape of climate-shaming practices employed by governmental regulators in various countries via rankings, labeling, disclosure obligations, online databases, and other forms of information-sharing regarding corporate compliance with mandatory and voluntary climate norms. Against the backdrop of insufficient climate law and regulation worldwide, the book offers a rich descriptive and normative theory and viable policy directions for regulatory climate shaming, taking into account the promises and pitfalls of this developing approach.

שנהב חלול | אוניברסיטת בן גוריון
תהילה קלעג'י | אוניברסיטת בן גוריון

Apartments, Gold Plans, or Pensions: Trust and Cultural Patterns in Retirement Savings Among Minorities and Their Policy Implication

Pension savings tax benefits are common in many countries in the OECD. Efficiency examination of such benefits has become required, since currently pension savings are mandatory in most countries. The OECD has recommended to reform the pension tax expenditure claiming that tax relief granted to the private pension savings fees are mostly inefficient and unequal, since this tax is the most significant (OECD, 2008).

Despite mandatory savings application and tax benefits, the average turnover rate among OECD countries is low and the poverty rate and income inequality are exacerbated following retirement (OECD, 2019).

The research is of great importance since the problem of old age poverty is

on the agenda of many OECD countries and as a solution to this problem many countries are making many changes to the pension savings system.

The study examined the tax benefits in Israel according to income deciles, using a unique sample obtained from the Central Bureau of Statistics, which included about 350,000 employees in the State of Israel during the years 2009-2014. At the same time, the expected budgeting for individuals for each income decile was examined in accordance with the current deposit and benefit system, while comparing it to the expected poverty threshold at retirement.

The results of the study showed that approximately half of the working population belonging to the disadvantaged does not enjoy the benefit. We have also found that, in line with the current deposit and benefit system, assuming that citizens have no additional savings beyond the law, the transition to pension income streams at retirement is expected to cause a decrease of an average of three to four more deciles below the poverty threshold.

Considering the study findings, an alternative mechanism with social and economic benefits, seeking to eliminate some of the pension benefits and provide equitable benefits to all individuals in the form of pension savings, is proposed. The proposed alternative has two distinct advantages: one is the distribution of the grant equally for all individuals regardless of income level. The second benefit is the increase of pension savings and poverty reduction at retirement, without increasing the state budget.

יואל קורנרייך | אוניברסיטת תל אביב

The private sector for the public interest: Business lobbying in China's legislature

Authoritarian regimes coopt business elites by facilitating the election of leading businesspeople to the legislature. Business elites exploit their public office to lobby for policies that benefit them, notably, property rights, investor protection and lowered chances of expropriation. Surprisingly, however, they utilize their seats in authoritarian legislatures to not only advocate for narrow sectoral interests, but also to champion policies that serve the broad public interest, such as regulation, oversight and environmental protection. Delegates from the business sector are nominated by the autocrats to represent a narrow set of elite interests. What motivates these delegates, who are not popularly elected, to promote public interest policies within institutions that serve as venues for the articulation of narrow elite interests?

The analysis argues that there is a transactional relation between delegates from the business sector and government bureaucracies. Policies benefitting the public interest are within the mandate of government bureaucracies.

רצועת מושבים
מקבילים
3
15:15 - 13:45

Yet, these bureaucracies often lack adequate resources and personnel to carry out investigations on these issues. In exchange for information on public interest issues, government bureaucracies are more forthcoming about considering proposals that further the industry's interests. Business delegates also use informed and polished proposals to build reputation for expertise and concern for the public interest in the eyes of government bureaucrats, who, in turn, view them more favorably, taking their policy recommendations for sectoral ends more positively.

The paper analyzes the contents of policy suggestions and proposals written by local and national pharmaceutical associations and then submitted to the Chinese government by the National People's Congress deputies and Chinese People's Political Consultative Conference members in 2014 and 2022. It finds that a total of 82 proposals from 2014 contained 445 policy recommendations, sorted into eight distinct themes. The majority of recommendations, 55%, pertained to policies that directly relate to the parochial interests of the pharmaceutical companies. Nevertheless, a substantial number of recommendations, 45%, are associated with public interest concerns. In 2022, this ratio was reversed. A total of 146 proposals contained 738 recommendations and 15 themes. 58% of these recommendations now focused on public interest, whereas only 42% were dedicated to the advocacy for pro-pharmaceutical industry policies.

The change in the ratio of proposals that promote either public or sectoral interests, the paper argues, attests to the delegates' ability to adapt their lobbying to the changing political atmosphere. In 2014, delegates took advantage of the regime's agenda of simplifying bureaucratic procedures and supporting the private sector to aggressively bring into the fore policy recommendations that benefit their industry. In 2022, however, the regime's newly unveiled concept of 'common prosperity' from August 2021 and its accompanying efforts to rein in the private sector spurred the risk averse and politically seasoned delegates to focus on policy recommendations dedicated to public-interest issues.

רצועת מושבים
מקבילים
3
15:15 - 13:45

פוליטיקה מקומית בישראל

יו"ר ומתדיינת:

פני יובל | אוניברסיטת בן גוריון

מציגים:

ניר ברק | אוניברסיטת בן גוריון

ניר מועלם | הטכניון

אוטונומיה עירונית: בחינת שינויים ביחסי עיר-מדינה בישראל

מחקר זה בוחן שינויים עכשוויים במערכת היחסים שבין ערים לבין השלטון המרכזי בישראל על רקע של עלייה במופעי אוטונומיה עירונית בישראל. נתייחס ביתר פירוט לשני היבטים מובחנים מבחינה אמפירית ותאורטית: (1) האופן שבו שלטון מקומי-עירוני מפעיל את יכולותיו הניהוליות והתכנוניות, ללא תלות בהתערבות מצד השלטון המרכזי; (2) האופן שבו שלטון מקומי-עירוני מפעיל את כוחו הפוליטי מול השלטון המרכזי. בעוד ערים מאופיינות בדרך כלל לא כישות פוליטית, אלא כיחידת משנה של המדינה המתפקדת כצומת חברתי-כלכלי, הרי שכיום הערים הופכות יותר ויותר לשחקניות פוליטיות עצמאיות למחצה. בהתחשב בתפקידן החדש, ערים עוסקות כיום בתחומי מדיניות הקשורים באופן מסורתי לפעילות המדינה או למערכת הפוליטית העולמית, כמו הגירה ושינויי אקלים. אומנם התפתחויות אלה מביאות את האוטונומיה העירונית לקדמת המחקר החברתי והפוליטי, אך חסרה הבנה מעמיקה יותר של האופן שבו אוטונומיה זו באה לידי ביטוי בקביעת מדיניות עירונית.

בהקשר זה עולות כמה שאלות: מהן העמדות הקיימות ביחס לאוטונומיה עירונית בישראל בקרב בעלי תפקידים בחברה האזרחית ובשלטון המקומי והמרכזי? מהם התנאים המאפשרים את צמיחתה של אוטונומיה בקרב השלטון המקומי בישראל? ואילו מתחים וקונפליקטים עולים בין ערים לבין המדינה לאור ניסיונות העצמת האוטונומיה העירונית? שאלות אלה ייבחנו להלן תוך התבססות על עשרה מקרי בוחן שנחקרו במהלך 2019-2020. מקרי הבוחן נבחרו על בסיס ההבחנה בין (1) מדיניות מקומית חדשנית אשר ממלאת חלל שלטוני ומאתגרת במידה מסוימת את המדיניות של השלטון המרכזי, כגון פיקוח עירוני על פעוטונים וקידום זכויות להט"ב ברמה המקומית; (2) מדיניות מקומית-עירונית המאתגרת תהליכים ועמדות של השלטון המרכזי, לדוגמה "מלחמות השבת"; וכן (3) מדיניות מקומית אוטונומית המביאה לפגיעה בזכויות הפרט, כגון במקרי הדרה של נשים ומיעוטים מהמרחב הציבורי. עבור כל אחד ממקרי הבוחן ערכנו סקירה נרחבת של מסמכי מדיניות וכיסוי תקשורתי, סקר בקרב נשות מקצוע ומומחים בעלי נגיעה לתחום הנחקר והמקרה הנחקר וראיונות חצי-מובנים עם 40 אנשי ונשות מקצוע.

המחקר מציע הערכה נורמטיבית של אוטונומיה עירונית בישראל. לאור התמונה המורכבת המצטיירת מניתוח הממצאים עולה הסתייגות מחלוקה דיכוטומית והלך רוח שלפיו "ערים הן טובות ומדינות הן רעות". עם זאת, הסיכום מדגיש כי העלייה במידת האוטונומיה של ערים דורשת חשיבה מחודשת על טיב היחסים בין השלטון המקומי לבין השלטון המרכזי. במדינה המאופיינת ברמת גבוהה מאוד של הטרוגניות

רצועת מושבים

מקבילים

3

15:15 - 13:45

לאומית, אתנית, דתית ומעמדית, ייתכן כי הגברת מידת האוטונומיה של ערים היא חלק בלתי נפרד משינויים נדרשים במבנה הממשלי בישראל ומרכיב חיוני לשמירה על הטוב המשותף העירוני והלאומי.

ליאור שורץ | אוניברסיטת חיפה

אתגר המפגש הבינ-אתני במרחב העירוני בחברה משוסעת עמוקות - פתח לפורענות או להזדמנות? הערים המעורבות בישראל כמקרי מבחן

לאור מגמות התיישבותיות עכשוויות, המצביעות על התמתנות הדרגתית של דפוסי ההפרדה האתנו-לאומית בישראל, המחקר מתעתד לבחון את חשיבות המרחב העירוני המעורב וסוג המפגש היהודי-ערבי, כהסבר לעמדות פוליטיות בקרב תושבי הערים המעורבות. המרחב העירוני המעורב מזמן באופן מובנה היתכנות לאינטראקציות בין-אתניות אקראיות, אך רמת ההפרדה האתנית והמאזן הדמוגרפי בין הקבוצות האתניות משפיעים על היתכנות זו. מרכיב נוסף אשר יובא בחשבון הינו סוג העיר המעורבת: עיר מעורבת, שאוכלוסייתה הייתה מעורבת טרם הקמת המדינה ובעלת מורשת היסטורית ארוכה ככזו - חיפה ויפו - או עיר שהפכה למעורבת בנקודה כזו או אחרת לאחר קום המדינה - רמלה, לוד, עכו, מעלות-תרשיחא ונוף הגליל - כדי לברר את השלכות המפגש היהודי-ערבי. דהיינו, האם המגע הבינ-אתני יעצים עוינות, כמצופה לפי תיאוריית האיום האתני, או שמא יצמצמה, כמצופה לפי תיאוריית המגע. באמצעות ניתוח אקולוגי של אזורים סטטיסטיים בערים המעורבות, המחקר המוצע יבחן את השפעת סוג העיר המעורבת על הקשר בין הפרדה אתנית, הקובעת את מידת המגע הבינ-אתני, לעמדות בין-קבוצתיות. במטרה למדוד עמדות ברמת האזור הסטטיסטי, יעשה שימוש בדפוסי הצבעה במערכות הבחירות האחרונות, כשיעור הצבעה למפלגות השמאל יהווה מדד לעמדות מתונות, תוצר השפעת מגע חיובית. הניתוח האקולוגי יתמקד באזורים הסטטיסטיים המרכיבים את הערים המעורבות, על סוגיהן השונים.

אסף הימן | האוניברסיטה העברית

מפלגות בשלטון המקומי בישראל ובהיבט השוואתי

בכנס אבקש להציג חלק ממחקרי בעבודת התזה המגדירה מהי "מפלגה מקומית" ומסווגת "טיפוסים אידיאליים" שלה. חשיבות ניסוח ההגדרות החדשות היא שלצד ממצאים על היחלשות המפלגות הארציות בשלטון המקומי וצמיחת מפלגות עצמאיות בשלטון המקומי שאינן קשורות אליהן בהקשר ההשוואתי, אין הגדרות מוסכמות למפלגות בשלטון המקומי שיסייעו לבצע מחקרים שמתכתבים זה עם זה באופן אופטימלי. עד עתה, ההתארגנויות הפוליטיות שמציגות מועמדים לבחירות ברמה המקומית כונו והוגדרו באופן בלתי-עקבי ושונה ממחקר למחקר, וכך גם הקשרים בין המפלגות הארציות לסניפיהן המקומיים הוגדרו ונמדדו אחרת במחקרים שונים על היחלשות המפלגות. יתרה מזאת, תיאורטית, נוכחות המפלגות הארציות במישור המקומי חשובה להן מבחינה ארגונית ושימור קשריהן עם החברה. מנגד, המפלגות המקומיות העצמאיות חשובות כערוץ תיווך חלופי ונוסף בין הרשות המקומית לחברה. לפיכך, מוצעת טיפולוגיה חדשה שתתרום לחקר הפוליטיקה המקומית ולחקר

המפלגות בכלל ולקשריהן עם החברה. טיפולוגיה זו תענה על היעדרן וחסרונותיהן של ההגדרות הקיימות, והיא אף תהיה רגישה, פשוטה לשימוש ואוניברסלית. הדבר שהופך מפלגה ל"מקומית" קשור לתנאי הסף המשותף שיש להגדרות הרבות והשונות ל"מפלגה" בספרות המחקר: התמודדות קבוצת מועמדים בבחירות להשגת משרה שלטונית. לכן, מפלגה מקומית היא ארגון פוליטי שמעמיד מועמד או מועמדים להתחרות בבחירות המקומיות (המוניציפליות) במטרה להשיג משרה שלטונית בשלטון המקומי. מכאן מוצעים שני טיפוסים אידיאליים למפלגות המקומיות המובחנים ברצף של קיום, או היעדר, קשרים מוסדיים בין ובין מפלגות ארציות לפי ארבעה מחדים: (1) התמודדות המפלגה המקומית ברשויות מקומיות וברמות אזוריות שונות, (2) זהות מפלגתית מקומית או אזורית/ארצית (הנמדדת לפי השתייכות מפלגתית של הנציגים ותג-שמה וסמלה), (3) השגת מימון עצמאי או ממפלגה אזורית/ארצית, ו(4) קיום קשרים אישיים וארגוניים בין המפלגה המקומית למפלגה האזורית/ארצית (הנמדדים, למשל, בשאלה האם למפלגה הארצית יש זכות ייצוג והחלטה במפלגה המקומית?).

על-כן, המפלגה המקומית העצמאית זו מפלגה מקומית המתמודדת בתחום שיפוט אחד בלבד, אינה מזוהה באמצעות שמה ו/או סימלה עם מפלגה ארצית, והיא נעדרת מימון ממפלגה אזורית/ארצית וקשרים ארגוניים עמה. מנגד, השלוחה המקומית של מפלגה אזורית/ארצית היא מפלגה מקומית שמזוהה באמצעות שמה ו/או סימלה עם מפלגה אזורית/ארצית, היא מחומנת על-ידה, והיא בעלת קשרים ארגוניים עמה. שימושיות ההגדרות ותקפותן האמפירית יודגמו במקרי בוחן של שלוש מפלגות מקומיות (שלוחה מקומית, מפלגה מקומית עצמאית ומקרה ביניים) בישראל באמצעות שימוש בראיונות ובתקנוני המפלגות. מקרי הבוחן הם מישראל כי היא מקרה קיצוני מבחינה השוואתית כשהמפלגות הארציות כמעט ונעדרות מהשלטון המקומי.

רצועת מושבים
מקבילים
3
15:15 - 13:45

רגולציה פיננסית: אתגרי הכלכלה הדיגיטלית

יו"ר:

אילן תלמוד | אוניברסיטת חיפה
ניצן גסלביץ פקין | אוניברסיטת חיפה

מתדיין:

אילן תלמוד | אוניברסיטת חיפה

תקציר המושב:

השנים האחרונות מאופיינות בשינויים דרמטיים בכלכלה הדיגיטלית, המתרחשים במגוון תחומים. שינויים אלה כוללים את צמיחת עולם הסייבר וטכנולוגיות חדישות, שחלקן נסוב סביב טכנולוגיה דיגיטלית משבשת, כיצירת רשתות עמית-אל-עמית, פיתוח הבלוקצ'יין, ועוד. חידושים אחרים כוללים: שיתופי מאגרים דיגיטליים של דירוגי אשראי, בנקאות דיגיטלית, וצמיחת מגזרי הפינטק. יתר על כן, יש הטוענים כי חדשנות זו מובילה להתרחבות שסעים חברתיים קיימים וליצירת פערים דיגיטליים חדשים. בנוסף, תמורות אלו מאתגרות את האופן שבו מתפקדות רשויות ממשלתיות, האמונות על הרגולציה של השווקים הפיננסיים במדינות שונות (כגון: הפיקוח על בנקים, הרשויות לניירות ערך, הרשויות לאיסור הלבנת הון ומימון טרור, הנהלות הבורסות לניירות ערך ורשויות המסים). יתרה מכך, תמורות אלו זורעות שינויים מבניים

משמעותיים בשווקים הפיננסיים, גורמות לפערי ידע בקרב הרגולטורים, מסבות תוצאות בלתי צפויות, ומחוללות פרדוקסים ואף לקונות משפטיות. ברמת המדינה, שינויים אלה דורשים ניסוח מחדש או, לפחות, הבהרת עקרונות הרגולציה הפיננסית, תוך מתן תיקונים נדרשים סביב הסוגיות החדשות העומדות על סדר היום הכלכלי, הן ברמה המדינתית והן במישור הבינלאומי. מטרת הפאנל/המושב היא בחינה תיאורטית, השוואתית, אמפירית ונורמטיבית את הדרכים המגוונות בהן אוכפות רשויות שונות את הרגולציה הפיננסית על השווקים. לסיום, נבחן מספר מקרי בוחן, הכוללים את DAO, מטבעות קריפטו ועוד.

מציגים:

דלית פליישהקר | אוניברסיטת תל אביב

שקל דיגיטלי- "חדש"?

בשנים האחרונות הולך וגובר העניין העולמי במטבע דיגיטלי של בנק מרכזי (CBDC). ההערכה בקרב בנקים מרכזיים מובילים היא כי בשנים הקרובות קיימת סבירות גבוהה להנפקת מטבע דיגיטלי. גם בנק ישראל מבצע לאחרונה מספר בחינות בנוגע להנפקתו של שקל דיגיטלי, על מנת להערך לכך במידה ותתקבל ההחלטה. באופן רחב ניתן לומר כי יצירתו של מטבע דיגיטלי של בנק מרכזי נתפסת, בין היתר, כמענה רגולטורי להתמודדות עם התופעה ה"שוקית" של מטבעות דיגיטליים פרטיים, והחששות שהם מביאים עימם למערכת הפיננסית ולמדיניות מוניטרית.

התפיסה הרגולטורית המקובלת רואה את תפקידו העיקרי של "כסף" כאמצעי תשלום, ואת מטרתו המרכזית של הבנק המרכזי להשיג יציבות מחירים. לכן, הרגולציה תשלום, ואת מטרתו המרכזית של הבנק המרכזי להשיג יציבות מחירים. לכן, הרגולציה הפיננסית מכוונת ליצירת אמצעי תשלום אמין, נוח ויציב, ולמערכת שתאפשר שימוש רציף בו. תפיסה זו מתקיימת גם ביחס ליצירתו העתידית של מטבע דיגיטלי של בנק מרכזי, שנתפס כאמצעי תשלום "נוסף" על אלו הקיימים. כפועל יוצא מכך, בחינתו של מטבע דיגיטלי כזה מתמקדת בנושאים הנובעים מהשינוי הטמון בו לעומת האמצעים הקיימים, ובייחוד נושאים כגון השפעתו על המערכת הבנקאית, פרטיות, המרתו לאמצעי תשלום "רגיל" ולמט"ח, נוחות השימוש ואבטחה.

במאמר יטען כי תפיסה מקובלת זו צפויה להוביל לתוצאה במסגרתה הטכנולוגיה החדשנית המאפשרת הנפקת מטבע דיגיטלי תשמר בפועל מבחינות רבות את המצב הקיים כיום. כלומר, השינוי הצפוי יהיה טכנולוגי גרידא: במקום נייר המשמש למזומן, תשמע אפליקציה לכסף דיגיטלי. אם אכן כך, אנו עלולים להחמיץ הזדמנות ייחודית בה הטכנולוגיה יכולה לאפשר גם שינוי חברתי.

כידוע, הרגולציה הפיננסית קיימת כיום אינה חפה מבעיות. הבעיה המרכזית היא החשש לגבי האפקטיביות שלה במניעת משבריות, אך קיימות בעיות נוספות. למשל, במאמר אחר הראיתי כיצד הרגולציה הפיננסית והמוניטרית בישראל בעשורים האחרונים מסייעת, שלא במכוון, בעיקר לעסקים גדולים ולבעלי מעמד כלכלי גבוה. אחת מהשפעותיה איפוא היא הגדלת אי השוויון. כפי שטענתי שם, להשפעה זו משמעות פוטנציאלית רבה על הלגיטימיות של בנק ישראל, ועל עצמאותו. נוכח מציאות זו עולה השאלה מה צריך להיות תפקידו של בנק ישראל, כפי שיוגדר בחקיקה, ביצירת השקל הדיגיטלי?

רצועת מושבים
מקבילים
3
15:15 - 13:45

בעיקרו, המאמר לא יעסוק בשאלה המקדמית האם כדאי להנפיק שקל דיגיטלי, שכן הנחת המוצא הינה כי היא צפויה לקרות. אלא, המאמר יבחן מהי הדרך הטובה ביותר לביצועה, כאשר בנוסף לשיקולים החוכרים של יעילות כלכלית מתווספים שיקולים חברתיים. זאת באופן שינצל את ההשפעות האינהרנטיות של רגולציה פיננסית על אי שיוויון- אך הפעם, כדי להקטינו.

רצועת מושבים
מקבילים
3
15:15 - 13:45

קרן בורנשטיין-נתיב | המכללה האקדמית עמק יזרעאל דניאל ממן | המכללה האקדמית עמק יזרעאל

הכלכלה הפוליטית של מערכות התשלומים בישראל: המקרה של הטמעת טכנולוגיית EMV

מערכות תשלומים הן מרכיב מרכזי בתשתית השווקים הפיננסיים. בשנים האחרונות מערכות התשלומים עוברות תמורות מהפכניות כתוצאה מאימוצן של טכנולוגיות חדשות, אשר מאפשרות לצרכנים להנות מהגוון המצעי תשלום חדשים. בניגוד למחקרים אשר מתמקדים בחידושים טכנולוגיים או באסטרטגיות פוליטיות של העסקים, אנו טוענים כי התמורות במערכות התשלומים הן תולדה של יחסי הגומלין בין טכנולוגיה לבין הפעולות של סוכנויות מדינתיות, חברות פיננסיות מסורתיות וחברות לטכנולוגיות מתקדמות. במאמר זה נתמקד במקרה של הטמעת טכנולוגיית EMV בכרטיסי אשראי ובמסופים המצויים בבתי עסק. תקן EMV פותח, באמצע שנות ה-90, במשותף על ידי החברות הגדולות בעולם בשוק התשלומים - Europay, Mastercard, Visa - במטרה לצמצם הונאות בכרטיסי אשראי. התקן מאפשר "תשלום ללא מגע" בבתי עסק. השחקנים המרכזיים בשוק כרטיסי החיוב בישראל הם הבנקים, חברות כרטיסי אשראי וחברת "שירותי בנק אוטומטיים" (שב"א). שני הבנקים הגדולים - בנק הפועלים ובנק לאומי - עד לאחרונה, היו גם הבעלים של שתי חברות כרטיסי האשראי הגדולות - ישראלית ו-אשראי - ישראלית ולאומי-כארד. בנוסף, הבנקים היו גם הבעלים של חברת שב"א, אשר מספקת את התשתית לחיבור בתי העסק למערכות התשלומים. השחקנים המרכזיים בשוק כרטיסי החיוב נמנעו במכוון לאמץ את תקן EMV וחידושים טכנולוגיים אחרים וזאת במטרה למנוע כניסה של שחקנים חדשים ולשמר את עמדת היתרון שלהם. בניגוד לכך, קואליציה של סוכנויות מדינתיות, שכללה את רשות התחרות, בנק ישראל ומשרד האוצר, גייסו את החידושים הטכנולוגיים כאמצעי לעריכת שינויים מרחיקי לכת במבנה מערכת התשלומים. הסוכנויות המדינתיות חיבו את חברות כרטיסי האשראי להנפיק כרטיסי חיוב חכמים, התומכים בתקן EMV; עודדו את חברת שב"א לפתח תוכנה שתומכת בתקן EMV ("אשראית EMV"); ופעלו באמצעים שונים להמריץ את בתי העסק להחליף את המסופים לתומכי תקן EMV, כולל הקמת קרן ממשלתית לסבסוד המעבר של בתי עסק. המעבר לתקן EMV פתח חלון של הזדמנויות לשחקנים שונים לאמץ חידושים טכנולוגיים כמו ארנקים דיגיטליים המאפשרים להציע שירותים, שלא ניתן היה בכרטיסי אשראי עם פס מגנטי. בנוסף, השינויים במערכות התשלומים מאפשרים כניסה של ענקיות הכלכלה הדיגיטלית, חברות כדוגמת Google ו-Apple וחברות פינטק. בניגוד למחקרים שנוטים לאמץ גישות דטרמיניסטיות כלפי חדשנות טכנולוגית אנו טוענים כי הכרחי לבחון את יחסי הגומלין שבין הטכנולוגיה לבין שחקנים אנושיים. חשוב במיוחד להתמקד לא רק בתרומתן של סוכנויות מדינתיות לרגולציה על השווקים הפיננסיים אלא בתרומתן לעיצוב שווקים קיימים ובניה של שווקים חדשים.

ענבר מזרחי-בורוכוביץ | אוניברסיטת חיפה

National Varieties Still Matter: A Comparative Analysis of Consumer Credit Data Regimes in the United States, Sweden, Israel, and France

National Varieties Still Matter: A Comparative Analysis of Consumer Credit Data Regimes in the United States, Sweden, Israel, and France
Before asking why countries vary, we should ask how they differ. Stressing variations in capitalism models, this article explores how regulatory regimes are related to underlying national institutions and politics. Using a stepwise comparative analysis of consumer credit data regimes in four countries, it underscores variation in two regulatory dimensions: the business restrictions between two clusters, the United States and Sweden vs France and Israel; and the consumer empowerment within these clusters.

The article concludes that grasping the regulatory state's multidimensional character improves understanding of the regulatory process and underlines the continuity of national capitalist models in the era of regulatory capitalism.

Keywords: comparative political economy; national variation; regulatory strategies; regulatory capitalism; consumer credit data; stepwise comparative method.

ניצן גסלביץ פקין | אוניברסיטת חיפה

Blacklisting Crypto (and More)

The U.S. Treasury's blacklisting of Tornado Cash – a crypto mixing service - that potentially exposed trolled celebrities such as Jimmy Fallon and Logan Paul to criminal liability, continues a recent years' reliance of policy-makers on blacklisting as a significant tool in their arsenal. Yet, the concept of blacklisting is not new. Historically, being a blacklisted entity meant having a negative reputation of an entity that cannot be trusted or has done something wrong. Regulatory blacklisting, based on a similar notion, enables lawmakers and public officials to enforce regulatory standards on businesses, individuals, organizations and even jurisdictions by using signaling economy and sanctions. However, as we have seen in recent months, with the blacklisting of Russian corporations by the Biden Administration in an attempt to stop Russian aggression against Ukraine, this regulatory tool is not always effective in reaching the goals it is meant to achieve.

This Article explores using blacklisting as a regulatory tool. Doing so, this Article examines the impact of any related explicit and implicit sanctions,

רצועת מושבים
מקבילים
3
15:15 - 13:45

especially as such sanctions include reputational damage, increased hardship in getting credit, and the potential costs of “doing business.” Additionally, the Article makes the important distinction between being blacklisted for participating in or advancing an illegal activity, or failing to comply with binding legal requirements, and being blacklisted for moral or ethical reasons, as, for example, President Trump’s administration perceived the case with TikTok – the Chinese social platform – should be. It explains why distinguishing between the two matters. It further discusses why sanctions do not always work and derive policy recommendations for regulators in order to increase the effectiveness of blacklisting as a regulatory tool, while still examining the problematic nature of regulation by enforcement.

מחקר פוליטי מבוסס ניתוח טקסט ממוחשב ולמידת מכונה

יו"ר:

אסנת עקירב | המכללה האקדמית גליל מערבי

מתדיין:

מיכאל פרידמן | אוניברסיטת חיפה

חציגים:

דן ערן | האוניברסיטה העברית

New Insights on International Uncertainty: The Role of Financial Development

The paper presents a theory of uncertainty reduction via financial development. It argues that the more developed financial intermediaries and financial markets in the local market, the less uncertainty foreign firms have regarding the country’s impact on their supply chain. However, the curbing impact of financial development only holds for lower levels of development. The relationship is, therefore, non-linear: moving from lower to higher financial development decreases uncertainty levels for foreign firms until a certain point when an increase in financial development will stop being beneficial. To test the argument, the paper presents a novel text-based measurement for the level of uncertainty firms from around the world associated with more than 110 countries between 2003-2019, using companies’ earnings-calls transcripts. Various validation exercises show that the measure follows the literature’s expectation: the measure spikes in times of political tensions and economic downturns. A GMM analysis that accounts for the possibility of reverse causation supports the claim.

רצועת מושבים
מקבילים
3
15:15 - 13:45

The study opens new avenues for studying the role of market mechanisms and structures as international uncertainty-mitigating technologies.

דרור מרקוס | האוניברסיטה העברית
אפי לוי | האוניברסיטה העברית
תמיר שפר | האוניברסיטה העברית
שאל שנהב | האוניברסיטה העברית

רצועת מושבים
 מקבילים
 3
 15:15 - 13:45

Utilizing Dynamic Community Detection to trace Media Storms

We can recognize ‘media storms’ when we see them – dramatic but temporary increases of media attention to an issue. Such outbursts capture the public’s collective attention, shape elites’ decision-making, initiate political processes, and amplify various media effects. Storms, while usually triggered by a real event, garner disproportionate attention due to self-reinforcing dynamics of media production causing a ‘feeding frenzy’ of coverage. Thus, we should be able to predict which events will instigate such attention cascades, determine how long they will last, and offer practical steps to utilize them strategically.

However, our understanding of storms has been constrained due to the manual reading of news articles, confining researchers to examine relatively few cases through short- term chronological prisms. Thus, we adopt a ‘big data’ approach – analyzing millions of articles from various outlets over 22 years to systematically study media storms. We present here a storm identification method utilizing community detection to find dynamic story clusters dominating coverage. These are then analyzed using a weakly-supervised deep learning text classifier to identify the thematic categories expressed in such outbursts. This thematic layer allows me to ascertain the role of media-generated hype, and connect storms to the wider theoretical framework of media attention and newsworthiness.

אמנון כוורי | אוניברסיטת רייכמן

Akos Mate | Centre for Social Sciences, Budapest
Miklós Sebők | Centre for Social Sciences, Budapest

Presidential Speeches - A Sentence-Level Deep Learning Approach

Existing studies of presidential speeches rely on detailed sentence-level human-coding of a few highly visible speeches or apply a more systematic coding using various dictionaries that identify broad document-level categorization. Neither approach provides sufficient understanding of the scale and scope of the policy agenda of presidential speeches. Presidents speak, on average, every day, and refer to multiple policies in every speech. To account for the volume and detail of presidential speeches, we present a different approach that relies on fine-tuned large language models to code

for policy thousands of occasional remarks of presidents Truman to Trump at the sentence level. We show that large language models offer superior precision and recall scores to code presidential speeches, which can provide a comprehensive assessment of the rhetorical policy agenda of presidents.

אסנת עקירב | המכללה האקדמית גליל מערבי

Intersectional Representation of Arab Palestinian Legislators in Israel

The paper is about the intersectional representation of Arab Palestinian minority legislators in Israel. The purpose of the paper is to fill a gap in the field of minority representation that concentrates mainly on one or two major identities. The paper contributes to the intersectional representation framework by exploring five different identities that Arab Palestinian legislators must consider when deciding how to represent their constituency. To accomplish this goal, I developed an index with which to measure how they make these decisions. The paper has several aims. First, it presents a fresh and more comprehensive framework of the concept of intersectional representation. For this purpose, I adopt the intersectional approach that involves the dynamic interaction between individual and institutional factors, and maintains that members often differ in politically significant ways. The second aim of the paper is to present a new way to measure intersectional representation by introducing the intersectional representation index. I use this index to conduct an automated textual analysis of all of the legislative talks delivered on the floor of the Israeli parliament (the Knesset) by Arab Palestinian legislators from 1949 until 2019, and 2021-2022¹. The third aim is to use the results of this analysis to assess their intersectional representation of their constituents.

רצועת מושבים
מקבילים
3
15:15 - 13:45

התפתחויות אחרונות במחקר על זהויות, רגשות, עמדות והתנהגות בוחרים בישראל

רצועת מושבים
מקבילים
4
17:00 - 15:30

יו"ר:

לירן הרסגור | אוניברסיטת חיפה

מתדיינים:

אמנון כוורי | אוניברסיטת רייכמן

ג'ניפר אושר | אוניברסיטת בן גוריון

תקציר המושב:

מה משפיע על עמדות, תפיסות, רגשות והתנהגות בוחרים בישראל בשנים האחרונות? פאנל זה מאגד מספר מאחרים העוסקים בשאלות הקשורות בבחינת התנהגות פוליטית של אזרחים ואזרחיות בישראל, כיצד היא משתנה לאורך זמן ומהם הגורמים המשפיעים עליה. המאמר של גדרון ושפר עוסק בניתוח רגשות של בוחרים כלפי מתחרים פוליטיים אחרי בחירות 2021. המאמר של שפירא, הרסגור ויקטר מנתח את דפוסי ההצבעה בישראל בשנים האחרונות ואת הגורמים המשפיעים עליהם. מאמרם של יעיר וגרהם עוסק באופן שבו הטיות מפלגתיות בישראל וארה"ב משפיעות על תפיסות של אזרחים באשר להבחנה בין עובדות לדעות, ומאמרם של קפלן, חור-לן וריבלין-אנגרט בוחן כיצד זהויות סימבוליות של אזרחים בישראל מושפעות משיח של פוליטיקאים סביב בחירות.

מציגים:

נעם גדרון | האוניברסיטה העברית

ליאור שפר | אוניברסיטת תל אביב

Differentiating the Sources of Post-Election Partisan Affect Warming

While scholars have closely examined the intensification of negative affect across party lines during elections, less is known about the decline of partisan hostility in the aftermath of election campaigns. Synthesizing insights from research on electoral rules and political psychology, we theorize and empirically test two such mechanisms of post-election negative affect decline. The first is that of winners' generosity: the expectation that self-perceived election winners will express warmer feelings toward political opponents. The second is that of co-governance, which predicts that shared coalition status leads to warmer affective evaluations among governing parties. We provide evidence that these mechanisms operate as pressure valves of negative partisan affect. The empirical analyses leverage a uniquely uncertain political period following the 2021 Israeli elections, around which we conducted an original panel study. Our findings advance the comparative polarization literature and connect psychological and institutional accounts of temporal fluctuations in partisan affect.

רצועת מושבים
 מקבילים
 4
 17:00 - 15:30

יניב שפירא | אוניברסיטת חיפה
 לירן הרסגור | אוניברסיטת חיפה
 אלון יקטר | אוניברסיטת תל אביב

Collective Identity and Ideological Dimensions in a Protracted Conflict Over Time: Examining Israeli Voting Patterns in the 21st Century

Political systems in conflict settings tend to be ideologically and structurally organized around the conflict, often incorporating other political cleavages and identities into this dimension. This is manifest in voting patterns. In their influential work, Shamir and Arian (1999, 2008) find that the Israeli-Palestinian conflict shapes the collective identity of Israeli-Jewish voters. Thus, voting patterns are determined mainly by external and internal dimensions related to the conflict and Israeli vs. Jewish identities. However, these insights have yet to be updated since the early-2000s. Meanwhile, Israel has undergone significant events, such as recurring military operations in Gaza, economic protests in 2011, meaningful demographic trends, and multiple elections. Are the political dimensions of the collective identity that predicted voting in the late 1990s still relevant? How have Israeli voters reacted to these changes both in the Israeli- Palestinian conflict and Israeli society? And what can this teach us about stability and change in political systems structured around protracted conflicts? To answer these questions, this paper reexamines and expands previous research on voting patterns in Israel using Israel National Election Studies (INES) surveys from multiple decades. The findings shed light on long-term patterns of public opinion and electoral behavior in an intractable conflict and update past empirical conclusions on Israeli voting patterns.

עומר יעיר | אוניברסיטת רייכמן
 חאט גראהם

Less Partisan but No More Competent: How Expressive Responding Affects the Ability to Distinguish Fact from Opinion

Research suggests that partisanship interferes with peoples' ability to distinguish between factual and opinion statements, which might lead to difficulties in scrutinizing and incorporating verifiable information. We show that this pattern is partly a consequence of expressive responding: Partisan respondents claim that congenial opinions are facts, and that uncongenial facts are opinions, partly because they want to register their (dis)agreement with it. Two experiments in the United States (total N=7,847) show that allowing partisans to either state that a statement is(in)accurate or that they (dis)agree with a statement prior to classifying it as factual or opinion reduces partisan differences in classifications by

35% to 40%. A third experiment in Israel (N=1,260) similarly finds that our treatments reduced gaps between coalition and opposition supporters by about 30%. Despite this, we find minimal evidence that our treatments increased the proportion of correct classifications. In other words, respondents are less partisan than they appear but are not much more capable of distinguishing fact from opinion.

נעמה ריבלין - אנגרט | אוניברסיטת תל אביב
יעל קפלן | אוניברסיטת תל אביב
גיא חור-לן | אוניברסיטת תל אביב

The (In)Stability of Symbolic Identity and Social Media: Politicians' Discursive Use of Symbolic Identity and Citizens' Self-Identificatio

Existing research recognizes the critical role of symbolic identities in the political domain as they have the power to affect social attitudes, political identities, voting patterns, party assessments, and much more. Evidence suggests that social identity develops in early childhood and remains stable throughout individuals' lifespan. However, a growing body of literature argues that political leaders may use rhetorical acts to entrepreneur identities, thus unifying their potential supporters around specific identities. This paper explores the relationship between politicians' discourse on social media and the stability of symbolic identities among the public. We use unique data sets collected over four years, drawn from two main sources: (1) a computational content analysis of political discourse that measured and classified symbolic political identities; (2) a 14-wave panel that measured the respondents' degree of identification with symbolic identities. We find that at the aggregate level, there is no connection between the frequency of politicians' use of specific identities and their prominence among the public. Thus, it is evident that although the intensity of politicians' use of identities varies, the degree of the public's identification with these identities remains stable. Surprisingly, when we examine the individual level, we find that identities are dynamic and changing. We find that respondents who are exposed to politicians' discourse on social media are significantly more inclined to change their identification over time. These findings contribute in several ways to our understanding of both the (in)stability of symbolic identities and the ability of leaders' political rhetoric to influence the electorate.

רצועת מושבים
מקבילים
4
17:00 - 15:30

שיטור, משטרה וביטחון

יו"ר ומתדיין:

גיא בן פורת | אוניברסיטת בן גוריון

רצועת מושבים

מקבילים

4

17:00 - 15:30

תקציר המושב:

בדיון במבט רחב, משטרה ושיטור, "חוק וסדר" או "מלחמה בפשע" הם מושגים הטעונים במשמעויות פוליטיות וחלק ממערכת פוליטית הקובעת כללים וסדרי עדיפויות. המשטרה היא אחד הביטויים המובהקים למושג הריבונות במובנו הבסיסי ביותר, המנופול של המדינה על הפעלה לגיטימית של אלימות. מסיבה זו, השיטור הוא גם חלק מתיאוריה הפוליטית וחברתית המבקשת להבין את עצמת המדינה המודרנית אבל גם את הסתירות והמתחים ואי השוויון המגולמים בה. מכיוון שהמשטרה נועדה להגן על האזרחים, הרי שהשאלה מי הם האזרחים, ממה נדרש להגן עליהם ובעיקר מפני מי היא כשלעצמה שאלה פוליטית. האופן בו מוגדרים פשיעה, סדר ובעיקר ביטחון מפריד לא רק בין אזרחים שומרי חוק לאלה המאיימים על הסדר, אלא משרטט גם סדרי עדיפויות והיררכיות של אזרחות.

היררכיות אלה מתרגמות למדיניות רשמית ולא רשמית המסמנת אזרחים כ"סכנה בטחונת", אויבים או כמי שעלולים להפוך לאויבים ודורשים תשומת לב. אלה, אינם בהכרח מי פושעים כמו בסדרות המשטרה שהוזכרו קודם, אלא גם מי שבפעולותיהם או בעצם נוכחותם וזהותם מאיימים על הסדר הקיים ומניה ובה הופכים לאיום. הפיכתם לאיום, מצדיקה בתורה שיטור תקיף המגובה בתביעה ציבורית להשלטת חוק וסדר, ויד קשה כנגד אלה המאיימים עליו. הדרך בה מופעל החוק ו"החשד הסביר" המנחה שוטרים, כפי שמלמדים מחקרים רבים, כרוכים בהנחות וסטריאוטיפים של קבוצות וחלק ממערכת מפלה המקבלת ביטוי גם באמון הנמוך שנותנים בה אלה המופלים לרעה. בסוגיות אלה, דרך מספר מקרי מבחן נדון בפנל המוצע כאן.

מציגים:

גיא בן פורת | אוניברסיטת בן גוריון

יריב פניגר | אוניברסיטת בן גוריון

אופיר עבו | המכללה האקדמית כנרת

גזענות, מחאה ואופייה המשתנה של האזרחות: עמדות כלפי המשטרה בקרב יוצאי אתיופיה בין 2014 ל-2022

מחקר זה בוחן את הירידה באמון במשטרה בקרב ישראלים יהודים ממוצא אתיופי בין 2014 ל-2022. בהסתמך על נתונים מסקרי דעת קהל, אנו מראים כי בקרב צעירים אתיופים ישראלים (בני 30 ומטה) האמון במשטרה נמוך יותר מאשר בקרב כלל האוכלוסייה בקהילה זו. הירידה באמון במשטרה אינה מעידה בהכרח על שינוי לרעה בהתנהגות המשטרה כלפי ישראלים יוצאי אתיופיה, אלא על שינוי באופן שבו יוצאי אתיופיה תופסים את אזרחותם הישראלית. מחד גיסא, הם מביעים דרישה בלתי חתפשרת לשוויון על בסיס השתייכותם לקולקטיב ותרומתם למען הקולקטיב היהודי-ציוני, ומאידך גיסא הם דוחים את הניסיונות לטשטש את הגזענות הממסדית. בחינת מערכת היחסים בין יוצאי אתיופיה למשטרה מלמדת על מעמדם האזרחי והפער

רצועת מושבים
מקבילים
4
17:00 - 15:30

שמתגלה בין שייכותם לקולקטיב היהודי לבין מציאות מתמשכת של הדרה. אולם, לצד ההדרה והגזענות המרחיקה אותם מהחברה הישראלית עומדת שאיפתם להיכלל בקולקטיב היהודי-ישראלי, המשאב של יהדותם העומד לזכותם, הזדהותם המוסרית עם המדינה וכן התרומה האזרחית שלהם במשוואת האזרחות הרפובליקנית. כל אלה משמשים כלים במאבק של יוצאי אתיופיה לשוויון אזרחי מלא וכנגד הגזענות הממוסדת. את האלימות המשטרית כלפי צעירים יוצאי אתיופיה לא ניתן לסמן כמקרה חריג המיוחס לשוטרים בודדים. האלימות קשורה גם בשיטור יתר מתמשך, באפליה של מוסדות נוספים ובתיוג שלילי של צעירים יוצאי אתיופיה המגביל את אזרחותם. כמתואר במאמר, המחאה של הצעירים יוצאי אתיופיה סירבה לקבל את אירועי האלימות - כנגד דמאס פיקדה, יוסף סלמסה, יהודה ביאדגה וסולומון טקה - כמקרים בודדים שמנותקים מהקשר ברור של גזענות ממוסדת. לצד הפניית המבט אל החברה הישראלית עצמה ולגזענות הממוסדת שיש בה, המחאה גם דחתה את הניסיון למסגר את הבעיה כ"תרבותית" ולקשור אותה בתהליכים שנדרשים יוצאי אתיופיה לעבור כדי להשתלב. העובדה שישראלים יוצאי אתיופיה רואים עצמם חלק מהקולקטיב היהודי ומהשיח הרפובליקני הקנתה משנה תוקף לתביעתם לשוויון ולאזרחות בעלת משמעות.

הדס צור | אוניברסיטת תל אביב

שיטור הזמניות: מבט רפלקסיבי על עבודת המשטרה בשכונה המרכזת פשיעה המצויה בתהליך ג'נטריפיקציה

חוקרים קודמים שפכו אור על הזיקה שבין ג'נטריפיקציה ושיטור וזיהו עלייה באינטנסיביות של עבודת המשטרה באזורים המיועדים להתחדשות עירונית (Beck 2020; Lanironu 2018). מאמר זה מביא קול שטרם נשמע בספרות על שיטור וג'נטריפיקציה, את קולם של השוטרים ונקודת מבטם על תפקיד המשטרה והמורכבות של עבודה במרחב משתנה גיאוגרפית וחברתית. המחקר מתמקד בדרום תל אביב ובמיוחד בשכונת נווה שאנן שבה מתגוררת אוכלוסיית המהגרים הגדולה בישראל, ומרוכזות בו פעילויות פליליות או מחוללות פשיעה כגון סחר ושימוש בסמים, סחר במין וחסרות בית. בעשור האחרון הפכה שכונת נווה שאנן למרחב המשוטר ביותר בעיר ובחמש השנים האחרונות מתחוללת בשכונה התחדשות עירונית מואצת המביאה לשכונה תושבים חדשים ממעמד הביניים. כניסתן של האוכלוסיות החדשות הציתה מאבקים מקומיים ומאבק פוליטי-עירוני להגברת האכיפה ולשינוי מידי של המרחב. בתוך כך ממלאת המשטרה תפקיד משמעותי אך סבוך: מחד הם מצופים לצמצם את הפשיעה, לדחוק אוכלוסיות לא רצויות ולהפוך את האזור לבטוח עבור התושבים החדשים. יחד עם זאת עליהם למנוע את התפשטות הפשיעה לאזורים אחרים בעיר. הניתוח חושף כיצד תהליכי התחדשות באזורים שמרכזים פשיעה ותופעות בלתי רצויות (כגון זנות, חסרות בית, שימוש וסחר בסמים) מעוררים קונפליקטים מרחביים ומציתים עבודת גבול בין אלה המבקשים לקדם את הפיתוח והשינוי במרחב, לאלה המבקשים לשמר את תפקידו בתיחום הפשיעה לתועלת תפקודם של אזורים אחרים בעיר. מבחינה מתודולוגית הניתוח מבוסס על ראיונות עם שוטרים המשרתים בתחנה המקומית (15) עבודה אתנוגרפית עם השיטור העירוני וארגוני סיוע לאוכלוסיות קצה וניתוח מרחבי של עבודת השיטור ותהליך הפיתוח העירוני. המאמר מראה כיצד עבודת המשטרה במרחב זה הובילה את השוטרים להכיר במוגבלות של הפרקטיקה

רצועת מושבים
מקבילים
4
17:00 - 15:30

השיטוריות, להתחבט בסוגיות חברתיות ומוסריות שמתעוררות בעת שיטור אוכלוסייה מעורבת, ולתהות באופן רחב יותר על הפוליטיקה העירונית ותפקידיה של המשטרה בתוך כך. יש בו תרומה להבנה של תפקיד המשטרה והשיטור בזירה העירונית ולהבנה של תהליכי התחדשות עירונית כעבודת גבול פנים-עירונית, מוסדית וחברתית בעיר הניאו-ליברלית.

ניר ברק | אוניברסיטת בן גוריון

אזרחים בטוחים: שיטור, ביטחון אישי ואזרחות עירונית

פרויקט המחקר החדש שלנו עוסק ביחסי הגומלין בין אזרחות עירונית, תחושת הביטחון והחופש של אזרחים. ות בעיר, ותפישותיהם. של שיטור בדגש על שיטור יתר ושיטור חסר.

בעוד שערים בדרך מאופיינות לעתים כיחידת משנה של המדינה, או מעין סניף או זרוע ביצועית של השלטון המרכזי, ערים הולכות ונהיות משמעותיות יותר כספירה של אזרחות פוליטית. צורת אזרחות זו נבדלת מהאזרחות הלאומית במערך המוסדי שלה ובתכונותיה החברתיות והפוליטיות. תכונה ייחודית של אזרחות בעיר, בהשוואה לסוגים אחרים של אזרחות (לאומית, גלובלית) היא עיגונה במרחב הציבורי הפיזי של הערים. בכך אזרחות עירונית קשורה במידה רבה לסוגיות של ביטחון אישי וקבוצתי וליכולת של אנשים לנוע בחופשיות ברחבי העיר. בעוד שערים מתגאות לעתים קרובות בהיותן פתוחות, מכילות ושוויוניות, בפועל, חירויות אלו עשויות להיות מוגבלות לקבוצות מסוימות, ובכך היררכיות של אזרחות לאומית משועתקות בפועל ברמה העירונית.

פרקטיקות של שיטור משפיעות על יכולתם של אנשים לחמש את אזרחותם, אך יכולות גם לייצר ולהבנות היררכיות המבוססות על מגדר, מוצא אתני, גזע ומעמד. יצירה של ביטחון אישי באופן לא שוויוני והגדרות שנויות במחלוקת של 'סדר ציבורי' מפרידים בין אזרחים שניחנו בביטחון ובכבוד לבין אלו שהזנחו וחשופים לאלימות ולפשע, או כ'אחרים' שנתפסים כאיום ביטחוני ונתונים לתשומת לב משטרתית או לפגיעה בלתי מוצדקת. חלוקה זו, בדומה להיררכיות של אזרחות, מצטלבת לעתים קרובות עם מגדר, מוצא אתני, גזע ומעמד.

בשילוב ההיבטים הללו, מטרת המחקר העיקריות הן (1) ניתוח האופן שבו קבוצות חברתיות שונות תופסות את הביטחון בעיר; (2) ניתוח כיצד תופסות קבוצות חברתיות שונות את יכולתן לנוע בחופשיות בעריהן בהשוואה לשכונת המגורים המקומית וחלקים אחרים של העיר; (3) ניתוח האופן שבו תפיסות של שיטור קשורות לתחושת שייכות לעיר וחוללות פוליטית ברמת העיר; וכן (4) הערכת ההיבטים הנורמטיביים והפוליטיים הכרוכים בתפיסות שונות של ביטחון וחוסר ביטחון אזרחות עירונית משמעותית.

רצועת מושבים
מקבילים
4
17:00 - 15:30

גיא בן-פורת | אוניברסיטת בן גוריון תהילה גאדו | אוניברסיטת בן גוריון

אלמלא מוראה של מלכות: החרדים והמשטרה

חרדים המתעמתים עם שוטרים משויכים, בדרך כלל, לקבוצות המתוארות כקיצוניות, המצויות בעימות מתמיד עם המדינה וסוכניה. אולם, בתקופת מגפת הקורונה נראה היה שהחיכוך בין המשטרה והחרדים מתרחב לקבוצות נוספות בקהילה החרדית. כמו כן, נראה היה כי המתח בין המשטרה לחרדים מתגבר, והאמון שלהם במשטרה יורד. מדיניות הסגרים, המגבלות על התקהלויות, ובהן סגירת מוסדות תורה ותפילה, וחובת עטית המסכות יצרו מוקדי חיכוך ועימותים, לעיתים אף אלימים, בין המשטרה לחרדים. עבור החרדים, האכיפה המשטרית נתפסה לא פעם כשרירותית, מפלה ומתעלמת במכוון מאורח החיים החרדי. כל אלה מובילים לשאלות שונות על יחסיהם של החרדים והמשטרה. האם עימותים אלה בתקופת משבר הקורונה הציפו מתחים ישנים? האם הם מעידים על חוסר אמון מתמשך במשטרה, או במדינה? או, לחילופין, האם המחיר שגבתה המגיפה מהקהילות החרדיות דווקא מחזק את ההכרה בצורך במשטרה? והאם הציבור החרדי דווקא נתן אמון במשטרה בנוגע לשאלות של ביטחון אישי וסדר ציבורי בחיי היום-יום? ובעיקר, מה ניתן ללמוד מתפיסתם של חרדים את המשטרה על שאלות רחבות יותר של אזרחות ושליכות?

Political theory of economics

יו"ר ומתדיינת:

נעמי פרידמן-סוקולר | אוניברסיטת בר אילן

מציגים:

רוני הירש | האקדמיה ע"ש פולונסקי, מכון ון ליר

Who are the Gatekeepers of Antitrust Reform?

The recent U.S. House Subcommittee on Antitrust Investigation of Competition in Digital Markets Report of 2020 shows two peculiarities vis-à-vis the American antitrust tradition. The first is the extensive use of the term “gatekeepers” to mark the targets of regulation. The second is the de facto absence of a national or statist remedy. While the former replaces more traditional antitrust staples like “public utilities” and “common carriers” the latter eliminates the traditional framing for these debates: the opposition, really the axis that runs from atomist competition to nationalization as two policy horizons. These two “omissions” are, I propose, linked and point to a broader paradigm shift: an ex-ante, all-of-the-above approach to antitrust. Though cloaked in a “trustbusting” language, it is actually quite comfortable with large, market-dominant firms, as long as they can be brought under stricter regulation. What have

regulators gained from invoking “gatekeepers,” and what have they lost? In the paper I answer that, both in the American context and the European one, where the term originates, “gatekeepers” are used to define a new kind of market power, the basis for a new definition of market dominance, both practical and substantive.

רצועת מושבים
מקבילים
4
17:00 - 15:30

שירי כהן קמיניץ | האוניברסיטה העברית

Political Theory meets Social Progress Indices: mutual benefits of Theory and Praxis

In the last decades, Political Theory has taken a turn to self-reflection and engagement. Self-reflection is manifested in discussions of the status and role of political theory/philosophy and its methodology. Another example is the rising demand for ‘methodological contextualization:’ putting theory to the test of empirical findings and real-world contexts. The paper considers this move through the case of indices of Social Progress. Many alternative indices have been developed to represent different conceptions of ‘social progress’ or ‘development’, with each respective conception tied to particular bundles of ideas in political theory. The ties have been made as political theorists and philosophers have pondered the same questions about social progress, its meaning and value. Social progress indices thus offer an arcane and abstract yet peculiarly illuminating opportunity to examine the real-world praxis of political theory and the relationship of the development of theory to the praxis.

ים מעיין | אוניברסיטת תל אביב

The Beliefs Preferences Scheme: Kenneth Arrow’s Fundamental Critique of Neoclassical Economics

Informational market failures are the most powerful analytical way to explain the need for government intervention in many economic contexts. From environmental externalities to moral hazard problems – the fact that market’s agents do not have access to all the relevant information regarding the meaning of their choices serve as a leading argument for the critics of the image of self-regulating markets. However, this analytical framework has its own conceptual limits, which have been brought into sharp relief by the rise of new data analysis technologies, coupled with unprecedented collection of user data. This paper explores the strengths and weaknesses of this analytical framework and its political significance through the work of the economist Kenneth Arrow’s.

Arrow is considered one of the most important contributors to the development of mathematical neoclassical economics in the post-war period. He is widely known for providing neoclassical economics with two

of its most celebrated formal results: the proof of the two fundamental theorems of welfare economics and the proof of the existence of competitive equilibrium within the general equilibrium framework. These two formal proofs are often conceived as the mathematical support for the argument that self-regulating markets lead to efficient allocations. However, Arrow himself was critical of interpreting these results in such a way. Instead, he understood the general equilibrium model as a non-realistic normative ideal, which helps us to clarify rigorously why real-world markets essentially fail to achieve it. Through his critique, Arrow reintroduced trust, the family, social norms, and other non-market institutions into an increasingly formalized economic science.

המערכת העולמית וסדר גלובלי

יו"ר ומתדיין:

ליאור הרמן | האוניברסיטה העברית

חציגים:

דורון אלה | אוניברסיטת חיפה

Innovation and the Chinese Threat: Explaining Investment Screening at the Forefront of Technology

During the last decade many states have become more concerned with the potential security ramifications that incoming FDI may pose, pushing many to establish new or update their existing FDI screening mechanisms. This paper examines why some states decide to establish new or strengthen their FDI screening mechanisms, while others do not. We first hypothesize that much of the strengthening of FDI screening mechanisms seems to be driven by Chinese investment inflows, possibly perceived as a potential threat to national security and interests. We further hypothesize that the variation in screening mechanisms' capacity and breadth can be explained by the industrial innovation character of the receiving state: states focused on 'mature industries' where innovation is incremental, and the risk of intellectual property 'leakage' is high, tend to create stringent regimes. By contrast, states that emphasize 'disruptive innovation' that does not rely on effective intellectual property protection prefer weaker regimes. To test these hypotheses, we create a new dataset containing information on FDI screening mechanisms operating in all OECD countries from 2000 to 2020. We use a two-stage approach to deal with the endogeneity of FDI flows to the screening mechanisms themselves. By instrumenting predicted Chinese FDI in models of Causal Random Forests, we are able to illustrate causality between the establishment and modification of FDI screening mechanisms and several prominent independent variables.

רצועת מושבים

מקבילים

4

17:00 - 15:30

דפנה ריצ'מונד-ברק | אוניברסיטת רייכמן
דן גנור | אוניברסיטת רייכמן

רצועת מושבים
מקבילים
4
17:00 - 15:30

Russia's Sanctions: A Paradigm Shift?

The international community has been unequivocal in its condemnation of Russia's invasion of Ukraine in February 2022 and the brutal war that has followed. States and private organizations alike took a stance by imposing sanctions on Russian politicians, Russian-owned companies, athletes, and artists – in the hope of curtailing Russia's military capabilities. Though it does not engage with the debate over the effectiveness of the sanctions, this presentation investigates two specific features of such sanctions: the sanctioning authority and the sanctioned entity. Our research shows that the Russian sanctions have been unprecedented in both regards. While the Russian sanctions might have served an important purpose in conveying the international community's criticism of Russia's actions and, given the inability of the UN Security Council to act arguably the only such avenue available, we argue that they nevertheless raise some concerns. The Russian sanctions, imposed by unauthorized parties, often unilaterally, do not sit well with the post-WWII international world order. Their decentralized nature does not allow for any oversight or true assessment of their impact on ordinary civilians. The enforcement of international law is left to individual states and parties, leaving the system fragmented and disorderly. It creates a dangerous precedent that could be emulated, with far-reaching impact, in future (and potentially more unjust) wars.

מרדכי חזיזה | המכללה האקדמית אשקלון

China-Lithuania Political Warfare: From Soft Power to Sharp Power Statecraft

Sharp power statecraft is a new concept for understanding how the People's Republic of China (PRC) exercises political power to secure its national interests worldwide. China uses economic, political, military, and diplomatic instruments characteristic of soft and hard power to pursue a sharp power strategy. This new type of Chinese political warfare symbolizes the influential activities that pierce, penetrate, or perforate the targeted democratic countries. This study examines how China uses sharp power strategy against Lithuania to secure its national interests. The diplomatic dispute with Lithuania has become a case study for testing Chinese sharp power statecraft to manage foreign political influence operations in Europe and signals a change in its foreign policy agenda. The EU must develop an effective anti-coercion instrument to deter Chinese coercive behavior and the ability to apply countermeasures quickly if required.

קייסי בר | אוניברסיטת רייכמן
אלכס חניץ | אוניברסיטת רייכמן

רצועת מושבים
מקבילים
4
17:00 - 15:30

Group Dynamics and their Influence on Critical Decisions in the Cuban Missile Crisis

Did dysfunctional group dynamics in Kennedy's team of advisors delay the discovery of offensive weapons in Cuba? We analyze the group deliberations that led to Kennedy's decision to alter existing U2 aerial surveillance of Cuba on September 10, 1962. This decision resulted in what is often called the photo gap – five weeks in which there was no aerial surveillance over mainland Cuba. This decision delayed the discovery of offensive Soviet missiles in Cuba by nearly a month. We apply three models of group decision making dynamics to analyze the decision-making process (Groupthink, Polythink, and Con-Div). We demonstrate that the dynamic of polythink, within the highest levels of national security decision making, explains President Kennedy's decision to halt U-2 surveillance over Cuba at the critical moment when the Soviets were clearly increasing their military presence in the island nation 90 miles of the coast of the United States.

אוריאל אבולוף | אוניברסיטת תל אביב

When Hobbes Met Maslow": IR Realism & The Hierarchy of Human Needs

The study of international relations (IR) needs the study of human nature. This paper makes the case by juxtaposing IR realism, beginning with Hobbes, with Abraham Maslow's "hierarchy of human needs." I analyze how realists have gradually banished the study of human nature by turning things (states) into persons and persons into things, via the "domestic analogy" and rational models, respectively. I show where realism meets Maslow, primarily in the primacy of survival and safety needs, and explain why realism – both classical and structural – needs Maslow's theory to support its causal claims. Realism, in turn, may contribute to Maslow's theory by appending needs with greed (e.g. safety with domination), and with the pursuit of pure power. I further argue that to need and greed, we should add creed, which often trumps both and determines which is which. Finally, I propose a way to theorize people's divergent perspectives on human nature as a key to realize its effects on politics.

סוגיות במינהל ציבורי

יו"ר ומתדיינת:

ליהיא להט | המכללה האקדמית ספיר

חציגים:

רעות מרציאנו | University of Toronto

Beyond 'consultocrac' and 'servants of powe': the role of consultants in public policy

Prior research on consultants in policymaking described their expanding policy involvement and impact. My research focuses on consultants' policy formulation roles and on how and why these roles vary across jurisdictions and contexts. In this talk, I present a novel conceptualization of consultants' formulation roles, and apply it through comparative study of two cases: healthcare policy in Ontario, Canada, and Victoria, Australia. Based on analysis of contracts and expenditure data, and 59 semi-structured interviews, I demonstrate that consultants in Victoria are partners in formulation, used routinely for a variety of tasks, including core formulation work. Their role is institutionalized through formal and informal rules. In contrast, consultants in Ontario perform non-core formulation work and are primarily active in linking the government to other sites and pools of knowledge. I explain how this variation connects to public sector internal capacity and policy sector complexity. The research provides a nuanced understanding of the roles of consultants in policy formulation.

דנה נתן-קרפ | אוניברסיטת חיפה

Public Accountability and Gatekeepers' Strategies : When and Why do Internal auditors Stretch the Boundaries of their Role?

A major challenge facing democracies is ensuring public accountability. We identify the conditions required for gatekeepers to improve accountability in Western democracies by exploring the factors that influence the professional decisions of internal auditors. One approach to auditing is a broad-based system approach (BBSA) where auditors closely monitor decision making, policy and control mechanisms. We explore the factors that influence the decision of internal auditors of public organizations to adopt a BBSA. We integrate organizational change theories into the principal-agent framework and suggest that the following factors influence the audit approach adopted: the extent to which principals support the auditors' professional authority and autonomy, the expectations of

רצועת מושבים

מקבילים

4

17:00 - 15:30

various stakeholders about the auditing approach, the principals' attempts to control and supervise workers' decisions and activities, and auditors' perceptions about workers' support for the audit. We examine the attitudes of internal auditors using questionnaires distributed to a sample group of Israeli auditors of public organizations. So far, we have conducted semi-structured interviews and a pilot survey to validate the results of our questionnaire. The preliminary findings of the investigations we have done to date support our theoretical framework. Our study makes several contributions. First, our findings expand our knowledge about the characteristics of the supportive environment required to enable internal auditors to function effectively and improve public organizations' control and accountability. Second, our conclusions may undermine the consensus about the necessity for internal auditors' independence and emphasize the role of managers' support for the auditors' professional authority. Third, our new view of the audit approach may help us measure it in a more comprehensive and accurate way. Fourth, the research highlights the unique position of internal auditors compared to other gatekeepers and explains the conditions that encourage public servants to take risks.

רצועת מושבים
מקבילים
4
17:00 - 15:30

זהבית לויטץ | אוניברסיטת בר אילן

Self-other agreement on public leaders' EI and its relationship with follower outcomes

The concept of emotional intelligence (EI) has garnered growing support as a key factor in explaining public servants' attitudes and behaviors. Public administration research on EI has largely focused on examining the relationship between civil servants' own emotional intelligence and their work outcomes (Brugnetto et al. 2012; Guy, & Lee, 2015; Levitats & Vigoda-Gadot, 2017; Vigoda-Gadot & Meisler; Williams et al., 2009). However, some research endeavors have explored a relationship between leaders' emotional intelligence and their followers' outcomes (e.g., Ruestow, 2008; Levitats et al., 2019). The existing studies concerning the leader EI – follower outcomes link have made a significant contribution to the leadership and EI literature in the context of public administration. However, they are limited in the sense that they used only one rating source, typically self-ratings, to assess leaders' EI. In order to gain a better understanding of leader EI and its effects on follower outcomes, both leaders' and followers' assessment of leader EI should be considered together, raising an important question: are there consequences to the (in) congruence between follower's and leader's perceptions of their leader's EI?

To address the above gap, this study examines how (in)congruent perceptions of leader EI impact four follower outcomes – job engagement, burnout, turnover intentions, and organizational citizenship behaviors.

The study is conducted using a large sample of employees from five public Canadian hospitals (N = 202 leaders; 2,055 followers). Theoretically, we draw on the self-other agreement (SOA; Atwater & Yammarino, 1992) framework, which highlights the degree of agreement or congruence between a leader's self-ratings and the ratings of others. An SOA approach is especially valuable to topics of a perceptual, social nature such as EI because individuals perceive social interactions differently, and our interpretations of these interactions are deeply linked to our behaviors. Thus, an understanding of perceptual differences of leader EI and its implications on follower behaviors is warranted. Without this, we cannot fully understand whether and to what extent leader EI affects followers. Considering the scant empirical research examining leader EI with follower outcomes, this study aims to consider the alignment of different rating sources and its relationship with public servants' work outcomes.

To address the above gap, this study examines how (in)congruent perceptions of leader EI impact four follower outcomes – job engagement, burnout, turnover intentions, and organizational citizenship behaviors. The study is conducted using a large sample of employees from five public Canadian hospitals (N = 202 leaders; 2,055 followers). Theoretically, we draw on the self-other agreement (SOA; Atwater & Yammarino, 1992) framework, which highlights the degree of agreement or congruence between a leader's self-ratings and the ratings of others. An SOA approach is especially valuable to topics of a perceptual, social nature such as EI because individuals perceive social interactions differently, and our interpretations of these interactions are deeply linked to our behaviors. Thus, an understanding of perceptual differences of leader EI and its implications on follower behaviors is warranted. Without this, we cannot fully understand whether and to what extent leader EI affects followers. Considering the scant empirical research examining leader EI with follower outcomes, this study aims to consider the alignment of different rating sources and its relationship with public servants' work outcomes.

הילה לוי | האוניברסיטה העברית

Ideologist Technocrats: Reconciling the Contradictory Concepts of Ideology and Technocracy: Evidence from the European Central Bank Staff Members

During the euro area crisis, the European Central Bank (ECB) significantly broadened its role and responsibilities. Together with the European Commission (EC) and the International Monetary Fund (IMF), the ECB provided distressed sovereign states and banks with support, explicitly exceeding its official mandate of containing inflation and in so doing gaining unprecedented power over member states' economic policies. While the

רצועת מושבים
מקבילים
4
17:00 - 15:30

ECB's reputation and legitimacy are based on sophisticated expertise in monetary policy, after expanding its authority, the ECB was criticized for being over-technocratic, concerned only with narrow technical issues, and lacking legitimacy and accountability in decision-making.

Relying on relevant literature and personal interviews with ECB officials, this paper reveals that in parallel to the institution's technocratic nature, ECB staff members share a strong European identity and a strong normative perspective, suggesting a possible reconciliation between the conflicting concepts of technocracy and ideology.

From a wider perspective, the case study of the ECB may offer an opportunity to examine what motivates international organizations to expand the scope of their activity beyond the original purpose with which they were tasked.

The Politics of Using AI-based Algorithms in High-Stakes Decisions

יו"ר ומתדיינת:

שיר רביב | אוניברסיטת תל אביב

תקציר המושב:

The use of AI-based algorithms in decision-making has become more widespread in recent years, with applications in fields such as law enforcement, healthcare, finance, and education. While these algorithms have the potential to improve decision-making, their use has also sparked debate about their fairness, accountability, transparency, and potential for bias and discrimination.

The panel will bring together scholars from various fields to discuss the political and societal implications of using AI-based algorithms in high-stakes decision-making. The papers presented will provide insight into the ways in which these algorithms are shaping our spatial knowledge, influencing public policy, and challenging democratic institutions and values.

Through these papers, the panel aims to spark a lively and thought-provoking discussion on the ethical, political, and societal implications of using AI-based algorithms in making decisions that affect our daily lives.

רצועת מושבים

מקבילים

4

17:00 - 15:30

חציגים:

ערן פישר | האוניברסיטה הפתוחה

רצועת מושבים
מקבילים
4
17:00 - 15:30

Do algorithms have a right to the city? Waze and algorithmic spatiality

This article introduces the notion of algorithmic spatiality as a way to capture the unique spatial knowledge created by digital mobile media, and the way that this knowledge acts upon space, and is perceived by other actors involved in the production of space.

Focusing on the navigation giant Waze, it asks how this new spatial actor legitimates the knowledge it creates about space and the effects incurred by this knowledge. In theoretical terms, it asks how Waze asserts its 'right to the city' through a discourse of a superior knowledge of space. These questions are discussed in light of a case study of the clash between Waze and local residents over the application's common practice of diverting large volumes of traffic through side-roads, located in quiet neighbourhoods and villages in Israel. Over a period of two years, these clashes - by legal, political, and discursive means - reached public discussions in news outlets and social media, and these form the corpus of the research. The article shows how along long-established forms of knowledge which underlie different actors' right to the city - experts' knowledge, democratic knowledge, market knowledge, and local knowledge - emerges a new kind of knowledge, backed by big-data and algorithms and managed by a quasimonopolistic platform, which claims a legitimate right to the production of space. Traditionally a right upheld by underprivileged groups and individuals, the right to the city is currently upheld by a socio-technical assemblage.

שיר רביב | אוניברסיטת תל אביב

When Do Citizens Resist the Use of Algorithmic Decision-Making in Public Policy? Theory and Evidence

In recent years, there has been a significant rise in the use of algorithmic decision-making systems (ADSs) to assist or replace human decision-making in a wide range of policy contexts. These include decisions on issues such as policing, criminal sentencing, and social welfare assistance. How do citizens view the incorporation of this technology in making high-stakes decisions? I introduce a new theory to explain the conditions under which citizens view ADSs as legitimate, fair, and accurate, and test it using a series of original experiments embedded in a national U.S. survey. Using evidence from a wide range of decisions and policy domains, I show that citizens exhibit aversion to the use of ADSs in decisions that are designed to sanction rather than to assist, and when they are required to make

inferences about individuals rather than collectives. These results have important implications. Evidence from a second experiment suggests that the employment of ADSs in such contexts can undermine the legitimacy of policy decisions. Overall, the theory and evidence I present provide novel insights into the way ADSs can be used in public policy and the political implications of this growing phenomenon.

רצועת מושבים
מקבילים
4
17:00 - 15:30

גיא פלטיאלי | אוניברסיטת תל אביב

Re-Imagining Democracy: AI's Challenge to Political Theory

In this paper, I explore how AI challenges democratic politics and political theory. I show in this chapter that some concepts in contemporary political theory cannot fully capture the risks which AI poses to democracy. To do so, I follow two major challenges: the hollowing-out of democratic politics due to AI systems and the creation of passive forms of political participation. To overcome these political and theoretical challenges I offer an idea of a "liberal data republic" that will allow citizens to have more control over AI, both internally and externally. This model is based on recent political and policy-oriented examples, from which I draw more general conclusions.

ניבה אלקין קורן | אוניברסיטת תל אביב
חנין פרל | המחללה האקדמית נתניה

Democratic Friction in Speech Governance by AI

Artificial Intelligence (AI) systems are increasingly deployed to govern the digital public sphere. Their robust and speedy application contributes to a frictionless flow of information - a signature trait of the digital economy, and of social media in particular.

For democracy, however, friction is a key feature. It is reflected in principles such as separation of powers and discursive contestation, aiming to ensure self-governance and civil liberties. This chapter contends that a critical space for self-governance and social deliberation of social norms is "lost in translation", as we shift to speech governance by AI. Driven by probabilistic decision-making processes and recursive optimization dynamics, AI systems fail to facilitate a shared ground for discursively voicing dissent and addressing it. Accordingly, this chapter argues that public policy should focus on promoting democratic friction. To enable social dialogue on speech norms and facilitate contestation, AI systems should be reconfigured in a way that embeds democratic legal principles in their design.

פוליטיקה פרלמנטרית, בחירות מפלגות בישראל

יו"ר ומתדיינת:

לירון לביא | אוניברסיטת בר אילן

חציגים:

בנימין שוורץ | האוניברסיטה העברית

רצועת מושבים

מקבילים

4

17:00 - 15:30

The Dynamics of Coalition Politics and Israel's Conservatism

Analysis of ideological movements and political parties is regularly offered in scholarship. Less is known, however, about the ideological outcomes of coalition politics in multi-party parliamentary democratic regimes in which each party almost necessarily gives up some of its views and policies in order to shape a stable coalition. The success of multi-party coalitions is predicated upon producing a shared view of political affairs.

What is then the new ideology emerging out of the concessions of the parties joining in the coalition? This article analyzes Israel's 2009-2019 right-wing coalition politics as a case study. The parties joining these coalitions were not conservative; nevertheless, a conservative agenda emerged triumphant through the dynamics of negotiating and maintaining the decade's coalitions. Conservatism is characterized here by two interconnected principles: (1) Preservation of the existing political order; (2) Indifference to inequality. This coalition's conservatism is analyzed through the main lines of the constitutional debate about Basic Law: Israel, the Nation State of the Jewish People.

This article serves as an example for further research of unspoken coalitions' ideologies in multi-party parliamentary Democracies.

ארז כהן | אוניברסיטת אריאל

אי היציבות הפוליטית בישראל - גורמים והשלכות

המאמר המוצע בוחן ומנתח את הגורמים להידרדרות היציבות הממשלתית בישראל מאז סוף שנות התשעים ובשנות האחרונות בפרט ובוחן את ההשלכות של מציאות זו. שיטת המחקר משלבת בין מחקר כמותי לבין מחקר איכותני, כאשר החלק הכמותי בא לידי ביטוי בהצגת נתונים היסטוריים של מספר הרשימות שהתמודדות בבחירות לכנסת ישראל מאז הקמת המדינה, מספר המפלגות שהצליחו לעבור את אחוז החסימה ולהכנס לכנסת לאורך השנים, ומספר חודשי הכהונה של כל אחת מהממשלות שפעלו בישראל ועוד. בעוד בחלקו האיכותני של המחקר מוצג ניתוח של הגורמים למגמות אלו בתקופות הזמן השונות והשלכותיהם על מידת היציבות השלטונית. ממציא המחקר מעידים על שני גורמים בולטים התורמים לאי היציבות השלטונית הקיימת בישראל מאז שלהי שנות התשעים. האחד, ההטרוגניות הרבה המאפיינת

רצועת מושבים
מקבילים
4
17:00 - 15:30

את החברה הישראלית והמעודדת את הקמתן של מפלגות סקטוריאליות רבות המבוססות על אמונה דתית, ארץ מוצא או אינטרס משותף כזה או אחר והמשתקפת בגידול בכוחן היחסי של מפלגות אלו מחד ובירידה בכוחן של מפלגות השלטון מאידך. והשני קשור בשינויים תרבותיים הנגזרים מאימוץ תפיסת עולם תועלתנית שהחלה להתפשט בחברה הישראלית ולהשאיר את חותמה בדפוסי ההצבעה של האזרחים. שני גורמים אלו יחד ולחוד הובילו לחוסר יכולת להקים בישראל ממשלה יציבה בעלת כוח אלקטוראלי מספק המסוגל להוביל תהליכי מדיניות ארוכי טווח. תחת זאת החלה מתרחבת השחיקה ביציבות השלטון, החלה מתגברת בקרב הפוליטיקאים החשיבה המבוססת על אינטרסים צרים, אשר החלו זונחים את אותם הערכים והאידיאולוגיות שלשמן נבחרו. כל זאת על מנת לשמר את הישרדותם הפוליטית, שהפכה עבורם למטרה עליונה, במקום לקדם את האינטרס הציבורי הרחב.

טל אלוביץ | University of Milan

ההסתייגות שתקעה אותי - על השימוש במנגנון ההסתייגויות בכנסת ה-24

הסתייגות הינה אחד משלושת הכלים הפרלמנטריים הבסיסיים ובכללה מדובר על הצעת חבר כנסת המועלית להצבעה ביחס לדבר חקיקה הנידון בוועדה. הסתייגויות מוגשות בעת הכנת הצעת חוק והינן כלי בידי חברי הכנסת להציע תיקונים להחלטות ועדה אשר הם מבקשים להטמיע בתוצר הסופי. הסתייגות יכולה להיות מוגשת בידי חבר כנסת יחיד ויכולה על-ידי קבוצת חברי כנסת. בעבור הסתייגות שלא התקבלה זכאי המגיש, ואם הגישה קבוצת חברי כנסת אז כל אחד מהמגישים, לקבל 5 דק' דיון במליאה במהלך הדיון לקריאה השנייה והשלישית. מאחר וזהו הכלי היחיד המקנה זמן דיבור זהה לכלל המציעים, ההסתייגויות מהוות את הבסיס לקיומו של פיליבסטר, משיכת זמן הדיון, בוועדות ובדיונים במליאה. השימוש בהסתייגויות כדי לעכב הליכי חקיקה אינו חדש בכנסת. בהיותו אחד מהכלים הוותיקים בכנסת, נעשה בו שימוש בכנסות רבות מתוך מטרה להפעיל לחץ על חקיקה אותה הממשלה מבקשת לקדם ולקדם שינויים או פשרות במסגרתה. בכנסת ה-24, היקף השימוש בהסתייגויות עלה משמעותית על המוכר בכנסות אחרות. בעוד שבכנסות אחרות נשמר השימוש בהסתייגויות על-ידי האופוזיציה למקרים בודדים דוגמת חוק התקציב וחוקים השנויים במחלוקת, בכנסת ה-24 השימוש בהסתייגויות הפך לדבר שבשגרה ובאופן מתוכנן הוביל לזמני דיון במליאה הנפרסים, לפני פשרה, על עשרות רבות של שעות. העובדה שלמרביית החוקים אותם ביקשה הקואליציה לקדם הוצמד זמן דיון של שעות רבות, באמצעות שימוש בהסתייגויות, פגעה ביכולת הקואליציה לקדם את סדר יומה, דרשה שימוש רב במנגנון קציבת זמן הדיון במליאה, סעיף 98, והיותה זרז לפיזור. בהרצאה זו יוצג מנגנון ההסתייגות בכנסת ישראל, היקף השימוש בכנסת ה-24 אל מול כנסות אחרות והמלצות בדבר עדכון מנגנון ההסתייגויות כך שלצד השמירה על היותו כלי חשוב בסל הכלים הפרלמנטרי, יתוקנו לקונות היוצרות מצב בו מוקצות עשרות שעות לדיון בקריאה שנייה ושלישית על דברי חקיקה, קצרים או ארוכים כאחד.

גילעד גרינוולד | אוניברסיטת בר אילן
שרון חלבה-עמיר | אוניברסיטת בר אילן
עמית קמה | המכללה האקדמית עמק יזרעאל

רצועת מושבים
מקבילים
4
17:00 - 15:30

לראשונה, חבר קהילת הלהט"ב יהיה שר בכיר בממשלת ישראל: ייצוג חברי כנסת הומואים בעיתונות מקוונת

תהליכי ההתגבשות הפוליטית של קהילת הלהט"ב באו לידי חימוש מובהק בשנת 2019, כאשר שישה הומואים כיהנו בכנסת; וכך הפכה ישראל למדינה השלישית בעולם מבחינת שיעור חברי פרלמנט להט"ב (5%). מחקר זה בחן במערך משולב את דרכי ייצוגם של ח"כים הומואים בשלושה עיתונים מקוונים:

הארץ, ישראל היום וYNET - במהלך שנה זו. מתוך כאלף ידיעות שהתפרסמו בשנה זו והזכירו אותם, זהו 159 ידיעות שאיזכרו את עובדת היותם הומואים. ניתוח תמטי של ידיעות אלו העלה שש תימות: חידוש (התייחסות לחלוציותו של הפוליטיקאי), ייצוג מהותי (חבר הכנסת כמייצג את האינטרסים הקהילתיים), המרחב הפרטי (עיסוק בחייו האישיים), הומופוביה (התייחסות מבזה למיניותו), פעילות למען הקהילה ואי-הלימה (בין מחויבות לערכים ליברליים לבין פעילות פוליטית שמרנית). מסתבר כי שלוש התימות הראשונות היו הרווחות ביותר, בעוד תמת ההומופוביה הובעה בשיעור נמוך במיוחד. לא נמצאו הבדלים בין העיתון האיכותי לבין העיתונים הפופולאריים, בניגוד לממצאי מחקרים בחו"ל. לבסוף, נמצאו הבדלים בין הסיקור של שרים וראשי מפלגות לבין חברי כנסת בתחילת דרכם.

שולחן עגול - סוגיות בשימוש בראיונות במחקר איכותני

יו"ר ומתדיינת:

אילנה שפייזמן | אוניברסיטת בר אילן
תמר אריאלי | המכללה האקדמית תל חי

החיים כשדה קונפליקט: השלכות למחקר ולמתודולוגיה
ההרצאה תעסוק באתגרים מתולוגיים הקיימים במחקר שנעשה בסביבות קונפליקט.
ההרצאה תתייחס לסוגיות של עבודת שדה, מציאת מרואיינים ועוד.

איה שושן | אוניברסיטת בן גוריון

לחקור שינויים בתפיסות באמצעות ראיונות חוזרים לאורך זמן
ההרצאה תעסוק בראיונות חוזרים, באתגרים וכלים לשימור מרואיינים והתובנות
שניתן לקבל מראיונות מסוג זה.

אילת הראל | אוניברסיטת בן גוריון
בקי קוק | אוניברסיטת בן גוריון

למצא את הפוליטי בראיונות אישיים וראיונות קבוצתיים
ההרצאה תעסוק באתגרים הקיימים בעריכתראיונות עומק העוסקים בנושאים
פוליטיים.

שולחן עגול מיוחד בנושא הוראת נסיגה דמוקרטית

יו"ר ומתדיין:

גל אריאלי | אוניברסיטת בן גוריון

חשתתפים:

גל אריאלי | אוניברסיטת בן גוריון
גד ברזילי | אוניברסיטת חיפה
מעוז רוזנטל | אוניברסיטת רייכמן
אסנת עקירב | המכללה האקדמית גליל מערבי
סיון הירש-הפלר | אוניברסיטת רייכמן
עירית הברון | המכללה למינהל
נורית השמשוני יפה | האקדמית תל אביב - יפו

רצועת מושבים
מקבילים
4
17:00 - 15:30

מליאה מרכזית

מ - 17:00 והלאה

ברכות:

איתי סנד | דיקן הפקולטה למדעי החברה
חני לרנר | ראשת בית הספר למדע המדינה, ממשל ויחסים בינלאומיים באוניברסיטת
תל אביב

המהפכה המשפטית ועתיד המשטר הפוליטי בישראל

יו"ר:

רון מנדלקרן | אוניברסיטת תל אביב

דוברים:

איילת בנאי | אוניברסיטת חיפה
גד ברזילי | אוניברסיטת חיפה
אמל ג'מאל | אוניברסיטת תל אביב
גייל טלשיר | האוניברסיטה העברית
אשר כהן | אוניברסיטת בר אילן
אופיר עבו | המכללה האקדמית כנרת
דני פילק | אוניברסיטת בן גוריון